

శ్రీ. ర స్తు.
చాటు పద్య మణి మంజరి.
(ద్వితీయభాగము.)

వేటూరి - ప్రభాకరశాస్త్రి
సంపాదితము.

ప్రభాకరశాస్త్రి
ప్రకటితము.
1922.

(మ. 1-1-1)

Printed by C. Munisawmy Mudaliar & Sons

"Sivakami Vilas Press"

No. 41 Lingha Chetty Street Madras.

తొలిపలుకు.

(క్రథామూలమున.)

తీరుతీయములుగల భాషా వాహినియందు సుకవుల కవితామృతము ప్రబంధరూపమునన కాక చాటురూపమునను జాలువాటును. వీనులకు విందులై డెందమును దనుపార్చుచుఁ జాటురచనము లొక్కొక్కయెడఁ బ్రబంధరచనముల సంయతము మీఠియుండునని చెప్పట భాషావేదుల కనుభవపునరుక్తమగును. గ్రంథములుగా నేర్పడమిచేఁ దొల్లింటి యాంధ్రకవీశ్వరులు రచించిన చాటుపద్యము లెన్నేని యునికితప్పినవి. పరంపరాగతములగుచుఁ గొన్ని పల్లెటూళ్లలో ముడుసళ్లనోళ్లయందును మఱికొన్ని పురువులకు భుక్తుబెట్టు ప్రాచీనతాశపత్ర సంపుటములందును జీర్ణించుచున్నవి. ఇంపారు నిట్టిపద్యముల సంపాదించి గ్రంథరూపమున వెల్వరింపఁ దలంపుగొని యెఱిగినవారి నెల్ల నడిగియు దొరకినతాశపత్రసంపుటమెల్లఁ బరిశీలించియు నానాఁటఁ గొన్నిచాటువులఁ గూర్చితిని. హైందవసారస్వతమునకు గని యనఁదగు చెన్నపురపు లిఖితపుస్తకభాండాగారము పెక్కుపద్యరత్నముల నొసఁగినది. మఱికొన్ని ముద్రిత గ్రంథములనుండియు నేకరించితిని. రాజాలనుగూర్చి రాజమంత్రిలనుగూర్చి కవీశ్వరులనుగూర్చి, నీతి శృంగార హాస్యాదివిషయములం, దింక సనేకవిషయములందుఁ, బలుఁబెఱుగుల సమకుఱినపద్యములలోఁ బెక్కింటి నేఁటికాలపుమర్యాద నతిక్రమింపకుండ సవరించియు వీడనాడియు రత్నములనఁ దగినవాని కథాసందర్భములఁ జేర్చి గ్రంథరూపమున సమకూర్చితిని. శృంగారవిషయము మిక్కిలి మెలఁకువతో నిర్దుష్టపఱిచితిని. కొన్ని పద్యములు సందిగ్ధాశ్శములయినను జరిత్రకారులకుఁ జిక్కుకల్గనని మార్పునేయకయ ముద్రించితిని. నేఁటికవులచాటు

వలం జేకొనలేదు. ప్రాచీనకృతులందరిపట్లము లేవేని యిందుఁ జేరినవో
నర్థించలేని నాయపరమార్థమును తమింక జేడఁజూపకొన్ని శతకములందలి
పద్యము లిందు జేర్చితిని. ప్రాచీనములగు నాశతకము లిప్పుడు కొన్ని దుర్ల
భములు. సహృదయుల నియ్యది యింపు నెంపు ననియే నాతలంపు.

ద్వి తీ య భా గ ము.

ప్రథమభాగమును గూర్చినప్రకారముననే యీద్వితీయ
భాగమునుగూడఁ గూర్చి సహృదయులకు సమర్పించుకొన్నాఁ
డను. ఇట్లే మఱికొన్ని భాగములనుగూడఁ గూర్పఁగల్గుమనో!

చెప్పఁజూరి.
దుంపభిక్ష్యవ్యము }

నేటూరి. ప్రభాకరశాస్త్రి.

విషయ సూచిక.

పుట. విషయము.

- 1 పేవతాప్రార్థనము.
- 2 సూర్యనారాయణమూర్తి
- 3 రామనవరత్నములు.
- 4 దశసీసములు.
- 12 కంచినరదరాజస్వామి
- 13 కావేటిరంగండు.
- 14 కలంగంటినంతట నేలుకొంటి
- 19 అంజనేయుడు.
- 22 ధరణి.

కవీశ్వరులు

- 23 శ్రీనాథకవి.
- 25 కందుకూరికవి. స్వలము
- 37 పుష్పగిరి తిమ్మకవి.
- ,, అడిదము నూరకవి.
- 42 కొత్తపాలకవి.
- ,, కృష్టిపాటి శేరికటమంబుకవి.
- 43 అల్లమరాజు. సుబ్రహ్మణ్యకవి
- 44 బుక్కపట్నం తాతాచార్యుడు.
- 45 తురగా వెంకటరాజు.
- ,, మాడభూషి వేంకటాచార్యుడు.

పుట. విషయము.

రాజులు

- 58 మైలమ భీమన
- 61 మాచయ బ్రహ్మండు
- 62 పొత్తుగంటి మైలానేడు.
- 65 గజరావు తిప్పరాయడు.
- ,, అనవే మారెడ్డి
- 68 పెదకోమటి వేమారెడ్డి
- 70 కాటయ వేమారెడ్డి
- 71 అల్లయ వేమారెడ్డి
- 73 వీరభద్రా రెడ్డి
- 74 శ్రీకృష్ణరాయడు
- 76 పూసపాటివారు
- 79 నత్సవాయ వారు
- 80 జూపల్లి వారు
- 85 పెమ్మపానివారు
- 88 తిమ్మయబుక్కరాజు
- 90 మేదర పెట్టపాడు
- 96 అట్లూరి - వేంగళన్న
- ,, జల్లి - అంకభూపతి
- ,, కాశభూపతి

పుట. విషయము.

97 జగ్గరాజు

„ వేదేంద్ర - వేంకటకృష్ణరాజు

„ నూటిపిటియప్పరావు

„ వాసిరెడ్డి - వేంకటాద్రినాయుడు

103 వాసిరెడ్డి నాయుడుమ్మ

„ రామనాథబాబు.

104 ధనంజయభాటాజు.

మంత్రులు.

106 మంత్రులు

106 దేవనారాయణామాత్యుడు

107 రాయన భాస్కరుడు

„ కోటసింగ మంత్రి

„ గుంటుపల్లి ముత్తమంత్రి

109 సాశ్వతిమ్మరుసు.

„ కోనమరుసు.

„ పెమ్మయ సింగన

„ సింగయ రామన

„ శట్టిప్రోలు మల్లయ

110 మాదిరాజు వేంకటమంత్రి

„ డొక్కా సీతమ్మగారు

దుర్మంత్రులు.

„ లోభి

112 తంగడ కొండడు.

„ పపమయగారికుక్కన

పుట. విషయము.

113 బాచమరుసు

„ ఔహారా వారన

„ పుత్రేపు - వేంకటాయుడు.

„ శేరు లేనివాడు.

114 మజీకొండలు.

„ చాక దనము

115 తీర్చి.

నాళ్లు.

116 తూర్పునాడు

„ కర్ణాట దేశము

117 కొండపిటి సీమసముతులు

118 మారెళ్ల సీమ.

„ వీరన కనుపూరు

„ కొల్లుకుదురు.

119 ఉదయగిరి రాజ్యలక్ష్మి

„ కొప్పోలు వృత్తాంతము

బాలకులపద్యాలు.

121 బాలకులపద్యాలు

121 వినాయకుని చాతి.

122 బోగి పడుగు

123 కన్యాదానము

124 శ్రీకారములు.

పుట. విషయము.

భోజనము.

124 భోజనము

125 సాపాటు బాహు.

126 సీర్మజ్జిక

సంకీర్త విషయములు.

126 చలి.

127 వేసంగి

,, అనాన్యప్రీతి

128 చాకలి.

,, తీటు.

,, పొగాకు.

130 రంగుల పద్యాలు

132 గాలివాన

134 ఖేచరములు.

136 భూచరములు

137 జలచరములు

138 క్రీచెన్న రాయాధిపా

140 భ్రమరాంబామల్లి శ్వరసంవాదము

పుట. విషయము.

142 కృంగారము

143 పద్మసాలె మిటూకి.

,, జంగము రాలు

144 మజ్జికొన్ని

146 కలగలుపు పద్యాలు.

,, రామాయణచాటుపుటలు

,, భారతకథ.

149 భాగవతచాటుపుటలు.

150 సమస్యలు.

152 తిలకాష్టమహిమబంధము.

153 సభాపతి.

పరిశిష్టము.

162 హరిహరరాయలు.

,, తిరునాళేంద్రుడు.

,, సాగిరై చరాణ.

165 వాసిరెడ్డి-వేంకటాద్రినాయుడు

,, రాజనీతి.

167 ప్రార్థనము.

168 సమాప్తి.

వి స్తు బా ట్టు.

పుట.	బంఱి.	ఇట్లుండవలెను.
24	15	కోష్ఠబింబము
26	21	సంపదపరిష్కారి
31	6	జయవత్సరే
57	22	మించియేనుజక
62	2. త్యాత	“పోతుగంటి మెలానేడు” అని చేర్చుకోవలెను.
74	5	ప్రిష్టియజ్ఞాత
76	20	చినుకుకుదుల మెత్తు
90	15	“జూపల్లి వారు” అనియుండవలెను.
94	7	జూపల్లి వారు కనుచది తొలగింపవలెను.
127	16	పువుదోటపెంపు గోల్పోవుననియె, - అని యుండవలెను.

107, 109, 111. పుటంతలపేరు—‘మంత్రులు’ అని యుండవలెను.

మఱి కొన్ని తస్వలుండవలెను. చదువునప్పుడు సరిపడుచుకో వేడికోలు.

శ్రీసుచరణాంబుజమ్.

చాటు పద్యమణిమంజరి.

(ద్వితీయభాగము.)

దేవతాప్రార్థనము.

చ. కొలుత నవిఘ్నమస్తనుచు భూజ్జటిసంపదన నీకు మొక్కెదన్
ఫలితముఃజేయుమయ్య తలఁపంబడుకార్యకలాపమెల్ల నా
వలసలిచేతిగంటమున వాక్కున నెవ్వడు పాయకుండుమీ
తెలివిఘటింపుమీ సతము దేవ వినాయక లోకనాయకా !

చ. నలివిహారు లిద్దఱును సంతతకాననచారు లిద్దఱున్
పెరియంగ విప్రు లిద్దఱును పీఠపరాక్రమకాలు లిద్దఱున్
బొలఁతులడయునాఁ డొకఁడుభూమినిబుట్టెడువాఁడున్మోక్షఁడున్
జెలువుగ మీ కభీష్టఫలసిద్ధి ఘటింతు రనంతకాలమున్.

చ. అమరులు మేఘముల్ కుసుమ మాస్యము హేమము భాస్కరుండుమా
సము సురగంబు శంకరునిచాపము పంకము పొడవగ్రజం
డమృతకరుం డనందగిసత్ర్యక్షరసంజ్ఞలమధ్యనర్లముల్
క్రమమున నాహ్వాయం బొసరఁగల్గినవేణువు మిమ్ముఁబ్రోవుతెన్.

గీ. ఉక్కుఁగంబంబు పెడలినచక్కనయ్య
మున్ను ప్రహ్లాదుఁగాచిన పన్నెలాఁడు
నన్ను నేలిన శృంగారి నాయకుండు
హృదయముననిల్చు మంగళాద్రీశ్వరుండు.

సీ. మనము గారామునఁ బెనిచిరయట్టిచ
 కోరికాశిశువు లాకొనకయుండ
 మన నొజ్జఁగలతోటమహి నిందుకాంతంపుఁ
 బాదులలో నీళ్లు పాయకుండ
 మనకేకాకాసన మద్యదీర్ఘకలోని
 తొగ లూకయప్పుడు మొగుడకుండ
 మనసరోజునలోన మరిగినజక్కవ
 దోయి నీచనుదోయి దొరయకుండ

గీ. నుండుఁగాని సదాశివుం డొడ్డినాఁడు
 మొలకచందురు నెలుపుమీ పలుకననుచు
 సగజచెలులాడుమాటల కలరుశివుఁడు
 మసలఁ గరుణావిధేయుఁడై మనుచుఁగాత.

సూర్యనారాయణమూర్తి.

సీ. కాశ్యపగోత్రుఁడై ఘనతఃకెక్కినవాఁడు
 ధర లక్షయోజనాంతరమువాఁడు
 గ్రహరాజు వర్తులాకారమండలుఁడును
 హేమవృష్టి కళింగభూమివిభుఁడు
 మాణిక్యకుండలమకుటహారములతో
 మేరుప్రదక్షిణమెలఁగువాఁడు
 సప్తాశ్వరథశంఖచక్రముల్ గలవాఁడు
 రక్తవర్ణుఁడు సింహరాశివాఁడు

గీ. సంబుజాశ్రుండు మణిధముఛాయావిభుండు
 శమనకర్ణులఁ గన్పట్టిజనికుండనంగ

దేవతాప్రార్థనము.

3

రాజగురుండైర నూర్యనారాయణుండు
మమ్ముఁ గరుణావిధేయుండై మనుచుఁగాత!

రామ నవరత్నములు.

సీ. శ్రీజానకీదేవి చెలువుగా వామాంక
తలమున ముద్దులు గులుకుచుండ
నగ్రభాగంబున నాంజనేయుండు నిల్చి
పాదంబు లొత్తుచు భక్తి నేజప
వెనుక నెమ్మనమున వినయంబు తనరార
సౌమిత్రి మాక్తికచ్చత్ర మూన.
నుభయపార్శ్వంబుల నొదిగి వింజామరల్
భరతకత్తుప్పులు పట్టి కొలువ

గీ. దండ సుగ్రీవుండు విభీషణుండు నవల
నంగదుండును జాంబవదాదు లుండఁ
దల్లి చల్లఁగఁ జూడఁగనల్ల సకళ
లలరునినుఁ గొల్తునెపుడుఁ బట్టాభిరామ!

సీ. శ్రీవసిష్ఠాదు లాశీర్వాదములు నేయఁ
గల్యాణవాద్యముల్ కదిసి మ్రోయ
సరసపుణ్యాంగనాజనము పాబులు పాడ
నప్పురస్తీన్రిలు సృత్యంబులూడ
దశరథజనకాదిధరణీశు లలధంగ
బాంధవుల్ మోదనంపదఁ దగలంగ

కౌసల్య మొదలగుకాంత లానందింప
నిరువైపులనుఁ జేల్చులెచ్చరింప

గీ. మిథి - సుధవేది నొండొరుమొండల గదిసి
 వానని ముత్యాల కుండ్రనాలు పోసికొనెడు
 చెమ్మమూర్తులు బాసకీరామచంద్రు
 లాత్మలో నిండి ననుచు బ్రోతు రనుదింబు.

సీ. కాశీకుయజ్ఞంబు గాచిన జయశాలి
 యలయహల్యను బ్రోచినట్టిఘనండు
 కాకాసురుని తప్ప గాచినచయండు
 మానిరహాప్రతిష్ఠానిభావండు
 కబరికోరిక దీర్చుచల్లనివేళండు
 హనుమంతు నేలఁఘనయశండు
 సుగ్రీవు వేగ ననుగ్రహించినమేటి
 సయ విభీషణుఁ బ్రోచునన్మమూర్తి

గీ. ఆత్మరక్షణదిరుదాంసుఁడై నస్వామి
 వేడుకలు మీఱ నీతమ్మతోడఁ గూడి
 రామచంద్రుండు మమ్ము నిరంతరమ్ము
 చింత లేడఁబాపి కరుణ రక్షించుఁ గాత.

సీ. శ్యామలకోమలజలరకాయమువాని
 కమలసుందర లోచనములవాని
 భానుకోటిప్రభాభరితతేజమువాని
 జిలుంగుబంగరువల్వ గలుగువాని
 నన్యకీప్రేమసందరహరములవాని
 నునుమానికపు మొలఁచువాని
 మణికంకణాంకితమందీరములవాని
 ఘనదీర్ఘ బాహుయగంజువాని

గీ. మంచుహసంబునాని సమగ్రవేద
శాస్త్రముఖస్వవిద్యలు చనువువాని
ఘనతపోజ్ఞేయమాహాత్మ్యకళలవాని
నిఖిలయోగేంద్రుడగువాని నేదలంతు.

పే. శ్రీకరందైత్యీశాకేతపురములో
మాణిక్యమండపమస్యసీమ
మందారతరుమాల సుందరమణిజాల
సింహాసనంబున జీవాత్మ
కలితమాదివ్యాప్తవళపద్మమునఁ దండ్రడి
తొడను గూర్చుండి ముద్దగనువాని
లలితేంద్రనీలకోమలశరీరమువాని
కమలవిశాలనేత్రములవాని

గీ. సోదరత్రయసహవాససుఖమువాని
నతుల మమటాదిభూషితుండైనవాని
కనకమయచేలుఁ గౌశల్యకన్నకొడుకు
ధ్యాన మొనరింతు నేవింతు నభిమతింతు.

పే. ఆండంపుఁజందుతో నాణిముత్తైమ్ముల
జోక్షై ననెఱరావికెకతోడ
నిద్దంపుఁజాలమద్దికాయలతోడ
మరువైనచిఱుఁపువ్వ మొగ ముతోడ
బొజ్జపైనటియించు పులిగోరుతాళితో
రమణీయమణికంకణములతోడ
సహత్పూజితఘంటల మొలనూలితో
నీటైనగిలుకుటంద్రియలతోడ

- గీ. తోడలత్తుణగనకకేతుఘ్నులాడ
బరుగులెత్తంగ వెనువెంటల బరుగులెత్తి
తట్లై కానల్య రాక నాపండ్రి యనుచు
నెత్తిముద్దాడంక్రిరాము నే ధజంతు.
- నీ. పకరథసుతుండవై తాటకం బరిమాన్చి
మఘపోషివై కిల మగువంజేసి
కర్వునివెలుద్రుంచి జానకిం బెండ్లాడి
పరశురాము జయించి గురువునాజ్ఞ
వని కేగి ఖరుం ద్రుంచి కనకమ్మగం జేసి
యిరజుని గూడ వాలిని వధించి
చిరధి బంధించి రావణుం గీటడంగించి
నీతతోడ నయోధ్యంజెలగుచుండి
- గీ. తల్లులును పమ్ములును బ్రయోపముచంబొంద
నాంజనేయాదిసహితుండవై సమస్త
రాజ్య మేలెడుపట్టాభిరామమూర్తి!
క్షేమ మొనగూర్చి మమ్ము రక్షింపవయ్య.
- నీ. పకరథరామ నీచయతుం బాత్రుండ నయ్య
రక్షించు జానకీరామచంద్ర
కానల్యరామ చక్కంగ నేలుకోవయ్య
దరిజేర్చనయ్య కోదండరామ
జయరామ నేను నీశరణొందినా నయ్య
రఘురామ నావై బరాకటయ్య
సాకేతరామ నాసన్నతి విరవయ్య
పట్టాభిరామ చేపట్టవయ్య

గీ, అన్నమన్నించు చిన్నరామన్న నన్ను
గన్నతండ్రివి మాకునీకన్న నెవరు?
శీఘ్రముగ మాకభీష్టసంసిద్ధిఁ జేయు
రామ శ్రీరామ కల్యాణరామ రామ.

సీ. నాచిన్నరామన్న ననుగన్నతండ్రి రా
నన్నేలునయ్య నాయన్నరార
నాముద్దులయ్య నాసామి రాఁ గదవోయి
అప్పు చక్కదనాలకుప్పరార
నాపెన్నిధానమా నాపుణ్యమూర్తిరా
నాయింద్రనీలరత్నంబ రార
బంగారుకొండ నాపాలిభాగ్యమ రార
అమృతంపుఁ జేలమ రా యయ్యరార

గీ. చూత మెవ్వరు వత్తురో చూత మనుచుఁ
చల్లి పిలుంగ నందియల్ ఘట్టుమనఁగ
నవ్వి చెలరేఁగి గునగున నడచివచ్చు
నట్టికాసల్య గారావుఁ బట్టిఁ దలఁతు.

సీ. శ్రీరామచందునిపేర సంకితమయి
నవరత్ననామసుందరమునయిన
నవవద్యనవక మేనరుండైన భక్తితో
వ్రాసినఁ జదివిన వరుసతోడ
సంగ్రహించిన విన్న సకలఫలంబులు
శ్రీరాము లిచ్చును సిద్ధమెప్పు
దాయురాతోగ్యంబు లైశ్వర్యమును గల్గు
నిష్టసంపిద్ధియు నెల్ల చేజ్

గీ. క్రతినోయినా మానక కరమనియతి
వికేడు పురుషుండం ధరి సర్వజనులలోన
నొట్టెనొత్తముం దనుః వేదవేదైరయిన
వానితో సాటిగారు భూవలయమునను.

దశసీసములు

సీ. పాలమున్నీటిలో పణిరాజశయ్యపై
యోగనిద్రాసక్తి నున్నవాని
కోటినూర్యక్రశత్ మీటుకీటముల్
జేయుమస్తకముల వెలయువాని
కొస్తుభమణియును గర్జకుండలములుం
గమనశీత్రంబులుం గలుగువాని
సిరియును భూజేపిచరణంబు లొల్లంగం
గయజారిసము చాలం గలుగువాని

గీ. చలంతు నుతియింతు ధ్యానింతుం దగ భజింతు
సన్నుం గృహతోడం బ్రోవు మనాథనాథ!
క్రీమ నోనాథ! మాధవ! క్రియసంత
పద్మనాథ! దయానిధి! పరమపురుష!

సీ. కొండీన్యూసతిసోము కానుక సోలెడు
నూకలిచ్చినమెచ్చిసాకినావు
కోరి కుచేలుండు కోణికంజదుక్కులు దెచ్చి
యిచ్చినసడదలిచ్చినావు
పాంచాలియండు మూకు పలునుభూరయ నీళ్లు
తోసిన గృహతోడం బ్రోచివావు

సగమొగిం గొట్టికి యాశబడియిచ్చి నకండ్లు

శక్తింబి యామెఁ గాపాడినావు

గీ. శక్తవత్సల వరకంచ శక్త్యములను

నాకొసంగిం నర్పింతు నీకు నెప్పుడు—శ్రీమనో.

సీ. ఆదినారాయణ! ఆత్మపరాయణ!

కేశవాచ్యుత హరి వాసుదేవ!

క్యామలాంబుదనర్ణ! కామితాత్కప్రద!

సామగాఁప్రియ! సవయహృదయ!

భక్తరత్నామణీ! పరమాత్మ! పరమేశ!

దేవ! జగన్మాధ! దేవచంద్ర!

శర్వాణిసమృత! గీర్వాణనిందిత!

నీరజలోచన! నిగమవినుత!

గీ. లోకనాయక సప్తక్తలోకవరద!

పుండరీకాక్ష మము వేగఁ బ్రోవుమయ్య—శ్రీమనో.

సీ. గ్రాహంబుచేఁ జిక్కి కరి వస్సి మొఱవెట్టి

గజరాజునాపదఁ గడపినావు

తండ్రిబాధకునోపి తగమిమ్ము నతియింపఁ

గరుణతోఁ బ్రహ్లాదఁ గాచినావు

ఆపన్నుడై వేడ నావిభీషణువకు

మెచ్చి బంకారాగ్య మిచ్చినావు

కట్టినపుట్టముల్ కారవు లొల్వంగఁ

బాంచాలి దురనంద బాపినావు

గీ. కాన శరణంబు వేడెడఁ గమలనాభ

అభయదానమ్ముపూకిమ్ము సుభగచరిత—శ్రీమనో.

నీ దేవ జనార్దన దివ్యగోపర్థన
 ఖగరాజవాహన కలుషదహన
 వినుదేవరందన వాణీశనందన
 కాళియమర్దన కంసహరణ
 పంకజలోచన భవబంధమోచన
 దారిద్ర్యభంజన దైత్యదమన
 సన్మునిపాలన సద్గర్మశీలన
 కరికాపనాశన యురగశయన

గీ. పరమపానన త్రిభువనపానిజాత
 దీనమందార నను బ్రోవ నిక్కు నీకె—క్రీమనో.

నీ. దాతపు తల్లివి తండ్రివి భ్రాతృపు
 హితుండవు బంధుండ పీన మాకు
 కావంగం బ్రోవంగంగ ర్తపు భోక్తపు
 పెన్నిధి వని కమ్మియున్నవాండ
 నను నేరమించక యనుకంప గనుపింప,
 దీరక్షామణి దిక్కు నూపు
 వేయు హేములు రెండువేలు జిహ్వలుగల
 శేఘండు మిము నుతి సేయలేడు.

గీ. ఇట్టి మిమ్ము నుతింప నేనెంతవాండ
 బాపకర్మండంబాపుండంబాపమతిని—క్రీమనో.

నీ. ఉదయాస్తమనములనుడుగ కనెడునాడు
 మాట లే మీనామమంత్రజపము
 బాహుయుగ్మంబున బహువిధంబులఁ జేయు
 కనులె మీక్రీడివ్యాపాదపూజ

ఎడవక పుడమి పై నిడెడునాయడుగులు
తగ మీకుఁ జేయు ప్రదక్షిణములు
శయ్యపైవేడ్కల శయనించు బెల్లను
ధరఁ జాగి సాష్టాంగదండ మిడుట

గీ. గాఁ దలంపుము ననుఁ జాలఁ గరుణఁ బ్రోవ
నాదుకోర్కుల నీడేర్చు యాదవేంద్ర—శ్రీమనో.

సీ. విష్ణుపం బవధారు విశ్వేశ యీశుని
నీసముఁ చెప్పితిఁ జిత్తగించు
మిది కడుభక్తితో నేస్త్రాగు నుతిసేయు
పకనసేయుచుహనుభావులకును
నాయురై శ్వరంబు లతిశుభప్రదములు
విష్ణుకీర్తనములు వినుట బుద్ధి
కోరినకోరికల్ కోనసాగఁగఁగాఁజేసి
ధనధాన్యపు త్రిపాత్రాభివృద్ధి

గీ. సకలసంపద్విశేషముల్ సౌఖ్యములును
గలుగఁజేసివృధాంగులుగానొనర్చు—శ్రీమనో.

సీ. మాధవ! మీకథామాధురిఁ గ్రోలునా
నాల్కదుష్కథల ననంగ నియకు
వైకుంఠనిలయ! మీవర్ణనల్ వినునాదు
వీనులఁ బెఱకథల్ వినఁ గనియకు
కమలాక్ష! మీపాదకమలంబు నూచునా
కన్నులఁ బరసతికాంక్ష యిడకు
శౌరి! నీనిలయంబు చేరఁగోరెడునాదు
చిత్తంబునకుఁ బరచింత యిడకు

గీ. ఘోరగురిచెంబు లెలుసన్నుఁ జేరనియకు
మాయురభిష్పృథ్వికృతసేయునుయ్య నాకు—క్రీమనో.

గీ. ప్రహ్లాదనారద ఒకదాబ్ధ్యక్రీకుక
కశ్యపగౌతమ కణ్వకుత్స్స
కపిల వేదద్యాస కాళికమాండవ్య
బలి విభీషణ భృగువరకురామ
జాంబవన్ ద్రుక్మాంగ దాంబరీమధుస
వామదేవ వసిష్ఠ వైశతేయ
మాండవ్య విదుర మార్కండేయ గాంధేయ
శానకబృహదత్వ సప్తకు లైని

గీ. నిన్ను నిర్లింపనేర్తులే నీరసాత్మ
సన్నుఁ గృపతోడఁ జూడు మనాథనాథ!
క్రీమనోనాథ! మాధవ! క్రియచంత
పద్మనాథ! పయానిధీ పరమపురుష.

కంచీవరదరాజస్వామి.

గీ. నేతిలో వెనముద్ద చెంగల్వపూబంతి
చంద్రైసముత్యాలరావిరేక
పచ్చలుదాఁచినపతకంబు పులిగోరు
మేలైసముత్యాలమేలుసరము
నీలాలప్రోఁగులు నిగ్గులు మెఱయంగఁ
దీరు నైకొన్నికస్తూరిబొట్టు
ధగధగధగకాంతి మినుటారత్నకిరీటు
మలరారు ససిఁడిదువ్వలువచెలువ

గీ. మాన లూరింప నై కాళిమానమందు
బసిడిరథ మెక్కి తిరుపేథి బయలుకెడలు
నిన్ను గంటి నాకోర్కులన్నియును గంటి
నరగుణసమాజ! శ్రీకంచితరహజ!

కావేటిరంగడు.

నీ. మంచినీలబుజాయ మించుదేహమువాని
గారుచల్లనిచూడ్కి జూచువాని
ఉరకేంద్రశయనుడై యుష్వచుండెడువాని
మేలైనపచ్చలతాలివాని
కులుకు నేమోమున మొలకనవ్వలవాని
పంపైనమణికిరీటంబువాని
గురుతైనవరత్నకుండలంబులవాని
సాసంగికన్తూరి బొట్టువాని

గీ. ఆదిక్షీకి బ్రాణేశుడైనవాని
మీనకేతనజనుడై మెఱయువాని
నభయకావేరి మధ్యమం దున్నవాని
రంగధాముని బాడగంటి బొంగుచుంటి.

నీ. శ్రీరమా హృత్స్నంగ చిరకాతు కోత్తుంగ
హస్తాగ్రకలిత రథాంగ రంగ
కవిహృద్వనజభృంగ కలుష తమ పతంగ
కనదంఘ్రి సుఘాత గంగ రంగ
అక్షయోగ్రనిషంగ రాక్షసమదభంగ
అంగజతోజ్జ్వలమంగ నంగ

విమలకీర్తితరంగ విహంగరాజతురంగ
మకుటసంఘటితోత్త మాంగ రంగ!

గీ. చిరతరామ్నాయ పర్వత శృంగరంగ
పరమకారుణ్య రసమయాపాంగ రంగ
రక్షితానూన భద్ర సారంగ రంగ
భూరి నిగమాంతరంగ! కన్తూరంగ!

“కలగంటి సంతట మేలుకొంటి,”

సీ. పానుపు పెనుబాము పడగలు నిగిడించి
చల్లనిగాడ్పులచవులుగ్రోల
కాస్తుభరోచులు కల్లోలపరిభూత
విద్రుమలతలతో వియ్యమంద
కవలుచున్నప్పడు కనువిచ్చి చనువిచ్చి
యిందిర తనవక్షమందు నొడుగ
నాభిపద్మములోనినలువ యొక్కొకమాటు
జలపక్షిరవముల కులికిపడంగ

గీ. కన్ను మెచ్చినయపుడ పాల్కడలిలోన
నుల్లమున లోకముల జూచుచున్నవాని
వారిజోదరు నీరజవారునయను
మెలత కలగంటి సంతట మేలుకొంటి.

సీ. తనకుఁగణావళి తలయంపిగాఁ జేసి
పానై నవాఁ డొక్కపాఁ డొక్కతొడు
తననాభిఁబూచినతాచుర్క జడువులు
చదివెడునొకముధిచదువువాఁడొక్క

తనపక్షమున మనోజంబునఁ (?) గ్రాడెడు
 పుణ్యంపుఁ జూడ్కులపువ్వుఁ బోణి
 తనమ్రమాలమత్స్యవతారాదిలీలలు
 తగిలిపాడెడునొక్కదండె తపసి

గీ. సకలవేదాంతములుఁ దనజాడ వెదక
 నుదధిపెన్నెఁటిపైఁ దేలుచున్నవాని
 మేఘసంకాశరుచిగలమేనివాని
 మెలత కలఁగంటి సంతటి మేలుకొంటి.

సీ. కాటుకకొండపైఁ గాయురేయెండకుఁ
 జెలువైనపచ్చనివలువవాని
 గగనోదరంబున నెగడుచందురుసకుఁ
 గవయైసనాభిషంకజయువాని
 పాడుపుగుబ్బలిమీఁది స్రాద్దుచందంబున
 బొడనైసత్పంపుఁ దొడవువాని
 తరంగలదోతెంచునురుగులకాంతికి
 గరుపైనధవళశంఖంబువాని

గీ. తెల్లదామరవిరిమీఁదఁ దేటివోలెఁ
 బాలమున్నీటిలోపలఁ బవ్వళించి
 యోగనిద్రావిలోలుఁడై యున్నవాని
 మెలత కలఁగంటి సంతటమేలుకొంటి.

సీ. శ్రీరామచంద్రుచేఁ జెలఁగి పూజలుగొన్న
 పరమేశుఁ దారంగపతియితండ
 ఏడుకోటలలోన వేడుక విహరించు
 కపటనాటకంఁ దైవభుగూఁదికిండ్లు

బ్రహ్మచరదామరప్రముఖులకెల్లను
 నాదిమూలం నైచయతఁ డీతండు
 నైచతేయుని నెక్కి నరుసదానెకోటిఁ
 బహిష్కర్చి శ్రీజగత్పతి యితండు

గీ. విశ్వరూపంబు చూపిన వే ల్పితండు
 విశ్వ ముదరింబునెం గలవిభుఁడీతండు
 అట్టిశ్రీ రంగశాయి నాయాత్మయందు
 మెలఁచి కలంగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. మున్నెఁటితరంగలు మోచినచాక్షుఁడఁ
 బులకాంతురంబులు మొలకఁ లెత్త
 ప్రిదిలినకాఁగిలిబిగియించుపెరిచేతి
 కంకణరుజురుజాత్కార మెనఁగ
 జలజాసనుఁడు లోని మెలఁగెడుపొక్కిలి
 తమ్మిపైఁ జేంట్లు జుంజుమ్ము రనఁగ
 గంధర్వగానంబు కన్నులఁ జిలికినఁ
 బర్యంకనాగంబు వడగ లెత్త

గీ. అల్ల నరకన్నువిచ్చి యింద్రదాదిసురుల
 విన్నపము లోలి నాలించుచున్నవారి
 వెడఁకకన్నుల నల్లనియొడలివాని
 మెలఁత కలంగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. శ్రీకరరత్నకింజరమాపురస్ఫుర
 త్పాదపద్మంబులు పరసునాని
 కాంభీకలాపఘఘటితదుఃకూలంబు
 కాంభీకరేలంబుగలుగునాని

౧౭) వేయకంబులు కమనీయహారముల్

కంకణాంగదములు గలుగువాని

మకురకుండలరత్నమహనీయమకుటస

స్థందహాసవిలాసమహిమవాని

గీ. భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నపవనసుతులు

గొలువ జానకితోఁ గూడి కొమరుమిగులు

నట్టియాయోధ్యరాము నే నాత్మలోన

మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. ఇంద్రసీతసమూహసాంద్రఘనాఘనో

జ్వలమైనదేహంబు గలుగుతాని

సత్యవ్రధానమా సాధుభావంబున

సజ్జనరక్షణ సలుపువాని

మేరుమహీధరభూరిధైర్యంబున

నల్లిగభీరత నలరువాని

...

గీ. భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నపవనసుతులు

గొలువ జానకితోఁ గూడి కొమరుమిగులు

నట్టియాయోధ్యరాము నే నాత్మలోన

మెలఁత కలఁగంటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. శతకోటికందర్పసమజగన్మోహన

భూరిసౌందర్యవిస్ఫుర్తివాని

త్రిభువనకోదండదీక్షాగురుం డన

బిరుదువిఖ్యాతిఁ బెంపెనగువాని

చండభండనధరాస్థలి దివ్యమేఘంబు

నలె శరలాఘవం బలరువాని

సింధుబంధురగద్యసింధురక్రమకళా

సింహావిక్రమకేళి జెలుగువాని

గీ. భవతలక్ష్యణశత్రుఘ్న పవనసుతులు

గొలువఁ జేరొలగంబునఁ జెలువ మలరు

నట్టి పట్టాభిరాము నేనాత్మలోన

మెలఁత కలఁగఁటి నంతట మేలుకొంటి.

సీ. ఆలోలకల్లోల మగుమాల్ కావలి

విలసితం బగుపాలవెల్లిఁ గంటి

నందు రత్నాంకితం బాపెక్కుపడఁగఁ

బ్రజ్యులైడుపెనుఁబాముఁ గంటి

దానిపై సుఖలీలఁ దగిలి నిద్రించెడు

పరమాత్ము నొకదివ్యపురుషుఁ గంటి

నాభివృద్ధి నురయున ననిశంబు రత్నంపుఁ

బ్రతిమఁ బోలెడు దివ్యభామఁ గంటి

గీ. నాలతాంగిమేని యందొక్కకళయు నా

సాబఁగువక్త్రమందుఁ జొరఁగఁ గంటి

నంతఁ బుణ్యపాతకాక్షీర్ణనాదస

మృతితపహగరుతుల మేలుకొంటి.

సీ. నీలమేఘచ్ఛాయ నెగడెడుతిరుమేన

మెండుగాఁ గస్తురి మెత్తినాఁడు

ధగధగద్ధగయనతగుకుబ్జిల్లయు లెస్స

కటితటి దిండుగాఁ గట్టినాఁడు

కోటిసూర్యులకాంతి కుదురై నరత్నంబు

ఘనకీటులు తలఁ గలిగినాఁడు

కలుముల నీనెడుకాంతిచే నొఱపైన
యమమునఁ గొస్తుభ మూనినాఁడు

గీ. విరజ కావేరి మధ్యను వెలసినాఁడు
ఎలమి భక్తులకోర్కుల నిచ్చినాఁడు
అట్టిశ్రీరంగశాయి నే నాత్మలోన
మెలఁత కలఁగంటి సంతట మేలుకొంటి.

ఆ ర్తజన రక్షణోపాయ! యాంజనేయ!

సీ. శరధి లంఘించి దాశరథి యిచ్చినభూష
ణము సీత కొసఁగిననాఁటిరూపు
లింకారమాముఖాలంకార మాగ్రహా
న్నతి నీఱుచేసిననాఁటిరూపు
నీతాలమునఁ జుట్టి నీ వాలమున దైత్య
నాథులఁ బొరిగొన్ననాఁటిరూపు
మరుదీశసుతుడ నా మరుదీశసుతుకేత
సం బెక్కి తోడైననాఁటిరూపు

గీ. తలఁచువారికి నాడల తలుఁగు టరుదె
నీకృపానూర్తి నీకీర్తి నిస్సమములు
మహితశ్రీరామపదభక్తిమద్విధేయ
ఆ ర్తజనరక్షణోపాయ! ఆంజనేయ!

సీ. శ్రీరాము నాత్మలోఁ జేర్చుకొన్నమహాత్మ!
చిత్తంబులోన వసెంపు మయ్య
కడులూపుమైఁ జొటికడలి దాటినధీర
కడలేనిభవవార్ధిఁ గడపుమయ్య
ధవునిసేమంబు సీతకు నొసఁగినమేటి
పరిణామ మొసఁగి చేష్టుమయ్య

ఛట్టించి మందులగట్టుఁ దెచ్చినదేవ
జీవనాపద మిచ్చి ప్రోవుచుయ్య

గీ. హనుమ సేవు సమర్థుడ వయ్య యివుడు
నింత నన్ను నుపేక్ష సేయింపదగునె—మహిత.

సీ. లక్ష్మణారాశి కోలకుఁ దెచ్చె నీరాజు
నగుచు నంబుధి దాఁటినాడ వీవు
రాతి నాతిగఁ జేసి రక్షించె నీరాజు
మకరి నంగనఁ జేసి మంచితీవు
మాయలమాదీచు మడియించె నీరాజు
చెడుకాలసేమి నుక్కడఁచి తీవు
లంకేశుఁ ద్రుంచె నాబుములోన నీరాజు
వెన లంక నీటుగావించి తీవు

గీ. ఆశ్రితావనుఁ డగురాము నంతరాజు
పతిహితుం డగు నీవంటిబంటు గలఁడె—మహిత.

సీ. పుట్టినాఁ డితఁడు శంభునియమోక్షుం బైన
శక్తిచేఁ బార్వతీజవరమునను
పట్టినాఁ డితఁడు చేపట్టుఁగొమ్మగఁ బంటి
చవిఁ జిన్ననాఁడె హస్తయుల రవిని
కొట్టినాఁ డితఁడు గగ్గోలుక్లా బుకలో
వెన్నాడి యక్షాదివీరవరుల
చుట్టినా డితఁ డాజిఁ బెట్టనికోటగా
వాంఛింబు కపిసేన పుగొన్నంగ

గీ. ఇతఁడు దైవంబు పటుతేజఁ డితఁడు శరణు
బాహుబలవంతుఁ డితఁడు వ్యాధి భద్రని తొర—మహిత.

సీ. రాలవే యదులు వ్రేలాలసోలిక నీవు

వాల మల్లార్చిన వానరేంద్ర!

తూలవే గిరులు బంతులతెఱంగున నీవు

హస్తముల్ సాచిన నలఘుతేజ!

పగులదే మిన్నంటి పంటికై వడి నీవు

పెళపెళ నార్చిన భీతిరహిత!

తిరుగదే ధరణి కుమ్మరిసాచెవలె నీవు

కుప్పించియెగసినఁ గులిశ దేహ!

గీ దేవదానవమానవాధిపులలోన

నిన్ను విధింపఁ దరమె నిర్మిద్రశ్శార్క!—మహిత

సీ. స్తంభసంభూతావసరఘోరతరసర

పంచాస్యకహకహచ్ఛటులఁ దెగడి

శాకినీడాకినీసంతతలయకాల

భైరవకిలకిలాచ్ఛటులఁ దెగడి

సంవర్తసమయప్రచండ దండధారి

భగ్గకోలాహలాచ్ఛటులఁ దెగడి

దక్షాధ్వరధ్వంసకాక్షుద్రబలవీర

భద్రహూహూక్రియార్ఘ్నటులఁ దెగడి

గీ. పాలుచు భవదట్టహాసంబు చెలఁగఁ బంక్తి

ముఖుని తొమ్ము పగుల్పవే ముప్తిహాతిని—మహిత.

సీ. నిడుదవాలంబుతో నిలువునామంబుతో

నిగనిగ మెఱయు నెమ్మొగముతోడ

సహజవర్ణంబుతో సవరనివ్వాంజితో

సలిలపూరితకమండలముతోడ

పసిఁడియందియలతోఁ బట్టుజన్నిదముతోఁ
 చాటులలోచనాబ్జములతోడ
 కరములమోడ్పుతోఁ గటిహేమపటముతోఁ
 గమనీయకుండలకాంతితోడ

గీ. కరుణగలమూర్తితోడ సాక్షాత్కరించి
 నిండువేడుక నామది నుండు మెపుడు—మహిత.

ధరణి.

సీ. కుహనాకిటీంద్రునికోట సోఁకినభావ
 కలిమిచూపులసింధుకన్యసవతి
 అంభోజవర్ణన కై నశృంగారిణి
 తాలిమిక్తెల్లను దానకంబు
 గజకుంభములమీఁదఁ గాపున్నదేవత
 రాజశేఖరుమనోరథము రథము
 పెనువేల్పుఁ గోర్కులఁ బిదికెడిధేనువు
 మెట్టపట్టులకును బుట్టినిల్లు

గీ. హరునియష్టాంగములకును నాదివేల్పు
 కడఁగి రత్నాదివస్తువుల్ గలుగుపెట్టె
 యల్లనలయాద్రికిందటి యంటుబిళ్ల
 భవ్యగంధాదిగుణముల భరణి ధరణి.

శ్రీనాథ కవిసార్వభౌముడు.

కర్ణాటాశీశ్వరుఁ డగుప్రాథదేవరాయల నీతిఁడు దర్శింపఁబోయినప్పుడు
చెప్పినపద్యము లీక్రిందివి క్షౌత్తిగాఁ జేపూరినవి. దేవరాయలయాస్థానమున
ధర్మాధికారిగా ముమ్మకవి యనుచేరి విద్యత్కవి యుండెనట! ముందుగా
శ్రీనాథుఁ డాకవీశ్వరుని దర్శించి యీక్రిందిపద్యములు చెప్పెనట!

సీ. పంపావిరూపాక్ష బహుజటాజాటికా

రగ్వధప్రసవసౌరభ్యములకు

తుంగగద్రాసముత్తుంగవీచీఘటా

గంభీరముమఘుమారంభములకు

కళసాపురప్రాంతకదళీవనాంతర

ద్రాక్షాలతాఫలస్తబకములకు

కర్ణాటకామినీకర్ణహటకరత్న

తాటంకయుగధాళధశ్యములకు

గీ. నిర్మిబంధనిబంధమై నెనయుకవిత

తెలుఁగునను సంస్కృతంబునఁ బలుకనేర్తు

ప్రాథదేవేంద్రరాయభూపాలవరుని

సమ్ముఖంబున దయఁ జూడు ముమ్మసుకవి!

చ. తరువున గాండినం బిడఁడె ధర్మజు నానఁ గిరీటి యేను వా

కృపసిజనేత్రయానతి విచారముచొప్పున గర్వహీనతక

మరలి తెలుంగుభూమి కసమానగతిం గొనిపోవువాడ నై

బిరుదులు నారివాఁగుకడఁ బ్రేక్షితి సత్కవిసార్వభౌముడక.

ముమ్మకవియెడ నీవిధముగా నార్జనమునెఱపెను. పిదప రాయలసంధి
ర్శనమునకు జాగగుచుండఁగా రాయల కిట్లు వార్తపంపెను:—

శ్రీ. డంబు నూపి ధరాతలంబుపైఁ దిరుగాడు

కవిమీఁదఁగాని నాకవచ (?) మేయ.

దమ్మియోగంబుల దొరకొని చెప్పెడు

కవిశిష్యునఁగాని కాలుచాచ

శంగితసాహిత్యసుసవిద్యల నేర్చు

కవుల తొమ్ములు గాని కాల్చి విడువ

చదివి చెప్పఁగ నేర్చి సభయందు విలసిల్లు

కవినోరుఁగాని వ్రక్కలుగఁ దన్న

గీ. పంటకవులకు బలువైనయింటిమగఁడ

కవులవాదంబు విన వేడ్క గల్గెనేని

నన్నుఁ బిలిపింపు మాస్థానసన్నిధికిని

లక్షణోపేంద్ర! ప్రాథరాయక్షితీంద్ర!

రాయలసందర్శనము సమకూరెను. డిండిమభట్టు ప్రత్యర్థి పండితుఁడుగా నేర్పడెను. బాలను యువతినిఁ బ్రాథను లోలను, గూర్చి రాజు, నాల్గు నీసపద్యములు చెప్పఁగోరెను. క్రీనాథుఁడు చెప్పెను, అందొకటి:—

నీ. కమనీయకరపల్లవము మేనుగదియంగ

నొయ్యనచాచిన నులీకివడును

ఆలింగనమునకు నక్కునఁజేర్చినఁ

జేదోయి యొరముపైఁ జేచ్చి కొనును

చుంబనమ్మన కోపబింబంబు గమకింప

వదన మొయ్య నొకింత వంచుకొనును

గీ. లిగింతనేతకుఁ గిమకయు సిగ్గును

మొలవంగఁగమ్ములు మోడ్చుకొనును

గీ. అట్టిబాల రతిక్రీడ ననువుపఱుప

నేర్చుగల్గునె పరులకు నీకకోక

రాజపరమేశ! రాజాధిరాజవిభవ
లక్షణోపేంద్ర! ప్రాథరాయక్షితింద్ర!

డిండిమధట్టరకునితోడి వివాద మీసందర్భమందలిది. ప్రత్యర్థిని
శ్రీనాథుఁడు చెప్పినపద్యము లివి చేకూఱినవి.

మ. జననాథోత్తమ! దేవరాయస్వతీ! చక్రేశ! శ్రీవత్సలాం
ఛనసంకాశ! మహావ్రభావ! హరిరక్షాదత్తు! నాభోటికి
గున్మపస్తోత్రసముద్భవం బయినవాగ్దోషంబు శాంతంబుగా
గనకస్నానము చేసి కాక పొగడంగా శక్యమే దేవరక్ష.

కనకస్నానమహోత్సవము జరిగినది.

శా. జోటి! భారతి! యార్భటిక్ మెఱయుమీ! చోద్యంబుగా నేను గ
ర్జాటాధీశ్వరుఁ బ్రాథదేవస్వతీక్ నాసీరధాటిచేమీ
కోటిఘోటకధటికాఘురపుటికుట్టక సంఘట్టన గ్రుదాలము
స్ఫోటిధూత ధరారజశ్చుళుకితాంభోటిక్ బ్రహ్మసింహేశ్వరే! 12 260
ఇత్యాదిపద్యముల దేవరాయలను స్తుతించినాఁడు.
కందుకూరిరుద్రకవి. 17.7.96

ఈకవి విశ్వబ్రాహ్మణులుఁడు. ఈయనవంశమువా రిప్పుడు కందు
కూరిపగ్గఱనే చింతలపాలె మనుగ్రామమున నున్నారు. రుద్రకవియనంతర మావం
శమునకు “కవివారు” అని యుపనామ వేర్పడినదట! సేటిదాక నావంశము
వారు “రుద్ర” నామము పారంపర్యముగా బెల్లకొనుచున్నారు. ఈక్రింది
విధమున రుద్రకవిచరిత్రవిషయ మాంశమువారిపగ్గఱ జేకూరినది:—

రుద్రకవి కృష్ణరాయలనాటివాఁడు. రాయలయాస్థానమున కీయనను
దత్రత్యులు మంత్రులు రాసీయరైరి. రాయలను హితభృత్యుడగు మంగలు
కొండోజి యనువానితోఁబాటున రాయలసందర్శము పొసఁగఁగా రుద్రకవి
యీక్రిందిపద్యము చెప్పినాఁడు.

క. ఎంగిలిముచ్చగులాములు

గంగతిగాఁ గులము చెఱుసఁ జనువెంచి రయా
యింగిత మెఱిగినఘనుఁ డీ
మంగలకొంఁజోజి మేలు మంతులకన్నె.

క. ఆసలు కాలించి మహా

కోపంబునఁ దాతయాఖ్యకోవిదుఁ డనియె
“కాశ్లీ? తేవల్లః
కోఁపితు? నద, కించనామ గుణవ?” న్ననితా.

రుద్రనివాళ్యము.

ఉ. బంధురవిప్రవప్రగృహభాసురగోపుర సాధనా
బంధుతటాకకూపపరిపక్వఫలాన్వితస్థానవాటికా
గంధమద భ్రమద్భ్రమరగాన విహారికిఁ గందుకూరికి
సింధుప్రతీతభూములను జెప్పఁగఁ నొప్పగుసామ్య మబ్బునే.

పే. పరనిజకర్మభూర్వహతబ్రాహ్మణులు మీన్

పే. పరనిజకర్మభూర్వహతబ్రాహ్మణులు మీన్

ఇనుముచేతనునొసర్చినశంఖచక్రాంక

గురువులు మీ ర్జగద్గురుడ నేను

దానప్రతిగ్రహధీనవిరుదు మీది

పేషణీహనుమంత బిరుదు నాది

ఋషివంశభూషణశ్రేష్ఠులు మీరలు

కనకకుంతలపరిష్కారి నేను

గీ. అనుచుఁ దెల్పిత మామకఘనకులంబు

రాయలు వినంగ నంద రారా యనంగ

సత్కృత్యులలోనఁ దాతయాభార్య యేన

రూఢికెక్కినకందుకూర్ రుద్రకవిని.

సీ. ఆమాట తప్తలోహశలాకతో దీటు

గా నాటి చెవిఁ బుట్టుకతినబాధ

ఇట్టట్టుగాఁ జేయ నిట్టూర్పు నిగిడించి

యూరకే తల యూఁచి హంకరించె

తాతయ తా“నిషీ”దేతి వా క్కడుగఁగా

రుద్రుఁ “డెక్కడ” నని రూఢిఁ బలికె

అపుడు “సమీచీన మద్య సమస్యా యి

మా వద”యని దుస్సమస్య లేన్ని

గీ. యిచ్చె నన్నిటిఁ బూడించె హృదయలసవ

నూయఁ దాతయాజ్ఞైకవిధేయుఁ డైన

రాజుముం దతిజడరోషర క్తరూక్ష

వీక్ష నీక్షించి యిట్లనె డత్తుఁ డగుచు.

పూరించినసమస్య లీక్రిందివి యటః— తల లొక్కేబడినాలుకానఁ బడియెన్ దగ్ధైరివత్తుంబునన్, — దుగ్ధపయోధిమస్యమున — వక్త్రంబుల్ పదికన్నులైదు — అస్థలితబ్రహ్మచారి. — ఉండ్రావోరిదురాత్మక — [ఈసమస్యలు మోచెల్లదత్తప్ప వెంకన్నకవులుపూరించినవనివినికి. ఇవిఈవఱకు ముద్రితములయినవి.]

ఉ. రింప్రహి యేమిటం గఱచు? ఋక్షము లెక్కడనుండు? నంధకున్

నంప్రసుఁ జేసె వేవిభుఁ? డవంతరముం దతఁ డేమిచేసె చే

రుంప్రభిలాత్ముఁ డైన అపు రూప మదేగతినుండె? జెప్పమా

దంప్రలమీంద శంకరుఁడు తాండవమాడెను రాముకై వడిన్.

క. పచ్చలు కెంపులు హేమము

నిచ్చలముగవిశ్వకర్మ నిర్మించె నయా

యొచ్చు అకొఱకై తాపిన

పచ్చనిరాచిలుకమీదఁ బచ్చిక మొలచెన్.

ఈక్రిందివి సుద్రకవి కోపించి రాజుమీఁదఁ జెప్పిన పద్యములట:—

ఉ. తిట్టమనా భుజంగవిషవిగ్ధవనల ధాగ్ధై గవి
 టిచ్చిచిటాన్చటి ప్రకట శిక్షమహాగ్రతదంతవిష్టరో
 ద్భట్టన విస్ఫులింగలయకారణదారుణ లభ్యజుబ్ధా
 ట్టబ్బణగోపరధ్వజనిపాతహతాహుతిగాఁ గ న్నదతిక్.

ఉ. తిట్టదునా మహాగ్రకరతీనవోవగవ్యపవ్యసం
 ఘట్టఘట్టఘట్టవధగా విధిగాదిన నై నమానీ
 పట్టణానానాధమణిబంధురసింధురసైంధవాఘ్నలక్
 బట్టపూజాలక్ దోరలఁ బండితులక్ దురహంకృతామ్రలక్.

ఉ. తిట్టుదునా మహాగ్రకరతీనచోవగద్యపద్యసం
 ఘట్టఘటింగ్రహోటిఘనకంఠవిహస్మల రీతి మెట్టుకక
 మెట్టుక దాకంగా వలయు నిందయు జేయక పద్య మిచ్చినా
 పట్టుపురాజీరీతి బహుభంగుల దెస్స సుఖించుగా వరకె.

ఈవిధముగా సిగహావలోకనముగా మాడుపద్యములను బలికెనట !
రాయలు భయభ్రాంతుడై మీసామర్థ్యము ముకుఁ దెలియదాయె నని
ఘట్టియించెను. పిమ్మట నీకాన్యసిగహాసవారూఢుని గావించెను.

[అనగా:— అప్పదిగ్గజము అనబరగుకవిశ్వరు లెనమండ్రును రాయల
యాస్థానముండుమున. సేనిమిదిదిక్కులను సేనిమిది సింహాసనములపై వెలసి
యొండెడివా రని యగుచున్నది. అందు రుద్రకవి యీశాన్య సింహాసనమువాఁ
డయినాఁడు.]

రుద్రకవి రాయలయాస్థానమునఁ బండ్రెండేండ్లు వెసియించెను. సప్త
కవులనబగగు పెద్దన, తిమ్మన, పుత్తేటిరామశర్మద్రయ, పింగళినూరన, కవిరాట్టు
తేనాలిరామలింగయ, బట్టచూర్తి యనువారితోఁ, దాతయాచార్యులతో
ననేక విధముల వాగ్వాదములు సలిపెను. కవిరాట్టు ఎవ్వరో ?

వరకవికొండయ్య, బ్రెగడరాజు సరసరాజు, నను నల్లు మామలు కవులు,
రుద్రకవికవిత నాతేపించిరట. ఈక్రిందిపద్యములను రుద్రకవి చెప్పెనట:—

క. విదితంబుగఁ గవిరుద్రుని

సదమలవాస్థానితకాస్త్రసంహితపదము

కుదిరిక తెలియక యూరక

వదరకురా వెట్టిముండ ! వరకవికొండా !

చ. “తెలియని వన్నితప్పలని.—

[ఈపద్యము తేనాలి రామలింగనిపద్యముగాఁ బ్రఖ్యాతము. ఒకశిక
త్వమందెనయు’నను పద్యమింకొకటి దీనితోడిది రామలింగనిది కలదు.]

రుద్రకవికిఁ గొప్పీలు త్రిపురాంతకుఁడు వాగల్గ చిట్టెన్న యనువా
రిర్వరు శిష్యులట ! నవఘంటసుదతో ననుపండితునితో వాదించుచు క్రికిందిప
ద్యమును శ్రీకృష్ణరాయలగూర్చి త్రిపురాంతకుఁడు చెప్పినాడట !

చ. గడియకు నూలుపద్యము లఖిలతరప్రతిభా ఘటించునో

బడిబడి నూలుఘంటములఁ బద్యములకొ లిఖియింతునో పడు

పడి వివిధాండ్రభాషలఁ బ్రబంధము లొక్కొక్కనాఁడు చేతునో

యడుగుఁడి మీచునంబునకు పాదము వేంకటకృష్ణభూషణ !

[ఇది కృష్ణరాయలగూర్చివదికామి స్మృత్యు. మోచగ్గ దత్తేశ్వరాద్రి నాద
రించిన తెట్టుప్రభువు, వేంకటేశ్వరకృష్ణరాజగారిఁ గూర్చి చెప్పఁబడినది
కాదుగను. “తెట్టుకొనుకృష్ణ బగతీవరసంధవ రాజ్యుష్మక్రిం బట్టి” —

పైవేకట కృష్ణరాజగారు, ఎంహ్లరిప్రభువగు మందపాటి రామచంద్రరాజగారి మేనమామ]

చ. జబగదదమ్మ, బణ్ణ, శపసర్రు, కపయ్య, యుభ, ష్టాబంచ వా
జబజులెల్లఁ జేసి యగ సాలెల బేలల బోయపాలెపుం
బబువులఁ దేల్చి చేతఁగలపై కము దోచుటగాదు రుద్ర! నీ
డబడెను భద్రమంత్రియెచుటం గొనసాగదు పోకుపోకు మీ!

అని భద్రమంత్రి చెప్పఁగాఁ గొప్పబుత్రిపురాంతకుఁ డిట్లుచెప్పెను:—

క. భద్రా! క్వానము మొఱింగిన
రుద్రాంకిత జంగమయ్యరూఢికిఁ గొదువా
చిద్రూపుడయినసాక్షా
ద్రుద్రుడయ్య కందుకూరిరుద్రుఁడు భాత్రిక.

చిట్టప్ప యిట్లు చెప్పినాఁడు.

క. రుద్రకవివాక్పటుత్వము
భద్రప్రదయుక్తిఁ దనరు భాసురలీలక
రుద్రస్వరూపు నెదురను
శుద్రు లెదుర్కొనఁగఁ గలరె కుంభనిలొనక.

“ఎవిగాననినోఁ గవికాంచునే కదా.” అన్న సమస్యను రుద్రకవియే
పూరించినాఁడు. పెద్దనగారు రుద్రకవిని “తిగురా కవిరుద్ర”యని యిట్లు
ప్రశంసించి రట.

ఉ. వ్యగ్రకవిత్వత త్త్వీచతురాస్యలు కై యటభాష్యకృత్కా
వ్యగ్రహాశక్తికల్పనభుమల్ కవు లెందఱు లేరు? నీదువ్ర
త్యగ్రహాశక్తికవిత్వ తగురా కవిరుద్ర! రుద్రభ
క్తాగ్రహమజ్జ్వలస్ఫురితహల్లాలకుఁ స్వరహాతి కొజ్జరె.

కవీశ్వరులు. త్రి.శ. 1558 బాద్యం
 1456-1534

శాకాబ్దములు 1480. జయసవత్సర మాఘ శుద్ధపంచమిజయవాస.
 మన మల్కిబ్రహ్మ, ప్రభువు రుద్రకవికి రెంటుచింతల (చింతలపాలెము)
 గ్రామము నొసంగినాడు. పైగ్రామము నేటికిని రుద్రకవి వంశ్యులకే
 చెల్లుచున్నది.

శ్లో. అద్యాశీతిచతుశ్చతాధికసహస్రం వై శకాబ్దా గతా
 స్ర [అ]స్మిక్తశ్రీవయవత్సరే జయతిశౌ మాసేచ మాఘే తథా
 పంచమ్యాం ద్వయతింత్రీణీజనపదం రుద్రస్య విద్వత్కవేః
 ప్రీత్యా శ్రీయిభరామభూపతి రదాత్ ఊణీధరాఖండలః.

సీ. ఇల శకవత్సరంబులు వేయునన్నాలు
 యెనుబదియును జనునెడ జయబద్ధ
 మన మాఘమాసంబునను శుద్ధ పంచమి
 నాడు మల్కిభరామనరవరుండు
 తగుకందుకూరిరుద్రకవీశునకు జరు
 గుంబలి పురిని మాన్యం బొసంగె
 నైఋతిభాగంబున న్నదేమ్మచ్చెల్ల
 పాల మదిరెంటుచింతల యనంగ

గీ. నలరు పురియు త్తరమునఁ దా నరయ జోగి
 రాజుగారి పొలంబు పూర్వదిశ యొడ్డె
 వారిపొలము దక్షిణము పాలేరు పడుమ
 రమర గూడూరు పొలిమేర హద్దు లివియు.
 మల్కిభరామ పొగడ్తపద్యములు:—

ఉ. రామకుఁ డైనమల్కియిభరామనికీర్తియు వెండికొండయున్
 ద్రాసునఁ బైట్టి తొన్న రజతాచల మెక్కున రాకయుండినన్

భాసురలీల నిల్పె చల్లబ్రహ్మ సదాశివు జాహ్నువీపతికై
వాసుకికంకణుకై ఋషభవాహనుఁ జంద్రకళావతంసునికై.

చ. పాలుపుగ సంతాళమునఁ బూచిపూవును బువ్వుతోనఁ బెం
కలినచెట్టు చెట్టుచిగురాకునఁ బండినపండు పంటిపై
కొలదలిపించె పిందెగలకొమ్మయు నీకు గళాశిభూతి ని
చ్చలసుఖ మాయపుకై మతియొశంగును మల్కిభరామభూపరాశి(?)
ఈక్రిందిపద్యమున రుద్రకవి నెవరో ప్రశంసించిరి.

మ. హరియా స్కందపురీజనార్దనువరం బందెకై మహాసత్కృపీ
శ్వసలౌ రాయతవారిసన్నిధిని హర్షబంధెఁ బట్టెంబుగ
ట్టిరి యాందోళికలుకై జవోగ్రతరఘోటీ లగ్రహరంబు లం
దఱుచూడకై బహుమానమందెఁ గవిరుద్రాఖ్యుండు తాముఖ్యుడై.

“—దనుజమర్దనకందుకూరిజనార్దనా.” అనుమకుటము గలశృంగారప
ద్యాప్తకము (1 భాగమున ముద్రితము) రుద్రకవికృతమని వినికి.” బలవదయీచీకు
హరభాస్వరీయ దరీదరీ హరీ” యనుముకుటముగలశతక మొకటి కూడ రుద్ర
కవికృతమై యని వినికి. అదిసమగ్రముగా లభింపలేదు. మచ్చునకు చూడఁ
పద్యములు మాత్రము:—

చ. కలశపయోధిమీందఁ దరంగత్ మతిహోయనివ్రోయ వేయుభం
గులతలపాన్పు పాము బుసకొట్టెగ నేగతి నిద్రచెందెదో
యలసతఁ దండ్రి చీమచిటుకన్న మ నిద్రురరాదు మాకు నో—బల.

చ. కలుసునరి త్తరీ పుషితగంధకరీ మహాభృత్కీర్తిరీ భవా
చలభిదురీ దయారసవిశాజరుభరీ నిగమూర్త్యుధురీ
ఖలగజకీనరీ విభవకంపితవేదనిరీ భృతాదురీ—బలవదయీ

చ. లలమగనానితహ్యుధురీ సదృశమయ్యై మమదేవివంతు నే
బలిబలి పన్ను తీవ్రమయ్య బటముగటవె లంక కపూడి
కొలిచిన నిన్నె కౌటవలెఁ గోరిక లిచ్చిన నీవయ్యాచిలకై—బల.

పంచరత్నము లనుపేర జనార్దనస్తోత్ర మొకటి రుద్రకవికృతి అనునది ఒక్కపద్యము.

పంచ. అనాధనాథ నాగతల్ప యజ్ఞకల్ప మానిరం

జనా జనా ర్తినాశనా దిశాపర్యధార్దశా

సనా సనాతనా యనాది సత్యకందుకూరిశ్రీ

జనార్దనా జనార్దనా ససాహసారిమర్దనా!

సుగ్రీవవిజయ మనుయత్నగానమును నిరంకుశోపాఖ్యాన మనురసనాత్మప బంధమును రుద్రకవికృతులు లోకమున వ్యాపించియున్నవి. “మానంశమున, రుద్రకవినామధారులు పలువురున్నారు, కృష్ణరాయలనాటివాఁడు ప్రథమరుద్ర కవి యిబ్రహీంనాటివాఁడు ద్వితీయరుద్రకవి వారికిఁ దర్వాతఁ గూడఁ గవితనేర్చినరుద్రకవు లున్నారు” రని యిప్పటివారు రుద్రకవివంశ్యులు చెప్పు చున్నారు. శ్రీకృష్ణరాయలు క్రీ. 1530 న స్వర్గస్థుఁడయ్యెను. ఇబ్రహీంపాదుషా, క్రీ. 1478 రుద్రకవి కిచ్చిన గ్రామము నేటికి ననుభూయ మానముగ నున్నది. కాన యిబ్రహీంకాలమున రుద్రకవి యాండుట సునిశ్చి తము. నిరంకుశోపాఖ్యాన కర్త యొకఁడు కాదుగను. చేశ్యాన్వనమున నాగ్రంథమందు సీసపాద మొకటి యిట్లున్నది. “వేదికి న్నదీభూమి చెఱవట్టు పాశ్చాత్యసృపతికైన నొకింత కృపతలిర్చు” — ఇట్లుండుట బట్టి యాగ్రం థము విద్యానగరవివాశానంతరము రచింపఁబడినది కాదగుననందగును. ఈతఁ డేబాబుండుగాఁ గృష్ణరాయలనాటియొక సుబ్బాడేవ! తన యాతని తాత వేటొకఁడే యనాటనున్నాడో! కృష్ణకాలలనాట రుద్రకవిభయం డెననుట కాధారముగా మీఁద సుదాహరింపఁబడిన యాఖ్యానమునకు బద్ధి మలకుఁ బరమప్రామాణ్య మంగీకరింపఁబడు. అట్లయినచో యిట్టివలివా రావంశమువారే యొకపద్యములనుబట్టి రచించి యాండుట.

రుద్రకవివంశ్యు లిట్టివలివారు కవిత్వమునకు గాఢాభిరుచి కలిగియున్నవారే.

క. ఈపాటికి నైకాఖపు

హసానకు లక్ష్మీ తొలగి మతిచెడి ప్రపై

హసానకు గొఱగాకయు

ఖాసారామన్న వల్ల కాడుం జేరుక.

నీ. భాసిల్లు నిభరామివట్టభద్రుం డిచ్చె

భూదాసకాసనపుణ్యలేఖ

వసియించు దిక్కుల నరక్షిర్తి యగునని

రసికశేఖరుడనె రమణతోడ

కరమొప్పు కాళికాపురముతో సరియగు

స్కందపట్టణనీమ గడిదిం జెలంగు

నాణి బేరైనట్టిజరుగునుల్లిపాలాన

దువం బజేకొకుచ్చెళ్లు దొరయ నొసంగ

బహుకాలమును బుత్త్రిపాల్త్రాభివృద్ధిగా

ననుభవించు ముటంచు నానతిచ్చె

ఇట్లు మేమిడుభూమి యించుకం తై నను

నాళచెందినవారు కాళిలోన

గీ. విప్రగోపభచేసిక విధి విధించు

పాపమునం జెంది మక్కాను బండి జంపి

మేటియగునానల నొసంగి మెసంగినట్లు [?]

కందుకురియద్ర ఘనులకుం గరుణ నొసంగు.

నీ. శ్రీలలరంగ రాటచిత్రలఖండిక

కేవలకృష్ణాక్షు మల్క భరామ

డలరుద్రకవికి సర్వభాషాప్రేమచేసి

పాప మొసంగిన నవల మేటియ

తానీషపాచ్చావు తనరార నడపించె

వెనుక తావుతొనుఁ డనువు మీఱ

దయచేసెఁ బిమ్మటఁ దగఁబొల్పఱానుఁడు

నతనికిఁ బిదప నింపలఁగాను

సాతులఱానుఁడు సాహెబు మన్నించెఁ

దగనొప్పె నైదుముస్తాఖునుఁడు

గదిమతో ననవ ర్తిభానుఁడు కృపనిచ్చె

కడుసురాజద్దవుల్ గారు నిడిరి

త్రావరుగ్ ప్రభు వీవల దయచేసె

నందుకు సాక్షియాననుభవంబు

దీనికిఁ గొల్లశీతిద్వయంబై యొప్పు

శ్రీజనార్దనవరశ్రీఁ జెలంగు

కవిరుద్రును నలఖండ్రకఫలభోక్త

లీరేడు పూరుషు లీవరయిరి

రుద్రాఖ్య, కవివయ, రూఢితత్కులమందుఁ

దత్తులీనుల మేముదానికడను

క్షీరనదీతటత్రేత్రమందుఁ దపంబు

గావించుభవదీయకవులమయ్య

గీ. భూరిసుక వీంద్ర మందారమేరుధీర

చారుగుణ శీల సత్క్రియా సత్యలోల

పల్లెచెంచలరాయ ! సత్ప ౩భువిధేయ !

రుద్రకవి విషయ మప్పకవీయమున నిట్లుకలదు.

చ. కొలఁదిగమున్ను చెప్పెఁ జలిగొంపనృసింహుఁడు బెల్లయందు నీ

వల నగసాలిరుద్ర పనువాఁడును మొల్కలటండుఁ గూర్చి

చెలియక కొంపటిల్లువికృతీక బదమధ్యమునక లకారక
 కలతలవై యకారమును బాపుడు రారులు నవ్వునట్లుగక.

ఇందుకు వినుకొండలో గుంటపల్లి భాస్కరయగారి సమ్మతముందు
 గందుకూరి రుద్రయగారు చెప్పినపద్యము—

చ. వెలగకు వెల్లయంచునవిం జలిగొండనృసింహుఁ డాడఁగా,
 మొలకకు మొల్కయంచుఁ గవిముఖ్యుఁడు రుద్రయపల్క దోసమా?
 భలి భలి మంచిమాటయె ప్రబంధమునా జలరాశి యందులో
 పల నెఱసు ల్గ్రహింతురె యపారములౌ మణులెల్ల నుండఁగక.

మొల్క యనుప్రయోగముగల పద్యమిది—

ఉ. ఎన్నఁడు నేరచెక బెళుకు లీచెలికన్నులు కారుకమ్ముల
 న్నన్న! కురుల్ పిఱుందు పలుకై పటువైఖరిఁ గైకొనెంగదే
 మొన్నగదమ్మ పిన్న మొలమొల్కులు నేడివె ముద్దులాడి లేఁ
 జన్నులు మిన్నలై పయఁటసందున వాఁగురుమాత లాడెడుక.

ఈ క్రిందిపద్య మొకటి యుపలబ్ధమయినది:—

పీ. పాటిరగంధహృద్భ్రాంతిసమంచిత
 ధాటితరస్కారి ఘోటకములు
 కోటిందు వరకళా పోటిడ్డదంభోలి
 దంభోలిసితకంఖ ప్రజంబు
 చేటివీటాల్ కవాటిఘనారామ
 వాటికుభ్రామ వారములున

E ... ..

పృథుల సత్కుండలములు.

గీ. ప్రాధి గైకొంటి నీయ్యనాదసమృద్ధి
 కలకవచనములునాది ప్రకృతకావ్య

ప్రీతి క్రికృష్ణరాయ ధాత్రిశునున

మనుకులుండను రుద్రార్య ఘనసుకవిని.

పుష్పగిరి తిమ్మకవి.

ఈయన ములికినాటి బ్రాహ్మణుడు. నెల్లూరిమండలమండలి మోడె గుంటలోనున్నవాడు. ఈయనకృతులుగా సమీరకుమారవిజయము, కొన్నిశతకములు నుపలబ్ధములు. కంకంటిపాపరాజునుత్తరరామాయణమీయనరచించినదే యని లోకప్రతీతి. సమీరకుమారవిజయమునకు నుత్తరరామాయణకు నైలీభేదము గోచరించుటచే నాప్రతీతి విశ్వాస్యము కానేరదని కొందఱువాదము. గ్రంథస్వయమందలిషడ్వ్యక్యము వారు పాటించరు. తిమ్మకవినివాసగ్రామము చేరున నుపలబ్ధమయినయొకప్రాత్రవాత్ర పుస్తకమున గ్రంథాంతగద్యమున, పాపరాజప్రమోదసంపాదనార్థము, తిమ్మకవి రచించినట్లున్నది. తిమ్మకవి సాహాయ్యముచే నానాఁడు మఱియుఁ గొందఱు కవులలో గణన గాంచెరి. ద్విపదభాగవతకర్త తేకుమళ్ల రంగకాయకవి యిట్టివాడు.

మ. కమనీయంబగు నీదుకాన్యరస మాకర్ణించి నానాబుధుల్

సముడొ నీతడు పూర్వసత్కవులకుఁ సాభాసురే యంచు స్తో

త్రము గావించురు శంభుజాటకటిసేధంగ త్తరంగార్భటికొ

మమతాహంకృతిమూల పుష్పగిరిమ్మా! సత్కవిగ్రామణీ!

అడిదము-నూరకవి.

చ. ఇరువదిమూఁడుపూరుషము లిప్పటికయ్యెఁగవత్సవృత్తిచే

నరపతం లెల్ల మెచ్చుబదు నాల్గుతరంబులమించుమిప్పట్లకొ

జెరవగు జీనన స్థితిలిభించుట. తొమ్మిదియయ్యెఁబూరుషుల

తరములు నీక్కలింగ వసుధాధవులెంగట. నాశ్రయించుటతో.

పూసపాటి పెద్దవిజయరామమహారాజుగారు బాధుల్లాఖానునితోడఁబడియు
మండి తిరిగివచ్చుచుండఁగా దోపిలో జూచి నూరకవీరచిహ్నము నుద్ఘాతముచేసి

సీ. గరిశీలలోపల గంతు వేయుటకేమి

యీఁటెపట్టియరిపై దాటవలెను
సానసుగ మొలక త్తి బిగియఁ జెక్కుటకేమి

వెఱవక వైరుల నఱకవలెను
మాటిమాటికిఁ జెడ్డమాట లాడుటకేమి

యదలించి రిపులఁ జెండాడవలెను
తొమ్మున నెఱ్ఱగందమ్ము పూయుటకేమి

గాయంపునెత్తురుల్ గ్రమ్మవలెను

గీ. కాని లేకున్న సత్కీర్తి కాంతగలచె

పూసపాటి కులాంభోధి పూర్ణసోమ

సమరజయభీమ గజవతి సార్వభౌమ

విమల సద్గుణరామ శ్రీ విజయరామ!

నూరకవి తన శిష్యులఁగూర్చి చెప్పినదట:—

గీ. పారమందిరి యక్కినపల్లివారు

దుక్కిచేతనుదీర దెందువులకల్ల

దూసికృష్ణుండు చదువంటె దుఃఖపడును

ధీరుడైనిల్చె మరపాక నూరసుకవి.

చింతకాయ లిచ్చినపాచిమీఁదిపద్యము:—

గీ. బండ్లునోడలుపట్టపు పలుమలైతె

చేరివేడిన వీఁడాయోఁ జింతకాయ

కొండశంబాములో రాచకోడుకుకన్న

శంబమున కేలు దేగాని పన్నిగాఁడు.

దాచున్నవికాది పద్యము:—

గీ. బానా బూయలలోచన

బాచన్న పెద్దబూచి పట్లదానుక
బూచంటెరాతి వెఱతురు
బాచన్నను జూచి పట్టపగలే వెఱతుర్.

శృంగవరపు గోట జమీనుదారు రాజభూపాలరాజుగారు విజయనగరపు
బూసపాటి వారితో బోరాడఁ బూసఁగాఁ జెప్పినపద్యము:—

గీ. విజయరామమహారాజపీఠఁడేలు

పట్ట ములికించె రాజభూపాలరాజు
కడమ మాటలకేమి యీకాలమునను
బుఱ్ఱెనవ్వెను బులితోఁక గొఱ్ఱె కఱచె.

పర్రాకిమిడిరాజుగారిమీదఁ జెప్పినపద్యములు:—

క. గోవింద ద్వాదశివరె

నేవచ్చితి రాకరాక నీనగరికి నో
పాపనగుణ నారాయణ
దేవుమహారాజ సాహితీ నవిభోజా.

క. నీవిచ్చుబత్తై క. రొచ్చక

భూవల్ల భుడిచ్చుత్యోగమున కెనవచ్చుక
బాపనగుణ నారాయణ
దేవుమహారాజ సాహితీనవిభోజా.

క. వారిధికిని వారిధియే

మేరునగంబురకు సాటి మేరునగంబే
నారాయణదేవుకు సరి
నారాయణ దేవుగాక నరహతుడెదురా.

పాలకొండను గూర్చి చెప్పినది:—

క. రాజా జారుడతములొంది యుడు వీరాత్మనిబునోఁడెన్నఁ

కోజిల్ కొండలు జీనహింసకును సంకోచింప చెవ్వారికిన్
దాజీమీయరు పాలకొండపైలో దాక్షిణ్యశూన్యత్వ మీ
ఫౌజ్ పట్టణ మేలనచ్చితిని నాపాపంబున స్వేచ్ఛరా.

మ. నరిసింగుడును వెంటప్రాతుడును గృష్ణపాత్రుడున్ నాయుడున్
శరభాపాత్రుడెడ పాలకొండధరణీపాత్రుడ్య భారయులై
ధన నర్థిలైదు రామభద్ర నృపునాస్థానంబునక బంచముల్
చిరకాలంబుగవీరి వెంటఁదిరుగన్ జీచీ మనం బొప్పునే.

బత్తుల - ఆయ్యన్నయను దాతనుగూర్చి చెప్పిన వానిలో:—

క. ఇచ్చెడు వానికి రణమునఁ

బొచ్చెడు వానికిని గాక మునుచి రక్షింతున్

నచ్చునె పందకు లోభికిఁ

బచ్చని విల్కాడవయ్య బత్తులయయ్యా!

గీ. చేదుబట్టు వేళఁజెలగి యేడ్చును బిడ్డ

యంతకఠినుఖము నదియొచ్చు

నర్థియడుగు వేళనది కష్టమనిపించు

ననఘచరిత బత్తులయ్యనార్య.

పాలకొండ ప్రాంతమునుగూర్చి:—

కా. ధీమాక్షిర విక్షిగ్ధామములు నక్షిణేశ్వరంభూటపీ

స్తోమంబుల్ బహుకాలిధాన్యతకు లెచ్చటన్ నదీమాతృక

గ్రామంబుల్ బహుశృంగహరము లనేకంబుల్ ధరంజూడఁగాఁ

తామంబన్నదిలేదు క్షీరగిరిదోరణిదు పెంచెనియన్.

కొట్రబాలకవియు మారకవియు సమకాలమువారు. వీరియ్యగ వాగ్దా
దొకటి య్యతాంస వేరుగల కవి యొకఁడొకనిఁ జూడెను.

గీ. నందికొంగలమీద హరియన్న వేదాని

మారకవి వాగ్దానిగలవాడొ

శ్రీమద్రామాయకవియకుంఠ వాగ్ధాటికిఁ

బర్హతాలఁగాఁడు పారిపోయె

ఒకప్పుడు నూరకవి బోయబొంగలబానుండి తప్పించుకొని చెప్పినది:-

మ. హనుమంతుఁడెదుటఁ దివాకరసుతుం డాచెంత సామిత్రియున్

దను నేవింపఁగ జానకీవిభుఁడువాత్సల్యంబుతో నిల్చి యిం

పున నన్నెప్పుడు గాచుచుండఁగను నీబోయాధముల్ కిన్నచే

ననుజంపంగలవారె రావుకులజన్మారంగరా యోత్తమా!

గంటము చేసియిచ్చిన కమసాలిమీదఁ జెప్పినది.

క. ముల్లోకంబులనాలుక

పల్లిపరశురాముక్తి ర్ని ప్రబలివెఱుంగున్

మల్లి సుమవల్లిన్ జా

బిల్లిన్ మఱిపాలవెల్లి భీష్మునితల్లిన్.

మన్నెదొరలమీఁది పద్యములు:-

క. అర్బుదములు నృశృభదములు

బర్హరదేశాధిపతులు పడిగాపులు నీ

దర్బారునఁ బడియుందురు

దోర్బలసంపన్న మన్నె దొరయోరికన్నా.

క. ధీరాగ్రణి శివరామ

త్యారమణుండేలు చెముడు శంభురపురం

పోరామారొంపిల్లా

పారాదామంగజరాజ పాత్రముపట్టా!

సమస్తము

ఉ. సారతరప్రబంధము లనరభ్యుముగా నొనరించునట్టియే

మౌళికమీద్రునిఁ జూచి మోక్షమొందుమ హాటమఃటికిన్

అట్టి మోక్ష మొక్కచుల నిచ్చునాచార్య నొరు నుత్తమిన్

మోక్షమొందెదాచార్యుని జుట్టి మోక్షమొందెదాచార్యుని

తన్నాడిరించిన పొన్నపాటి వేంకటమంత్రి స్వర్గస్థుడౌకాఁగాఁజెప్పినది.
 మ. కరుణాసాగరుఁ జొన్నపాటికులవేంట్టామదాసుకొ ననుం
 ధరయందుంచక స్వర్గలోకమునకుం దర్శించి వావేమి ? త
 త్పురి గల్పదులు లేవె యాచకులకు ? భూయాచకశ్రేణి కె
 వ్వరు దిక్కిమిది మొండేజగద్రథకావా ? నెట్టినై పల్కితికొ.

కొట్రబాల (భాస్కర) కవి.

ఈయననుగూర్చి యొకానొకబట్టుకవి చెప్పినది.

కా. భట్రాజుకొ నిరసించి పద్యములు చెప్పంబూనుచో మేటి యా
 చట్రాతింబలె నున్నవానికిని నిచ్చుల్ తెవ్వి పుట్టించునే
 కుట్రుల్ నేరదినత్యసంధుఁ డని లోకుల్ మెచ్చ వర్తించు నీ
 కొట్రబాలకవీందుశేఖరుఁడు మాకుం బూజ్యుఁ డెల్లపృథుకొ.

[అబట్టుకవి అడిదమునూరకవిని గూర్చిచెప్పిన పద్యములు]

క. అంతొ కవులము గామా

అంతింతో పద్యసమితి నల్లఁగ లేమా

దంతివి నీతో సమమా

కాంతొనుమబాణ ! నూరకవి నెఱజాణా !

క. రవి యెఱుంగును భువితత్త్వము

భువిలోపల జనుల నెల్ల బోషించు సదా

శివుఁ డెఱుంగు నాత్మతత్త్వము

కవితాతత్త్వంబు నూరకవి యే యెఱుంగుకొ.

కృష్ణిపాటి-వేంకటసుబ్బకవి.

ఈయన కర్నూలుపంచలవాని. ఇతనికి చెప్పినపద్యములు బూర్జమున్న
 వాఁడు. పద్యమందిరేంద్రుని శాస్త్రము (పద్యగీతి) కంకరబాణి స్థావరము
 యిది బ్రాహ్మణపద్యముననుగులుచున్నది. అనుగులుచున్నది. అనుగులుచున్నది. అనుగులుచున్నది.

భింపఁగాఁ గవితార్పణముచే నావ్వు బాధఁ దొలఁగించి శ్రీవారిచే గొప్ప
సమ్మానముఁ బడసినాడట ! అప్పటి పద్యము లివి:—

ఉ. గోండ్లలుపెట్టి మేఘుఁ డతికోపమునకొ గురియంగఁ జొచ్చె మా
తండ్రి! మరు త్తనూజ! నను దబ్బఱకాఁడని యెంచకుండ నీ
వేండ్రము నీవె మాన్పవలె వేఁరువిధంబులఁ గాకయున్న మీ
తండ్రికి నైనఁ జెప్పి జలదప్రతిబంధము మాన్పు మాయతీ!

కా. విద్యుత్పిఁగశఁమఁగశేతుఁకృపావిరూఢత శ్రీకృష్టిపా
డ్వివ్వదేవంకట సుబ్బనూరికవితో ద్వృత్తత్వమాలించి నీ
విద్యుద్గర్జనభర్జనాదు లడరకొ వేమారు వర్షింపకే
విద్యాశంకర భారతీవిజయముకొ వికాఁతి వాటిల్లఁగాక!

నశ్యమునుగూర్చి యాయనకును ఉయ్యాలవాడ నారసింహరెడ్డిగారి యా
స్థానపండితుఁడగు నోబళాచార్యులకును జరిగినసంభాషణపద్యములివి—

ఉ. నశ్యము లేదుగా! పవననందన దివ్యకటాక్ష వీక్షణా
వశ్యవరప్రభావ విభవానుభవాదృశ భూమిభృద్ధనుః
క్షైశ్యఘనమంఘముం ఘమిత గాంగర్పురీ విలత త్తరంగ సా
దృశ్య కవితర్ప తత్త్వ ముఖరీకృత వేంకట సుబ్బనూరికొ.

కా. కోకో! నశ్య మవశ్య మీశ్వర జటా కోటిరట్టద్వోధునీ
ప్రకాశోర్మి సకాశవేశల సుశబ్ద ప్రక్రియా పక్రమా
నేకగ్రంథ నిబంధనార్జిత సముష్ణిద్ర ప్రతాపప్రధా
స్తోత్రశ్రీకర కృష్టిపాటి కుల సింధుస్వచ్ఛ చంద్రోదయా!

అల్లమరాజు - సుబ్రహ్మణ్యకవి.

ఈయన యిప్పటికి ముప్పదేండ్లకు ముందున్న గొప్పకవి. బహు గ్రంథ
కర్త. వీక్షణాచార్యులతోను రావు వేంకట మహాశయి గారిగూడ భావారాయ
ప్రభునిచే సమ్మానితుఁడు. ప్రభు వాణిజ్యము జూరించి వివాహమునా వీక్షణా
చేప్పినపద్యము.

క. శ్రీధర శారీ నైకుం

తా ధర శ్రీరావువేంకటమహీధరగం

గాధరి రామారాయ

తాధరునిం బ్రోవు మెపుడుఁ గరుణాదృష్టిక.

కాట్రావులపల్లె యువ్వనీటి నూతులఁ గూర్చి చెప్పిన పద్యము.

క. దేవాసురు లభిందరువ

నావిర్భూత మయి హాలహాలమపుడు మహా

దేవునకుఁ భీతిలి కా

ట్రావులపలి నూతులందు డాఁగెను జుండీ.

వైదికని కవిత్వము నాతేపించు వారిగూర్చి చెప్పినది:—

ఉ. చందన శాఖికన్న విరసంబగు బూరుగుమేలలన్నతీ

విందగి నట్లు వైదికక విత్వసుధారసధారలెల్లఁజె

ల్వాందఁగ భూతలంబున నియోగికవిత్వముతోడ సాటిరా

దందురు బెట్టిదంబగు నటించురు కొందఱు మూఢమానవుల్.

బుక్కపట్నం తీరుమల తాతాచార్యులు.

తెల్లు విశ్వగుణాదిర్మకర్త యీతఁడు రోతగా బూతులుబెట్టులను
జెప్పించుడు వాడట! మతుకుమల్లి — శాస్త్రులను వ్యభిచారి ధూయన లేద
నఁగా గోపించి యీక్రింది పద్యముచెప్పెను.

క. శాస్త్రుల యీశ్వరుఁడు

పాపాత్ముల మగధుని వీనిపరువేమా కా

కాస్తంత నన్య మడియి

కాస్తంత నన్య మడియి

కాస్తంత నన్య మడియి

కాస్తంత నన్య మడియి

కాస్తంత నన్య మడియి

కొంటెకూతలు నేరుమకొంటి వోగ

కుటిలతిరుమలతాతన్న! కొంటెదున్న.

తాతార్యుడు నైద్యముచేయునట! రోగము కుదుర్చుకొన్న వాడై
యచ్చన్న యను నొకడు తానిచ్చెదనన్న యీ వియ్యాయకపోగా నేద్యము
నీ యాచార్యుడు చెప్పెను:—

క. పచ్చడము దుప్పటాయెను

విచ్చలవిడి తులనిపత్రి విడియం బాదుకొ

అచ్చల సగుబాటాయెను

అచ్చన్న! నీదుకీర్తి యట్టిటాయెకొ.

తరుగా--నెంకమరాజుగారు.

మదిసి ముప్పనబడినప్ప డీపద్యము చెప్పకొన్నాడట! ఈయన స్వర్ణ
స్థుడయి యిప్పటికి నిర్వది యేండ్లు కావచ్చినది.

ఈ దార యడంగె బిమ్మట నుదారుడు కండవపట్టి తీత దృ

క్సారము దూరమయ్యె నధికం బగుదేహపటుత్వమాతె నా

వారము వండిపెట్టుటకు వాడుదియుం గఱవయ్యె నేటి కీ

దారుణకర్త ముంచితిగదా నతలోకవిష్ణువారకా!

మాడభూషి - వేంకటాచార్యుడు.

ఈయన యిప్పటికి ముప్పదియేండ్లకు మించు కైకుంకవాసి యయ్యెను.
విద్వా నభినవ పండితరాయ' లని యీయన బిరుదునామము. ఈయన తర్క-
వ్యాకరణములందు గొప్ప పండితుడు. సంస్కృతాంధ్రములందు గొప్పకవి.
శతావధానా ప్తావధాన చాతుర్యము దీయన జగజెట్టి. ఏక సూత్రాగ్రాహి.
పనప్పాకం. అనంతాచార్యులుగా రీయిన ప్రాజ్ఞానితము. అనంతాచార్యులు
గారి దగ్గఱ కొకప్పు డవలి పుడగు పోక అలవదేవు విద్యారంబుడు వచ్చి
స్వరచితము లయిన శ్లోకములను జదువుచు వివరించుచుఁ బ్రతాపియ్యుకొనుచు
నుండఁగా వేంకటాచార్యులుగారు "వినుమావరణి. గదిల్లోకము. అయ్యది.

అత్తొక్కొక్క ప్రకంసాపరామరణంబుగానున్న యాపండితునితో “అయ్యా! యీశ్లోకములు పిచ్చునాఁడు మానాయచగారు నాకుఁ జెప్పిరి. ప్రసాచీన కవి కృతము లయిన యీశ్లోకముల నసంతాచార్యులుగా నెఱుంగరుగదా యని యాత్మీయములుగాఁ జదువ నారంభించితిరా?” యని యడ్డుపలికిరట. కుషి తుండై వెడనవ్వునవ్వి యా యరవిదేశపుఁ బండితుఁడు, తేంకటాచార్యులుగారి నెఱుంగక, యేదీ నీకు నచ్చునేని చదువుము రచించినవాడను నేనే యిక్కడనుండఁగా నాతోనే యిట్లు పలికెద వేమయ్యా! ఎవ్వర వీవు?” అని తుటారించెనట! ఇదిగో చదువుచున్నానని వేంకటాచార్యులుగా రన్నింటిని నేక సంఘాగ్రహణమున నప్పగించిరి. వెల్లఁబోయి యా పండితుఁడు వేడుకొనెనట! మీ మాహాత్మ్యము నెఱుంగనైతిని మన్నింపుఁడని; ఈవిషయ మసంతాచార్యులుగారివలననే నేను విన్నాను. వేంకటాచార్యులుగారు రచించిన రామావధూటి తారానగినుండి కొన్నిపద్యములు:—

పీ. శ్రీరాధికాపూజాశేషజ సంతోష

పినుకుండొ క్రీకృష్ణవిభున కెరగి

సకల విద్యావాప్తి సాధనభూతయో

కారదాంబకు నమస్కారములిడి

యొసకానంబ ప్రవాహ పూరక మైన

శృంగారరస మాత్మ నిరవుకొలిపి

మదన సామ్రాజ్య సింహాసనారూఢులై

పునఃసంపరపితశేఖరుల నెంచి

గీ. వివిధరతి త్పత్రపాండిత్యభవ మహాను

భవములెల్ల పద్మాభయముగా నెర్పటిచిసేస

చంద్రాక్షత్రచూలికభాదవిదుల

మహాను రతిభగ్గో గూర్తురౌమావధూటి.

సీ. చక్కని కెమ్మోవి సరసంపుఁబలుకులు
 బారైన కురులు పొల్సారు బొమలు
 సోగనైనమాపులు సోగకన్నులు తల్కు
 దేరుచెక్కులు కాంతు లూరు నొసలు
 తీరైనచుబుకంబు దిద్దిన క్రిమాన్
 లేఖయు మృదువైన లేతఁగవు
 కుదురైన రదనల్ గుమ్మబుగ్గలు నంద
 మగునాస నాసికామండనములు

గీ. కలిగిచెలువొందు నీమోముఁదలచి నలచి
 తాల్మిచెడి బెట్టుకై కొంతదైర్యమూని
 గుట్టుచెడకుండఁ గాలంబు నెట్టుచుంటి
 మరునిరతనాలపేటి రామావధూటి.

సీ. కనుమూసి సంతలోఁగలకల నన్నెచు
 వచ్చికొఁగిటఁజేర్చి ముచ్చటాడి
 మోముమోమునఁజేర్చి ముద్దుల నూరార్చి
 సారెసారెకు మోవిచప్పరించి
 నన్నిట్లు లేడబాయ నాయమా మీకని
 యతినిష్ఠురము లాడుసంతలోన
 మేల్కొని నలుదెసల్ మిణుకుచుఁ జూచి క
 స్మీరు మున్నీరుగా నెగడఁబ్రతిది

గీ. శంబు రాత్రులు నిటులుండె నాయశక్తః,
 యిట్లుకలలోన నన్నలయించుకొంటె
 వారిజాతాక్షి నాతోడ వచ్చియిట్లునెఁడొల
 మమతతో నుండరాదె రామావధూటి.

పీ. నీమోము నీగోము నీమోవి నీతావి

నీసోరు నీతీరు నీకుడగును

నీచనుల్ నీకను ల్నీకాను నీమేను

నీతోడ ల్నీనడల్ నీకుడగును

నీగుట్టు నీబెట్టు నీకురుల్ నీమరుల్

నీచెల్మి నీతాల్మి నీకుడగును

నీతక్కునీ బెక్కునీనీటు నీగోటు

నీహాయల్ నీలయల్ నీకూడగును

గీ. నీకుడగి నట్టి పురుషుడ నేన నాకుఁ

డగిననుందరి వీవకాఁదలంచి చాల

వలచి యన్యోన మతనుని గొలిచిమిగుల

మంచితో నుంటిమిగదె రామావధూటి.

పీ. ఒకనాఁటి కలలోన సకియనీకాలిపా

జేబులో జందెంబు చిక్కునట్లు

ఒకనాఁటికలలోన సకియనీ చేతిపో

చీలోన నాకురుల్ చిక్కినట్లు

ఒకనాఁటికలలోన సకియకాఁగిటుతేర్పు

తటిదంబె గడ్డానఁదాఁకి నట్లు

ఒకనాఁటి కలలోన సకియమెల్లననాదు

గూబలో కోక్కోరోకూడినట్లు

గీ. ఇన్నివిధముల నచ్చట నున్ననాటి

వచ్చెన్నియు గలలోన వచ్చియిచట

గాడికూర్చున్నవి నన్నతాసియెట్లు

మరులు విల్పంగనేర్తు రామావధూటి.

సీ. నమ్మినవాని నన్యాయంబు నేయుట

కాశిలో గోహత్యగాదె కలెకీ

వలచి వచ్చినవాని మంచనల్ నేయుట

సరహత్యగాదె పున్నాగవేణి

చెలిమికోరినవానిఁ జేపట్టి విడుచుట

బ్రహ్మహత్యయెకాదె పంకజాక్షి

అడితప్పినదోష మన్నిదోషచులలో

మొదటిదోషము సుమీ మోహనాంగి

గీ. నిన్నునమ్మితి వలచితి నీవు నన్నుఁ

బ్రేమఁజేపట్టితివి యింక విడువననుచు

బాసజేసితి విప్పుడి పగిదిఁగూర్చి

మఱచిపోవంగఁ దగునె రామావధూటి.

సీ. చంద్రఖండంబుపైఁ జంద్రఖండమురేక

నుదుటఁ గుంకుమవంకఁ బదిలవఱిచి

కొండలపై మంచు నిండియుండిన రీతిఁ

జనులపై మైరేకఁ జక్కఁపఱిచి

కలువరేకులఁ దుమ్మెదలు వ్రాలి యున్నట్లు

కనుదోయి నంజనంబును ఘటించి

బంగారు ప్రతిమలఁ బటికనార్చినరీతి

లలిజిల్లు మల్లునెల్లా ధరించి

గీ. యంగుజప్రభు విజయ కాహళులపగిదిఁ

గాళ్ల నందెలు పొండెబుల్ ఘల్లఱనుచు

ప్రమోయమెల్లన వచ్చి నామ్రోలనిలుఁచు

తీవిమఱవంగదరమె రామావధూటి.

పీ. ఒక నాఁడు మేడపై నొంటిగా కిటికీలో

కెల్లబిగించి కయించువేళ

చల్లగా నేనచ్చి మెల్లమెల్లనె మున్న

ఓడబోవఁగాఁ మ్రల్చిపడి బిరాన

లేచి చెంగట నన్నుఁజూచి పెబాసురా

పండి యటంచు నుర్రబుడైకి

తిగించి నాచిబుకంబుఁ దివురచు నవ్వుచు

మధుర వాక్యముల నన్ మరులుకొల్పి

గీ. సురసులై నట్టి నీవంటి జాణలిట్లు

చెబుల మానంబులను బయల్ నేయవగునె

యంచుమంచిగ బోధించి నట్టి నేర్పు

మదికి మఱవంగఁ దరమె రామావధూటి.

నీ. చిననాఁటినుండి విజృంభించి సఖులతోఁ

బొందు నొ సర్పితఁగుంధరవన

యాలాటి మోహంబులీలాటి విరహంబు

లేనాఁ డెఱుంగనే యిగురుఁబోఁడి

నీవంటిచెలియతో నే న్న మద్బేసటంచుఁ

జాలఁ బొంగితిగదే జలజగంధి

యిప్పుడిట్లేడ బాసియేఁగుట నాపూర్వ

పుణ్యంబుగాఁ బోలుఁ బూవుఁబోఁడి

గీ. యంతపాపంబు జగతిలోనె చటనైనఁ

గలదె నాపాపమిటు పండెఁగాశుఁడొనఁ

దరుణి నీమది కరుణ మాత్రంబు తప్పి

పోవకున్నను జాలు రామావధూటి.

సీ. బోఁటినే మాకికిబోపలె చనుచునే

నొక్కింత పలుకంగ నుస్సుచనుచు
నెప్పుడుఁ బ్రయాణాలె యేమినేతు నటంచుఁ
గనుగొలచుల నీరుగ్రమ్మఁగొంత
నేపున “కెప్పుడు విచ్చేయుదు రొక్కొ! య

• చ్చటనె యచ్చటల ముచ్చల మరగి
యుందురో” యన భయంబొంది నే నెన్నటి

కిని నట్టివాడఁగా నని పలుకఁగ

గీ. ఒబ్బుసుండి తప్పక హుటాహుటిగ రండి
యనుచుఁగొంగిటుఁ జేర్చి బాష్పాంబులూకు
శేవుపోవచ్చు ననుచుఁబ్రార్థించునట్టి
మంచి మఱవంగఁదరమె రామావధూటి.

సీ. ధరలోన జన్మ మెత్తంగనేమి ఫలంబు

సరస విద్యల నెల్లఁ జదువవలయు
చదివినేమాయె స్వారస్య మెఱిగిన
చెలియతో స్నేహంబు నేయవలయు
చేసినమాయెఁ బడిముడిలేకవి

చ్చలవిడిముచ్చట్ల మెలఁగవలయు
మెలఁగిననేమాయె నెవబాయ కల్ల ప్పూ
డేకీభవించిప ర్తింప వలయు

గీ. అటులవ ర్తింప నేమాయె నవిధమునఁ
జెడనిప్రేమలతోఁ దనుల్విడు నెవలయు
నహహాయివియెల్లఁ బూర్వభ్రాన్తమునగాక
మనుజులకు వీలుపడునె రామావధూటి.

- సీ. మేడలోఁజన్మిళ్లు మెండుగాఁజన్గించి
తడియొత్తచిటిచాఁచు లిడి సుమ్యులు
తల్పించుఁజుడిచి చెంతల మిచ్చుకగుమ్మ
తులును మోడావాలరులును గల్లు
సీసాలు చక్కెరతో జీడిపప్పులును బా
దముపప్పులును మంచిద్రాక్షపండ్లు
కడ్డాయములు ముంతఖర్జూరము ల్లల
పల్లెముక్కప్రేమతో భద్రపఱచి
- గీ. భోజనమొరచినను రాఁ బోలుపుమీఱ
శయ్యపైఁజేర్చి యుచితోపచారములను
వేసుఁగిపగళ్ల సుఖియింపఁజేసిసట్టి
మంచిమఱవంగఁ దరమె రామావధూటి.
- సీ. కమలాక్షి నీమోముఁ గనుఁగొన్ననాకన్ను
లేమియుఁ గనుఁగొననేవగించు
బింబోష్ఠి నీదుమోవిని గ్రోలునాజిహ్వా
యేమియుఁ గ్రోలంగనేవగించు
కలవాణి నీదు పల్కులు విన్ననావీను
లేమియునువినంగనేవగించు
గనకాంగి నీతోడఁ గలసిననాదుమే
నేమియుఁస్పృశింపనేవగించు
- గీ. సరసిరుహగంధి నీమేవిపరిమళంబుఁ
గొన్ననానాస రోదియు మూకొనఁగబోదు
అహహా!పంచేంద్రియములు నీయందె నాఁటి
హఱల వియ నేమిసేతు రామావధూటి.

సీ. సాధంబుపై నీళ్లు చల్లించిచిమ్మించి
చాపలు పడిపించిచారు రత్న
కంఠశంకులువేసి ఘనహంసతూలికా
తల్పంబుఁ బడిపించి తమకమలర
పండుపై ననుఁజేర్చియగరుగంధముఁబూసి
చలువపన్నీరులు చల్లిమల్లె
పూచండలును జాజిపూదండ బురమున
వేసిచల్లనిగాలి వీచుచుండ

గీ. కమలా నీరీతి వేసవిరాత్రులందు
రాగమెచ్చంగ నిష్టోప భోగములను
నన్నుసుఖియింపఁ జేసిననాఁటికూర్మి
మదికిమఱనంగ వశమె రామావధూటి.

సీ. ఉదయమేలేచి నిక్క వదలలేకై దాటు
గడియలవఱకుండి కదలి మేడ
డిగివచ్చుచో వాకిటికిముందు గుబగుబ
నీవేఁగి యీవలనావలఁగని
పైయన నేవేఁగఁజని బసలోఁగల
వసులెల్లఁదీర్చి సాపాటుచేసి
గంధంబుఁబూసి వేడ్కలమించి కెలఁపుల
సమ్మలక్కలు వెఱఁగందిచూడ

గీ. నీటుగావచ్చుచోఁ జూచి నేఁడు దృష్టి
తాఁకునని ప్రాద్దుగ్రుంకినరేతోక్షణంబు
జీడిగింజలదృష్టి తీసినవిధంబు
మఱచిపోవంగఁదరమె రామావధూటి.

సీ. ఊరునేఁజేపైలు జేరుట నిశ్చయం
 పైఁచో నెరురుమాటాడలేక
 మోము వెల్వెలఁబోన ముచ్చటాడుచునుండి
 ధ్యాసంబు వేలుగాదల్లడిలుచు
 అమాటలీమాట లడుగుచు నుచితోప
 చారముల్ సేయుచు గారవమున
 భోజనానంతరంబునను దమ్ములము గు
 డాన్వితంబుగ నిచ్చియవలఁజేయి

గీ. చేతిలోనుంచి యూరికి క్షేమముగను
 బోయి శీఘ్రంబు రమ్మని పొలుపుమీఱి
 నన్నుబంపిన యానాఁటి నైపుణంబు
 మఱచిపోవంగదరమె రామావధూటి.

సీ. కడుపులోఁగమ్మని కాంక్షలూరుచునుండు
 నినుజ్ఞాపకము సేయఁగనక గాత్రీ
 కనులకేమో తళుక్కును నల్లుగాదోఁచు
 నిన్నెన్న సాదామనీలతాంగి
 నిలువెల్ల నేమేమొ పులకించునీతీరు
 స్మరియించ శీలాంశురుచిరసుముఖి
 సారెను నేమేమొ నో రూరుచుండునీ
 మాటలఁదలప బింబాధరోష్ఠి

గీ. యోచనగనుండుమదికేమి తోఁచకుండు
 దిగులుగానుండు మరుమాయదెలియకుండక
 పైవమిఁకముందెటులు సేయదలఁచినాఁడో
 మనకుఁదెలియంగరాదు రామావధూటి.

- సీ. ధరలో ననేకసుందరులుందు నైఁవా
రలయందు నెందు నీవలె నె మంచి
గుణము విశ్వాసంబు కుదురు సత్త్వముతప్ప
కుండుట యుక్త మయుక్త మెఱింగి
తివురుట వినయవిధేయత లభిమాన
మాదరంబు దయామయాంతరంగ
మందంబు చందంబు నళుకును ద్రెళుకును
సమయంబు ననుచెంపు సౌష్ఠ్యంబు
- గీ. దగిన సరసునిఁ జేపట్టి తప్ప లొప్పు
లెఱింగి విడువక ప్రేమచే నేలికొనుట
తెలివి తేట బుపాయముల్ లలితవాక్య
మాధురియు నిన్ని గలవె రామావధూటి.
- సీ. నీయాత్మనాయాత్మ నిజముగా నొకటంచు
నామనంబునఁ జాలనమ్మియుంటి
నాతోడఁ జేసిన సమ్మిక లెప్పుడు
మఱిచిపోవని రూఢిపఱిచియుంటి
నెవరెన్ని చెప్పిన నికనన్నువిడనాడ
వంచు నామది నిశ్చయింతుకొంటి
మనశరీరము లున్నమట్టుకు మనలోనఁ
బొర కల్గ దని తలపోసియుంటి
- గీ. వనితరోయిప్పు డిటుకాలవశముచేత
మనల కెడబాపు కల్గె నీమదివిరక్తి
బొరయ లోఁగడసంగతుల్ మఱిచిపోవ
మంచిమార్గముకాదు రామావధూటి!

సీ. ఘనమైనమోహంబుఁ గలవాడనాటచే

లలన నే నికింత తెలుపవలసె

కట్టుకై యభిమానపడు వాడనాటచేఁ

దెజన నికింత బోధింపవలసెఁ

ప్రౌఢానుభవమానపడువాడనాటచే

నింతి నిన్నింత ప్రార్థింపవలసెఁ

జెలిమిపైలక్ష్యంబు గలవాడనాటచే

వసితసికింతగా వ్రాయవలసెఁ

గీ. గాకతమతమ యక్కజల్ గడపుకొనెడు

వారలందఱతో పాటివాడనైన

నితయేటికి? నీకు నొక్కింతయైన

మనచునను దయలేదు రామావధూటి.

సీ. నీమోము నే నొక్కనిముసంబు గనుఁగొన

శకయేటి కనిపించుఁ జంద్రవదన!

నీమో వినే నొక్కనిముస మానిన దొండ

పండేటి కనిపించుఁబల్లవోష్టి

నీకనులే నొక్కనిమిషంబు గనినఁబ

ద్మమేటి కనిపించుఁ దరళనయన

నీబాచుల్ నేనొక్క నిమిషంబు గనుఁగొన్న

విల్లేటికనిపించు వలసితక్రూ

గీ. నీదుచెక్కులు నేనొక్క నిమిషమైన

గనిన నద్దంబు లేమిటి కనుచుఁదోచు

నిట్టి నినుఁబాసియున్న నాకిప్పుడుజన్మ

వేన్పు నాయవి తోచు రామావధూటి.

సీ. క్రిమించు నెమ్మొము తామరవిరి తక్కుఁ

గన్నులు విరిసినకైరవములు

కుదురై నరవనముల్ కుందకుట్టలములు

తీరై ననాసిక తిలగుమంబు

తలశాధరోష్ఠంబు దాసానిపుష్పంబు

పాలుపైన పొక్కిలి పొన్నపువ్వు

ఆవోక లగుజంఘ లరఁటి పూమొగ్గలు

చక్కని నెయి శిరీషప్రసూన

గీ. మహాహ మును మంచిమంచి పూ లరసి తెచ్చి

పొదవి నెమ్మేనుఁ జేసెఁగాబోలు బ్రహ్మ

దాన నిల గల యెల్ల కుందరులలోన

మాకు స్పృహణీయవై తిరామావధూటి.

సీ. నారంగములు బృహన్నారంగములుగల్గి

విరిసిల్లు నుద్యాన వీధులందు

కాదంబములు షడ్మకాదంబములు గల్గి

తనరారుకాసార తటములందు

షడ్వంకములు మహాషడ్వంకములు గల్గి

వినుతికెక్కిన సౌధవీధులందు

మణిపుత్తికలు నభోమణి పుత్తికలు గల్గి

సౌరుమీరినచంద్రకాలలందు

గీ. మనముమనముల మోహ ముమ్మరముగాఁగ

మరునిఁబూజించి మించి యేత రతుల

నతులగతులమ దేలి సమ్మతుల మీటి

తీవినుంటిమి గదవె రామావధూటి.

ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి.

సీ. పూర్వాహ్నాద్రులు పాలిమేరలై యుండ

నేరాజు జగమెల్ల నేలఁగల్గె

లక్షింపఁ మామ్మిదిలక్షలవిలుకాండ్రు

నేరాజుబలములో నెలమిఁ గలరు

ధరణి దెబ్బదియేడుగురు నాయకోత్తము

లేరాజు నేవింతు రిచ్చగించి

దాక్షిణాత్యులనెల్లఁ దడిమి జయస్తంభ

మేరాజు నిల్పె రామేశ్వరాన

గీ. అతఁడు కాకతివీరరుద్రావనీశుఁ

దమ్ముహారాజు చెప్పంగ నలచె ధాత్రి

రాజుశేఖరుఁ డెంతయు రమణతోడ

జగముపాలించు భూలోకచక్రవర్తి.

మైలమభీమన.

ఈతనిపేరఁ గల్గుపద్యములు ("గరళపుముద్ద—" ఏఱవభీమ—) వే(లే). ములవాడభీమకవిక్రితములుగా లక్షణగ్రంథములం దుదాహరింపఁబడినవి. ఈ క్రింద నుదాహరింపఁబడుపద్యములెల్ల నొక్కవరుసలోనివే యగుటచే నొక్క రిచేతనే (భీమకవిచేత) రచియింపఁబడిన వనుకొనెదను. భీమకవిపద్యములు : 33 పాహిణిమారన, చాళుక్యచొక్కభూపతి, సాగిపోతరాజు, కళింగగంగు (చోడ గంగంగడు) తెలుంగాధీశుడు, మైలమభీమను, ననువారికిఁ బ్రసక్తించినవి యగుటచేత, నాయందులు సమకాలమువారు కాఁదగుదురు. భీమకవినిగూర్చి "ప్రబంధరత్నావళి" పీఠికలోఁ గొంత విస్తరించి చర్చించియున్నాను. విజయ నగరసంస్థానపుత్రభువులగు పూసపాటిహా రీమైలమభీమననుజుంధులట ! ఈతఁడు ఏలేరు, కప్పి, వేంగి, కళింగలను జయించినట్లు పద్యములం దున్నవి. ఏఱవభీమ మైలమభీమననుజుంధులట. ఇందు లొక్కనిపేరే.

గంగు. 4.772-1000. 3వం ప పత్త. గంగు. 4. 1000 - 1067.

ఉ. యాచక భేచరుండు సుగుణాంబుధి మైలమభీమఁ డీల్గినన్
జూచి విరించె రంభ యెడఁజొచ్చెఁదిలొ త్తమ; దారినిదడఱన్
ద్రోచె ఘృతాచి ముగ్గుఱకు దొద్దడి కయ్యముపుట్టె సంతలో
నాచుకుపోయె ముక్తిసతి నవ్విరి యద్దకఁ జూచి నిర్జరుల్
నోచినవారిసొమ్ము లవి నోమనివారికి నెచ్చునే ధరన్

[ఇందలికడపటిచరణము నాచనసోముని హరివంశమందునుగలదు.]

చ. ఆహితులఁ దాడి పోరునెడ నంబుధికల్గిననాఁటిరాము గో
గ్రహణమునాఁటిపార్థ గదఁగాఁ గౌరవు నేసిననాఁటిభీము నా
గ్రహ మెసగం బురత్రయముఁ గాల్చిననాఁటిలలాటలోచనున్
మహి సుషమింపఁగాఁ దగు నె మైలభీముని భీమవిక్రమున్.

ఉ. పన్ని తురంగమంబునకుఁ బక్కెర పెట్టినవార్త చారుచే
విన్న భయంబునంగలగి వేసటనాట నెచ్చక (!) గోట్టముల్
మన్ని యపట్టణంబులను మక్కున వేంగి కళింగ లాదిగా
నిన్నియు నొక్కపెట్టెగనె నేఱువభీమన్మ పాలు ధాటికిన్

క. ఆరివరు లేఱువభీమని

పారువున మనలేరు చిచ్చుపాంతను వెన్నె

తెరువునఁ బైసరై జూడరి

సిరియై రేన్నెట్టుక్రింద జిల్లెడుచెట్టె.

ఉ. ఆలములో నరాతులకు హమ్మనామగ్నానవచ్చు నే మహా
కాళికి శూలికిన్ బ్రశయకాలపుగాలికి రాఘవేంద్రుబా
ణాళికిఁ బక్షి నాయకనఖాళికి మత్తగజేంద్రురేరిదం
ప్త్రాళికి దావపావకళిఖాళికి మైలమభీమువారికిన్.

ఉ. నేరుపు బ్రహ్మజేర విజనిష్కల తేజము మారులజేర నా
కారము కాముఁజేర నధికం బగులక్ష్మీ యనంతఁజేర గౌ

భీరత వార్ధిక జేరె గలపెంపు కలూద్రులఁ జేరె గీర్తిదా
నూటలు లేక త్రిమృతులు నున్నది మైలమభీముఁ డీర్లినక.

చ. గజశృంగముద్దహోహ మనగాఢమహాశనికోట్లు సమ్మెలుల్
హమనయనాగ్ని కొల్పి యురగాధిపుకోటలు హ్నుకాన్లు ది
క్కసటికిరంబు దాయ లయకాలుండు కన్యకైరవంసు
హరణగుణాభిరాముఁ డగు మైలమభీముఁ డొప్పుపిక్కిక.

మ. తెరలంబాజీ చభయి దాఁకినఁ బయోధిం బోచినక తైలగ
హర్షముల్ దూతినఁ జిక్కభీముఁడునృపనాథంబుఁ బోనిచ్చు నే
గరుడండై చని పట్టు మింటితుద నుగ్రగాహమై చొచ్చి సా
గరమధ్యంబునమ్రుంగుఁ బట్టుకొను సింగంబైగుహాంతంబునక.

క. అలమునఁ జిక్కభీముఁడు
వా లతివేగమునఁ బెరికి నడితుడగవియక,
బ్రేలిపడఁ బడుగు నేసెను ?
ఏలేరును గసిమి భైరవేతుం డెఱుంగక

ఉ. వీరగుణవ్రతాపగుణవిక్రత! మైలమ భీమ నీయశం
బారభమాసతారకరహారవిలాసము నీనికేతనం
బాభమాసతారకరహారవిలాసము నీభుజార్ద్రశం
బారభమాసతారకరహారవిలాసము చిత్ర మిద్ధరక.

ఉ. భండనభీమ నీయెదుర బాటక నిల్చినకాత్రపుల్ బృహ
న్మండలపుండరీకపురనాకనివాసులు నోర్చినక బృహ
న్మండలపుండరీకపురనాకనివాసులు చచ్చినక బృహ
న్మండలపుండరీకపురనాకనివాసులు వీర మిద్ధరక.

చ. విదితగురువ్రతాపగుణవిక్రత! మైలమభీముఁడూప నీ
పదిలపుభుద్ధదూర దాగి పోతినీరుండు గోపురంబుపై

విదితసువర్ణరత్నమయవేదికమీదను నిల్చి కాంచు నౌ
ప్రదిపదు లగ్నిహోత్రులను బన్నిరుసూర్యల నూలుచున్ద్రులక.

చ. ఆసమునఁ గాసికానగరమం దసువృక్ష తృణజయించినంతనే
యనదృశ మైనకన్నుగల దచ్చట మెలమభీమభూప నీ
యనిఁ దెగిపడ్డనైరులకు నంబకముల్ పదిసూలులయ్యెనే
యనికిని వారణాసికిని నంతర మెంత దలంచిచూచినక.

మాచయబ్రహ్మఁడు.

ఈతఁడు, నాచనసోమునివసంతవిలాసకృతికిఁ బతీయని, యాగ్రంథ
మందలి మొదటిపద్యమిది యని శ్రీరామ కృష్ణకవిగా రుదాహరించినారు.

తా. శ్రీచన్నుంగ్రహకేవల గ్రోమైఱుఁగులక శృంగారపుందోటుకు
బ్రాచీనం బగుచున్నవినకతినఖిప్రాధిక్ సుఖాంభోధివే
లాచంద్రోదయమైనదేవుఁడు కృపాలంకారచిత్తంబునక
జూచుక మాచయబ్రహ్మధీమణిఁ గవిస్తోమెకచింతామణికిన్.

ఈతనిగూర్చి చాటువు:—

సీ. కమలంబునకుఁ బుట్టి కమలంబుచుట్టమై
కమలంబు తననాభిఁ గాంచిగాక
గంగకు నుదయించి గంగ నాదలఁదాల్చి
గంగలో భువనంబు గలపిగాక
జలరాశి జన్మించి జలరాశి లంఘించి
జలరాశి బాణాగ్నిఁ జమరి గాక
వహ్నికి నుదయించి వహ్ని నెచ్చెలిఁ జేసి
వహ్ని ఖాండవముపై బ్రాణి గాక

గీ. ఊర కావ్యరు నీతోడ నొరయవారు
బుద్ధితేజోరమాకౌర్య భూతి యత్ను

కాంతి విక్రమఖ్యాతి సంగతుల నలరి

ప్రాశ్నోహా! మాత్రాబ్రహ్మకీర్తి.

సీ. బలిమిఁ బ్రతాపనికొలుపునాయంకుల

కుంచెలు మాన్విరగురుభుజుండు

భువి దొడ్డమార్కమ్మగవిని దూరుచు నర్థ

ప్రకట విద్యేషి నాయంకులమగండు

ఎంమి దెబ్బది యేడ్డు రలరాచఁగొల్పిరా

రుద్రదేవుని యొద్ద భద్రగజము

ననతేర నందఱుఁ బాఱంగఁ గరిఁద్రోచి

హరిదంతి నీమాంకుఁ డనఁగఱచఁగి

గీ. ధరణిలోన వెలయుదండాడుగండంక

భీమవృషతిప్పత్తి పృథులగోత్ర

పోతుగంటిమైభూపాల! నీచేతి

హేతి కడుగు నిల్వి నెందులేరు.

సీ మానిసికొండొద్ద మన్నె వేశ్యాభుజం

గాంకుబామ్మయదేవు నాజిఁ బరపె.

ఈసునఁ బైపడ్డబోసంగికడదాఁక

వరంగ మంగయనేని భంగపటించె

పోరిలో నెఱుయుకొంఁమారినల్లయశెడి

... వెనుదీమ లేటిబయలు

నుప్పరపల్లాద్ద నుద్యోగిఁ బైవడి

ధిల్లితురుష్కుల త్రుళ్లడంచె

ధిల్లిలో తెలుగుబిజ్జ లనృపాలునిగల్పి

తావిశలకీర్తిధర్మగతిని నిల్పె.

పోతుగంటిమైభూపాల! నీచేతి

గీ. భీమభూపాలసుతుఁడు తద్భీముబలుఁడు
 వైరిగజభీముఁడమిత సత్యప్రియుఁడు
 ఘనభుజాశాలియగు పోతుగంటుమైలి.

సీ. ఢిల్లీలో సురధానుఁ డొల్లి వేదిధరాపి [?]

దృఢుండు ప్రత్యక్షసాక్షిగాఁగ
 మహనీయజయశాలి మలికిసేమారుండు

జగదేకశూరులు సాక్షిగాగ

జగతిపై డెబ్బదేడుగురు నాయకులు

నక్షీణబలయుతుల్ సాక్షిగాఁగ

సహజసాహస యుద్ధసన్నద్ధవరభటా

శ్రయమైన దాకొలు సాక్షిగాఁగఁ

గీ. సూర్యవంశోదయ ఖ్యాతుఁడాయతెలుఁగు

బిజ్జలస్పపాలుఁ గెల్చెఁ దద్భీముబలుఁడు

వైరిగజభీముఁ డమితసత్యప్రియుఁడు

ఘనభుజాశాలియగు పోతుగంటుమైలి.

ఈయనకొడుకు.

సీ. మాయుకే భాగోరమల్ల సువారణాంక

చాఁగుకే తెలుఁగుబిజ్జలవిభాళ

హాహ సముద్ధ తాహవవైరిగజభీమ

మేలుమేలు కుమిశాలిసోత్ర

హోహనాస్త్రి ర్మి సముచ్చిత బ్రహండ

హాహేత్ర శస్త్రపండాదుగండ

అవుర పాంబాదేశహన్నిబ్బవరగండ

బలి జేతిదంప భూపాలదళనాగ

గీ. యనుచుఁగొనియాడుదురునిన్ను సర్థి జనులు

మగధమాళవనేపాళమత్స్యసఖిల

భీమభూపాల సత్త్వత్రప్పభుచరిత్ర

విభవనాభాగ మైల భూవిభునినాగ !

ఉ. వల్లభ ! భోగభాగ్యసురవల్లభ ! చారువివేకశారదా

వల్లభ ! నిత్యసత్యరఘువల్లభ ! ధర్మవిచారద్రాపదీ

వల్లభ ! వాగ్విహిసఖణివల్లభ ! కాంతి విహారశారదా

చ/ వల్లభ ! చింతహస్తపురవల్లభ ! అబ్బపృపాలువల్లభా !

మ. కదిలెక ఖండియరాయవల్లభుడు వేడ్క దాడి యీధాత్రిపై

యచె ఛత్రం బచె చామరం బచె హయం బన్న భయభ్రాంతులై

కవనోర్వీధరచావచక్రభృతిగాఖడ్గాది శస్త్రాస్త్రముల్

చదరకవైచిత్ర దీయనైరులుగిరుల్ సంప్రాప్తులైరక్కరే !

అతనికొడుకు.

ఉ. భండన మాటపట్టు జయభామినినెచ్చెలి చండవిద్విష

స్మిండలి దేహ రక్తములు మానక పానకముల్ గ్రసించు ను

ద్దండతడాకినుల్ సఖులు తక్కినభూతము లర్థు లిమ్మహిళ

ఖండియరాయవల్లభుని గన్ననృపాలకరాసి పుత్రికికా.

అతనియనుజాండు.

వీ. ప్రతిపక్షసుండవీ బంధరస్తవముల

పనుపుపయ్యెదలకుఁ బాయుతెరువు

రిపురాయభామినీవిపులధమ్మిల్లంబు

విరులనెత్తవికి పీడుకోలు

కాత్రవకామినీ చటులనేత్రంబుల

కలికికాటుకలకుఁ గానివావి

అరరామభామినీయాపకాభములు

సాబలు పేదెములు జక్కాకెమని

గీ. చేసె నారాధ ధాత్రి నీచేకరాసి

నైరిగజభీమ వల్ల భేష్వరకుమా

వనజహితలేజ ! కామినీజనమనోజ

బహుతరాటోప సింగభూషణతాప.

ఈసింగమనేడేరావు (చితువురాల) సింగమనాయనిచావముజిడి.

జగరావు - తిప్పరాయడు.

గీ. యవనుల గెల్వడే యంపరాయలుమా

నెట్టెన, కంబము మెట్టుపైట

పరిపంధియోధుల బరపడే వాడినె

నుద్దండవృత్తి కోనూరియెద్ద

కాటయవేమ భూకాంతుపై న్యంబెల్ల

గొట్టడే యలగుడుగొలనికేన

చమహానూత్యుని సాచిగాఁగొట్టడే

కొండపి డాపెడకొండగడిని

గీ. ప్రబలరణరంగజయభేరిభాంకృతుండు

రాయచేకోలుగండధరావిభుండు.

రామ రఘురామ బలభద్రరామ నిభుండు

దీప్రబలుడై నగజరావు తిప్పఘనుండు.

అన వేమారెడ్డి.

రెడ్డిరాజులలో నీతఁడు విఖ్యాతబహురాక్రముండు. క్రీ. 1370 ప్రాంతముల నున్నవాఁడు. రెడ్డిరాజ్యమునకు నద్దంకి రాజధానిగా నుండగా నీతఁడు క్రొత్తగాఁ గొండపిడుగురమును, గట్టించి తనకు రాజధానిగాఁ జేసె.

న్నాడు. “కొండపిఱుం చాజగారిం నవిచిత్రా మకల్పయత్ | కృష్ణా
త్వష్టామై వైచిత్ర్య మధూ వ్యస్యా స్సవిస్మయః” — ఈతఁడు వెల్గోటి
వెలమరాజులతో బోరాడి రాజ్యమును బెంపువెలయఁజేసినిశ్చార్యకాలి. ఈయన
సమాజధాని ప్రశంసాత్మకమగు సమస్య:—

ఉ. వ్రేలున కాలుతున్నచుగ వేయఁగ జాలినరాయరౌతులున్

బోటమలై న వీరభటపుంగవు లోయన కేమభూప! నీ

పీటను గర్దయుండుఁగను విగ్రహు లెంతటివా రెదుర్పఁగా

ఘోటకహటకప్రకటమంజరధాటికిఁ గొండపిటికిన్.

ఉ. కాటమరెడ్డివేమఁ దవఘాటమహద్భుతచండఖడ్గండై

కాటచుఁటేనికోట గొని గౌతమవాహిని దాఁటిపోయి యా

కోటల నున్నరాసుతుల కోమలులన్ దగఁ గొంచువచ్చెన్ బో

ఘోటకహటకప్రకటమంజరధాటికిఁ గొండపిటికిన్.

ఉ. ఘోటకహటకహట మురకొనిఁగనింధమరాటలాటక

గ్లాటకలిగవంగ ప్రవిశొంగ విదేహకరూశదర్శముల్

సాటియె యచ్చ వేమవిప్రులొభుఁ డేలినదర్శమైన యా

ఘోటకహటకప్రకటమంజరధాటికిఁ గొండపిటికిన్.

ఉ. ఎత్తినదీర మొప్పుఁ గనునేవున వేమయయన్న వేముడం

డెత్తినవాడ వచ్చుఁ బరువెత్తుతలంపులె యెత్తుఁగాని మో

మెత్తను తెప్పలెత్తిగొడుగెత్తఁ బతాకము లెత్తఁగా మరం

లెత్తు లెత్తరంబుమెయి నెత్తినభీతి నూతికోటికిన్.

కా. భద్రత్యాగగుణాయురహావకగ్రీవనూర్తై గొండంచసం

వద్రోహకృత్ నన్న వేమవృషతిన్ భాషింతు నీభూమీ నే

భద్రోహింతు భూమపుత్తు భరతున్ భాషియిన్ భార్గవున్

భద్రున్ భాషి భీమభున్ భవసుతున్ భంగోద్భవున్ భావజున్.

క. విని చెప్పకున్న చోపం

ఁని చెప్పినఁ గొండెమందు; రది యెట్లున్న

నినుఁ బొంది కీర్తికామిని

యనవేమనృపాల! జెసల కరగెను జామ్మి.

సీ. వీరనారాయణవిభుఁడు గొల్లెనయైతై

సేనంక దాడిగా నేగువాఁడొ

రాజవేశ్యావిటరాజు తేజీనెక్కె

వాహళిగా నెందు వచ్చువాఁడొ

జగనొబ్బగండండు సరస బంటులఁ జేర్చె

నేకోటఁ జుట్టుకో నెన్నినాఁడొ

కలియుగబీతాశఘనుఁడు ఖడ్గముపూసె

ధరలోన నెవనికై తలఁచినాఁడొ

గీ. ఎఱుంగరా దని వేగరు లెఱుంగఁజెప్ప

నీచుశాత్రవబలములు నిద్రలేక

తివిరి జడిసిరి నీఖడ్గతీవ్రధాటి

నతనుసమరూప ! అనవేమనాఖ్యభూప!

పీ. పావకపరమేష్ఠి పనసపారావార

పాకకాసనులు నీపాటివారు

కందర్పకాశ్యపీ కమలాధిపతికర్ణ

కాలకంధరులు నీకరణివోరు

యామినీశయయాతియాదోధిపతి యశ్శ

యమతన్నాభీవులు నీయంతవారు

తపనతాటక? వైరీతోలాంకతారాద్రి

తారకాంతకులు నీతరమువారు

గీ. సుద్ధి మతివయగాంధీర్వస్థుద్ధిహాహ
శాంతికరుణా విభుధాతికాంతిభాగ్య
సార భవభవతేజో తిక్కెన్ద్ర వైష్ణ
భుజబలంబుల ననవేమధూపనర్మ.

సీ. భవతభాషాపాడ్కి గుర్రుత్తభుజగాధి
భూభక్తై ముల సాబ్బునాడు
మధుమారమిహార మీనభవముగలమూర?
భిన్నరస్యైశుల వేర్మివాడు
కరకాక్ర కిబిరిక కుకళూక
శేషశే నేయుల నెలవువాడు
కరికాలకిరికీల కురుకూలకెనకేన
కైటభూనాతుల కరణివాడు

ఉ. భారుణిరాణివాని నని తా ననుచున్నది యన్న వేమతో
మారుత భుక్కులాధిపుని మానంగగారణ మేమికల్గెనో
— — — నారియైనయా
నారికి నారియైనఁ బరనారులు నవ్వరె చుజ్జగబులక.

క. ఏషనిశఁ దగినమనుజుని
నాపని కనుపంగలేక యవనిశుడు దా
నోషనిమనుజునిఁ బంపిన
నాపని దాఁ జెఱిచివట్టు లనవేమనృపా.

పెదకోమటి వేమూరెడ్డి.

ఈయనకు సర్వజ్ఞచక్రవర్తి యని విఖ్యాతు. అతనిచరిత్రవ్యాఖ్యానాహి
త్యచింతావత్సాది కృతుల కీయన కర్త. క్రీశాభకవిపాఠ్యశాస్త్రముల దీయన
యాస్థానమున విద్యాధికారి. క్రీ. శ. 1404. మొఘల్లు. 1480 చతుర్వీరచరిత్ర
తాత్పర్యపాలనము చేసినాఁడు.

శ్రీ. కపటకంకిరవాకారనారాయణ

క్షేప్తశానినాచయి శేలిశేయు
కల్పంతద్వంద్య కాలభైరవశ్శరీ
భ్రమరుకోన్మాదం బడంగ శేయ
ప్రళయకాలాభీల కల్పఘోరనిశాన
మయిపుటారానయి జలమిశ్రము
నిహనామామాకాల కోల్పఘోరశాస్త్ర
పాతాళనినదంబు భంగవతుమ

శ్రీ. గండం మెఱసినిరిపుకోటిగుండె లవయి
జంషగతి మ్రోయునీరశోద్దండభేరి
జయరమాసంగ! రాయవేశ్యాభుజంగ
అమృతబలధామ! పెదకోమటన్నవేమ.

శ్రీ. కానీనకాకోక కానీనకాకోక
కానీన కాకోకకాద్రవేయ
కాద్రవేయాధర్మ కాధవేయాధర్మ
కాద్రవేయాధర్మకాలకాల
కాలకాల ప్రాంగకాలకాలప్రాంగ
కాలకాల ప్రాంగకారకార
కారకారగ్రాహ కారకారగ్రాహ
కారకార గ్రాహగ్రాహగాహ

శ్రీ. గాహగాహను గాహనుకై నధూమ
ధూమనాటిక నాటికదురభిమాన
రమ్యగుణలోల! సంగడిరక్షపాల!
అమితగుణధామ! పెదకోమటన్నవేమ!

చ. ధరణియో బొమ్మరిల్లు వసుధావరణంబులు బొమ్మలంబుధుల్
గురుగులు చక్రవాళిగిరి కోట నభం బది నేసకొర ని

ర్జరగిరి గడ్డిపీలు యిరువంతులు మేటినివాళిపల్లెనుల్
గురుతరపుణ్యం దై నవైవకోమటివేమనకీ ద్రికాంతమకా.

సీ. ఆచార్య మద్దండ? (అచ్చెంపువద్దండ?) అనవేమపురమను

గ్రామంబు తోరణకట్టచేసి

ధనకోటనుగల్గి ధనధాన్యవస్తువు

బరికట్టుకొని చూజులాడిచేసి

మునుకొనియభిమానముద్ద (?) భక్షింపంగ

సాకెనుం జేతులు చాచిచేసి

ఆశ్రింగనమునేయు నచ్చగారికి [నన్నువేముకు] చెప్ప

నూకెల్లో చెప్పలు నూటిరేసి

గీ. కణగి శత్రులు [విప్పులు] నేయునాఘాత్యముచేసి

నోచ్చయుంజీవి నీసాటి యుద్వింగలంకె

[ఒచ్చివీపులు గాంచితివ్విలోన

నెప్పరాజులు సాటిరా చెప్పనైచ]

సమదరిపునర రాజవేశ్యా భుజంగ!

అచులబలభీమ! పెనకోమ టన్నవేమ!

కాటయ వేమారెడ్డి.

ఈతఁడు కాళిదాసునాటకత్రయమునకు వ్యాఖ్యాత. కుమారగిరిచేఁ
గొంపవీటిరాజ్య మేలించినవాఁడు. “నవప్రాకటయశాచేః పోత్తో) మారస్య
కాటన్యవనూనుః! పీరాన్నసోతిస్యపతే ర్జామాతా జయతివేమభూపాలః”—
ఈయనభార్య, కుమారగిరితోఁబుట్టువు. కుమారగిరి తనయనసానకాలమున నీత
నికి రాజమహేంద్ర ప్రాంతదేశమును బారితోషికముగా నొసంగి యక్కడికిఁ
జంపినాఁడు. తనయొకపుత్తుఁడు మృతినొందఁగా నీతఁ డారాజ్యమును దన
యల్లుఁడగు పింభద్రారెడ్డి కరణముగా నొసంగి. యాతనికి బాసటయై యక్క

దశావతారమును గడపెను. పంచమ యవతారము కొండవీటిరాజ్య మేలినపె
చిత్తోరుటి వేమారెడ్డి కీయన విరోధి. పెద్దతొనుటి వేమునికొండ జెల్లంగనరాజు
మహేంద్రరాజ్యము సీతఁడు కడయుట: విరోధికారము. శ్రీనాథుఁ డీతనియ
నుత్యుచు' నివ్రళంపించెను.

ఉ. మానుషదానమానబలమానితధర్మర మామనోజ్ఞః

ఖానుతభూతివిత్తములఁ గాటయవేమనఁ బోలు వాసవిత్

'వానివిరోధి వానివిధు వానివిసత్తుని వానియగ్రజాన్

వానిమఱుంది వానిసుతు వానియమిత్రుని వానిమిత్రునిన్.

ఉ. ఓలి నరాతులం దునిమె నుగ్రతఁ గాటయచ్చెడ్డవేమభూ

పాటుండు రాక్షసత్రిపురభంగముచేసిన భీమురీతి, నా

కాలపుఁ బొద్దువెఱిరి జగయుచు జాల నుతించుచుండఁగా

నాలిపరాభవంబునకు సంబుధి గట్టిచరాముకై నడిన్.

అల్లయ వేమారెడ్డి.

శ్రీనాథునికాశీఖండము కృతిగొచ్చువీరభద్రారెడ్డి కీతఁ డన్న. భార్య
మూలమునఁ దమ్మునికి వచ్చిచూడనుపేంద్రరాజ్యము సీతఁడు నిర్వక్ర పరా
క్రముడై పెంపొందించినాడు. క్రీ. శ. 1440 ప్రాంతములదాక సీతఁడు
కలఁడు. ఈతనినయిం జెప్పఁబడినపద్యముల పెక్కులు శ్రీనాథకవిశ్వరునివి:-
సీ. వివిధవిద్యోద్ధండ విద్యత్కుమునకాండ

హరిణాంక! రూపనారాయణాంక!

నీతో గ్రకరవాల నిర్జితాదిస్థపాల

సప్తాంగ! రాజవేశ్యాభుజంగ

సకలమహీరాజ్య సంరక్షణోద్యోజ్య

కులశీల! గుజ్జరిదళవిభాళ

భామాజనస్వాంత పరితోషజలతాంత

నిత్యమహారాయణ్మోక్షగంధ

కీ. జయవిజయ గన్వితాంజ హయగవాజ

ఖరవిపాటల సంఘాతకు తెలచెను

విజయరఘురామ! అల్లాడ విభునివేమ!

సీ. భంజేందుమాళిపైఁ గలహంసపాళిపైఁ

గర్వరథూళిపైఁ గాలుద్రవ్య

మన్నేటితెలులపై మించుతామరలపై

మహిమంచునుజులపై మల్లిరించు

జంభాదగజముపైఁ జంద్రికారజముపైఁ

జంపనగ్నజముపైఁ జౌకళించు

మత్స్యలనరులపై మొల్లక్రొవ్విరులపై

మదికల్పరసలపై మోహరించు

గీ. వెండిమల యెక్కి శేషహి వెన్నుదన్నె

తోడలి వుగ్ధాబ్ధితరంగలతోడ నలరి

నెఱతనంబాడి నీకీర్తి నిండె నహహ

విజయరఘురామ! అల్లాడవిభునివేమ!

సీ. దండయాత్రాఘోషతమ్మటద్వయలచే

గంతులు వేయించెఁ గన్గొండ

కితవకాలాభీలకీలానలముచేత

నేలపొంగడంగించె చాలకొండ

? అరట్టజాగట్టహయధట్టములచేత

మట్టితూర్పి తీంచె బొట్టునూరు

భూరిప్రతాపాగ్నిఁ బుటములు వెట్టించె

విద్యుదులనఁ గూడెడివైరము

నాచివిద్యుదులము

గీ. అనంగ నుతికెక్కి శౌర కేరానరాయ
యరలపండువమండు వాయవ్యహరణ
బలియపూలియమాళువబదికా
విజయరఘురామ! అల్లాడవిభునివేమ!

వీరభద్రారెడ్డి.

శ్రీనాథకవికాశీఖండము నిలఁడు కృత్తిగొనెను. రాజమహేంద్రము రాజ
భానిగాఁ గృష్ణానద్యుత్తరతీరమునుండి చీకటి, చిల్కనముద్రములదాక రాజ్య
మేలినవాఁడు. ఈయనయన్న యశ్వేమాచార్య బహుసమర్థుఁడు. కొండపేడు
రాజభానిగా నాంధ్రదేశమేలినపైకొమటివేమారెడ్డికి పుత్రునిగాఁ బెదకొ
మటివేమారెడ్డియుఁ దత్పుత్రియగు స్వర్ణసులయను పిదప శ్రీనాథుఁడు వీరి
యాస్థానమునకుఁ జేరెను. ఈయన సత్యములందును గొప్పశ్రీనాథునివి కలవు.
సీ. జయ రాజవేశ్యాభుజంగాంక నిశ్శంక

యభ్యుదయంబు రాజాధిరాజ

మంగళం బానత మండలీకరగండ

సంకల్పసంసిద్ధి సమగవిజయ

బ్రహ్మీయ మిరాయబను శంకరముద్ర

వర్ధిల్లు గాయగోవాళ బిరుద

మహిమించు రిపుచెంచు ముహూర్తారాంక

స్వస్తి కర్పూరణ సుతిరాయ

గీ. ఆంధ్ర — — — సింధు యమచేది

వీరలక్ష్మీస్వయంవ. పితృణాఘ్న!

ధరణి పాలింపు మాచంద్రతారకముగ

విక్రమోన్నిద్ర! యశ్వేయవీరభద్ర!

పీ. పృథ్వికచ్ఛపరాజు వీరభద్రుని దన్ను
భణిసార్వభౌమనివేమారెడ్డి

భుజీశ్వరముఁ ద్రొక్కి గిరులక్రి వరవాన్
 ముసతోఁ సంభోధి నరులఁ జూచి
 అనిలమాన్ము దాఁటి యిలమండలము మాఁటి
 శఙ్ఖమాజీ నక్షత్రసమితిఁ గేటి
 ఘనశింశు మారచక్రముఁ ద్రిప్పియతాతి
 శస్త్ర మించి గోలోక శివ మహంచి

- గీ. పూర్ణవిభుగాత్ర నీయకోంబునుహనేత్ర
 జగము లన్నియు దానైయై సంచరించె
 విమతలయరుద్ర! యల్ల యపరభద్ర!
- గీ. భద్రమరుత్ప గ్రయాణగుణ శాయషదానవినీతికౌన్యసం
 వద్దగ్రాహిమహత స్తిగుణాన్ధితం వశ్యయపరభద్రుఁ డా
 భద్రకభద్రభద్ర గజభద్రక భద్రకభద్రభద్రక
 ల్పద్రుమ పరభద్రపలభద్రసముద్రసురాది భద్రులక.

శ్రీకృష్ణరాయలు.

ఈక్రిందిగమ్యలొలలక్షీభరపండితునిచేఁ బూరింపఁబడింది. ఈపద్యము

కృష్ణరాయనియాస్థానవిద్వత్కవి.

శ్లో శ్రీకృష్ణక్షీతిపాలన తైమణి భిర్విష్వత్కవీనాంగృహ

నానారత్నవిచిత్రకట్టిమభువో రత్నాకరత్వం గలాః

అర్ధిః కేసల వారిపూరనిలయ స్సంభాష్యతే సజ్జనై

రంభోధి ర్జలధిః పయోధి యదిధి ర్వారాన్నిధి ర్వారిధిః.

ఇదే సమస్తముఁ బ్రాచీనతరమగు వేటొకపూరణము:—

శ్లో. అంబా కున్యతి తాత! మూర్ధ్ని నిహితా గంగేయముత్సృజ్యతాం

విద్యుత్ మణ్ముఖ కాగతి ర్మయి చిరంతస్యా స్థి స్థితాయా వద !

రోహతక్కువ పకా దశేషనవనైః ప్రత్యుత్తరః సత్తనా
సంభోధి స్థలధిః కయోధి రుదధి ర్వారాన్నిధి వ్యాకిః.

సీ. చెడిపి రాగా త్తినయడుగుచుమ్మలకును

గట్టుపయ్యెడఁ జేంచి చుట్టకొనుచు

బయలై నవచకుంభపాళులకును జంటి

కిక్కువుల మాటుగాఁ జేర్చుకొనుచు

గసుగందులకువడగాలికిఁ జాటుగాఁ

గచభరంబులు విప్పి కప్పకొనుచు

వీడినతురుమునీవియదాఁక నడలించి

చేలాంతము ముసుంగు చేర్చుకొనుచు

గీ. ఖానమల్కువజీరులమానవతులు

పాటుపరువున నీవు కల్బిగగొనినఁ

బ్రమసి చెనచెడి నలుగడఁ బఱతురార !

ఆహవోషేంద్ర ! కృష్ణరాయశీతీంద్ర !

మ. ....రీతివేమి కృష్ణతతి దేవా ! కృష్ణరాయశీతీంద్ర

తలనాథుం దనివారితాన్న మిడఁగా దద్బాహ్మణాహాశన్త

బులకుంబోయే నముద్రజీవన; మిడంబూరించునారాజు ని

ర్మలితాన్నో దకదానధారల విచారంచేల ప్రాణేశ్వరీ !

మ. సరసాధీశ్వరుకృష్ణరాయజగతీనాథా ! భవత్కీర్తికి

సురకల్లోవిని వీఁగి భర్గునిజటాజూటంబుప్రాపించె నా

హరుఁ డెవ్వాహిని వార్ధిముంచుట కయస్వాంతాంగుడై పూసె నా

కరీజర్మంబు కపాలముకొ భసితముకొ ఖట్వాంగముకొ శూలముకొ.

సీ. అమితప్రతాపబాలార్కవిన్ముద్రితే

నదనగోల్పడియే నయ్యదయశ్శిరి

భేదమునకు నాచుముచే

వినుకొండ నుద్దయ విడిగొడియె

నామోదపుత్రులు (?) నామోముఖయిరా

అక్కయై కరణ బెల్లంబుకొండ

క్రూరగాహుత్యపద్ధతిశధారలచేత

గొలసి చెట్టుపగట్టె గొండపీఠం

క. కూచ బెజవాడ కంపించె గొండపట్టి

మోలె గట్టకంబు గగ్గోటపడియె ఢిల్లీ

ఏకభాటిగోవు పం డై ప్రియమ

కీర్తిలోపాయభాతయ ! కృష్ణరాయ !

పూసపాటివారు.

ఉ. ఆయతకీర్తి సజ్జనకులగ్రణి మాధవవర్మ చింతలం

గాయబుకొసి యమ్ముకొను కట్టెలగుండపనూజచావుకై

క్రియుతుడైన పుత్రు తలచేతికినిచ్చె బెజాడపాడె నా[?]

పాయక నిచ్చె వార్ధి కళిబాణశకాబ్దములైనకాలమున్. 5-514.

ఉ. కట్టెలగుండి... కట్టెదురకొ చనపట్టి చెచ్చి య

పట్టవం జంపించిత్రమని భర్తడు మెచ్చి సువర్ణవృష్టియ

పట్టణాధూమిలో గురియం బంచెను మాధవవర్మ పాడి పెం

పెట్టిదొ యంచు నిండ్రుసభం బేర్కొని రక్షణ దేవసంఘముల్.

సీ చినుకుకుజుకెత్తు కనకరపుష్పంబు

నేలాజ్ఞ కరిగించె నేడుగడలు

చరిత్రవిదూరుడై దుర్గ జగన్నాథు

మెప్పించె నేరాజు మేదినందు

గతుమంబునకు బోయవారు బన్నిశిషు...

తవళికుం బంపెను.....

చతురంగములు శక్తితో సంధించి

పగతులు నేరాజు పజ్జినాడు

గీ. భానువంశ్యుండు సహకారదాంశపుండు

ధర్మసాయుండు తమ...తాతతండ్రడి

పాసంగ నెవ్వారు నీసాటి పూసపాటి

రాజకులదీప ! ఉద్దండరాచమావ !

చ. ఎనిమిదివేలదోరగలయేనుగనుకొని యిడి నేలప్రాక్తిత్వం
క్రమనివళలక్షణవాజులును గాలుండు పోని

ఎనయంగ దుర్గయిచ్చె ధనమిష్టధనంజయభీకరాంకుకు

మనుజువర్యతం బరగుమాధవవర్మకు గావంబునకొ.

సీ. మత్తఖండాపూని మాకులు తెగమొత్తి

మెఱయుమన్నీలకు మిండగీడు

పూని గంతులువేసి బోరుననార్చియు

మరియుమన్నీలకు మూలకవిష్ణు

కోపించి నడిపితి గుఱ్ఱంబుదట్టించి

వదరుమన్నీలకు వలపు విట్టుండు

వనితలమందఱ వన్నెలుపెట్టుక

నిక్కుమన్నీలకు నెత్తిపిగుడు

గీ. అనుచు నర్థులు దిక్కులనభిశుభింప

వీరవిక్రమవిఖ్యాతి వెలసి తార

మన్నెసుల్తాన కాత్రషమానభంగ

వినతనారాచ! చింతింపు విభునిదాన

గీ. మనసు లొంగవి వైరిమన్నె మేరుటాండ్ర

గదనాన గర్భాంతరమున

గంటింబెడు మన్నెకొంటె భూపసులాండ్ర

నెనఁది కోటికి నెచ్చపెట్టు

లస్తాగ్గిమానము లున్నెంచెడుమన్నె

హటులంజెలమంచు కోసివేయు

నొవ్విరి దివుమన్నె దుక్కిపెద్దులఁ గాంచి

కరకరినవలించి కనవుమేపు

గీ. జెడుగుగుల్లాపుమన్నెలఁ జెండియాడు

విధనగుల్లాపుమన్నెల వెన్నుఁజఱచు

భూనుతాటోవ గుణపేటి పూసపాటి

రాచవిభుతమ్మ! ఉద్దండరాచమాన!

క. కరకరి తమ్మయరాచం

వఱిముఱి తురగంబు నెక్కి యాజఁ గృపాణి

లజవల్ల విడిచినంతనె

మొఱవెల్ల చరాతిరాజ ముఖ్యులపిళ్లక.

క. మన్నెసుల తానుబిరుదం

చెన్నఁగ గజరాజువీట నెవ్వఁగఁదాము

మన్నెలమనుచు వచ్చినఁ

దన్నును నీగొడుగువాఁడు తమ్మయరాచా.

గీ. హేమాచలముదాఁక నేకభ్రతంబుగా

భువియెర మోత బుద్ధమ్మ

మొఱవెల్ల చరాతిరాజ మొఱవెల్ల మొఱవెల్ల

గరిమతో బెజ్జవాడ గజరాజు

పాండ్యకేకయచోళ మనీషులమల్ల

దాగలచ్చ మోతాది దేవదత్తు

పిడుగుము ప్రియముగా వడి నేసె మీతాప
భీకరంబుగఁ జిక్కినవృత్తి

గీ. చండవిక్రమ! ఘనవంశజలధిచంద్ర
బాపు! సగధీర రణగంగ ధైరవాంక
సోసంగ నెవ్వారు నీసాటిపూసపాటి
రాచవిభుతమ్మ! ఉద్దండరాచమాన!

మ. అతిశౌర్యండ్లగు పూసపాటికులరాచాధీశు తమ్ముయ్యకు
న్నతిగావించుచు నాశ్రయింతు రిల వడ్డాటి వసిచ్చేదికా
కితకోటప్రభులాత్మబాంధవతనో గెల్వంగలేకో మహా
చతురుండంచునొ ఖద్విపాగ్నిశ శభృచ్చాకాబ్దకాలంబులకొ.

ఉ. కొందఱురాజు లప్పనము గొమ్మనియియ్యంగ బంధువర్తమై
కొందఱు గొల్వఁజేర్చుడివి కొందఱు మ్రొక్కఁగ నూడిగంబులకొ
ముందటఁ గొందఱుంబిరుదు మ్రోవఁగ రాజుల పూసలంగమై
యందున మించె రాచమనుజాధిపుతమ్మన రాజమాత్రుడే.

పత్నివాయవారు.

ఉ. ఆరయ పత్నివాయవైలగాధిపంశ నారసింహ! మీ
ద్వారము గర్వితాపితవిదారము సత్కవిబంధురక్షణో
దారము సత్యశౌచనయధర్మవిచారము కామలోభవి
స్తారనివారముకొ సదుపచారము నైన్యనివార మారంగకొ.

శ. రాచర్కు మనఁగఁ జందెవుఁ
బోచా మఱి రివులగలిచి భూసుతకీర్తి
యాచకుల కియ్యంగలుగుటె
రాచర్కుము పత్నివాయరామనృపాలా!

మ. ఇతఁడా రంగదభంగసంగరచమూహేతిచ్చటాపావణి
ద్ధతకీలాశలభాయమానరిపురాడ్డారాశ్రుధారానదీ

సతతం బలసమానుసమానం త్వయోఽశ్చిహ్నా

యశ్చకార్యోజ్జ్వలం దై నకత్సరయరామక్షౌఢరం గీతంబా!

మ. మహా నానందస్వవాలక్రీడితయరామస్వామివా లోకినూ
ర్ది హునేకాఖానునిమ స్తకం బనిముకం పెండ్లయ్యెరెండయ్యెన
వ్యహరినోటకమండలం బపుడు రంభాకంచుకగ్రంథియక
రహి పెండ్లయ్యె జనానులాపమునకుక దిప్పేదిప్రేటాటనక.

ఉ. లేకునతోడ నత్సరయతిమ్మదగప్పెత్తప్రాపునేరీతిక

రాకు చరిత్రమా యికం బరాకుననైన గిరాకునైన నీ

పోకలు సాగ వింకం జెడిపోనక మాపగవారి జేరుమా

దీక్షానివచ్చి లేని నినుం దిట్టక కొట్టక మాన నిమ్మహిక.

క. చాబాలోఁ గూర్చున్నాఁ

జేబాల్లండు ముద్దుగుమ్మ యెవ్వరె చెపుమా

చాబాఱు నీ వచెఱుంగవె

బాబాజీ బుచ్చితిమ్మబహదర చెలియా !

ఈకొండమనేడే రావుసింగమనేనియన్ననునేనిబావ

మీ. చటులకాత్రవకోటిఁ జక్కుగా నఱకవే

భూపతివారు

పిలిచి బిడ్డలపేర్లుపెట్టుకున్న

మత్తొరిసంఘంబు మట్టినుల్లాడవే

పరతెంచిపనఘాలం బడకయన్న

చెనఁటివిరోధులం జించిచెండాడవే

యెలమితోఁ గానుక లియ్యకున్న

గట్టినైరులంబట్టి కసపుదిన్నింపవే

వేవేగ శరణంబుఁ వేడకున్న

మీ. గండభేరుండగండగండభేరుడ

గురుతపోఁడండభేరియమా రట్టిబాణముడ

శుభకరాకారకొండభూవిభుకొమాగ

దీప్తితాటోప ! జూపలితిమ్మ భూప !

సీ. రథసంబుతో వైరిరాజస్యపక్షులఁ

గొట్టుతొక్కలఁ జూపచుట్టుగాను

చలులారినరచిత్రవాకంబులఁ

జించు గోళ్ళను బటాపంచగాను

కపటకాత్రవ విహంగమకొటి శరసులు

చెండు ముక్కున గంతతుండెములుగ

ఘోరవిద్యేషిశకుంతమాంసంబులు

భక్షించు వేడ్కతోఁ గుషీనిండ

గీ. అవుర నీగండభేరుండ మహారహంబు

తివిరి యీరితివిహరించు దిక్కులందు

శుభకరాకార కొండభూవిభుకుమార

దీప్తితాటోప ! జూపలి తిమ్మభూప !

సీ. బిరుసైన నీగండభేరుండ బిరుదంబు

తమదన్నవాడు నీతమ్మదిండి

పెంపె ననీగండభేరుండబిరుదంబు

పెట్టెడువాడు నీబె సవాడు

తీరైన నీగండభేరుండబిరుదంబు

గుఱిబూనువాడు నీగొడుగువాడు

పేరైననీగండ భేరుండబిరుదంబు

కోరెడువాడు నీకుంచెవాడు

గీ. మండలంబున గండభేరుండ బిరుదు

నీకె తగుఁగాక దూబమన్నీల కేల

భవ్యచాక్ర ! కొంచెము సాలపుత్తరి

దీప్తితాట ! నూల్లి తిమ్మభూప!

ఉ. మండితక్తి మీచే నయమాఘవతుర్దశినాడు గండభే
రండముచేసి క్రిందునీ రూఢిని వెల్లకిరాయఁ దద్దిరా
కొండయతిమ్మనికొకరునిగోరెను జూపలివంతచంద్రు ని
మ్మందలమందుఁ గొండపలిమాన్మలు సాక్షిగఁగృష్ణసాక్షిగఁ

క. గండర కేరుండవినదు

కొండయతిమ్మక్షితిశమను భూషణమై

యందుఁడె చల కనకశైలము

కొందుక పరిపంధిచాపగుడినెలఁ గలదే.

క. కొలుపక యిచ్చుట త్యాగము

కొలిపించుట యిచ్చుటెల్లఁ గూలిప నింతే

కొలుపునకుఁ బసర మీదా

పొలుపుగ జూపల్లి కొండభూవరుతిమ్మా!

క. కొండపలియయల వీరుదులు

నిండినవేడుకలఁ పెట్టి నీ కెదిరించే

లండీలఁ బట్టి ముక్కులు

చందురు వచ్చోటఁ గొండజనవరుతిమ్మా.

సీ. కొండంభుజశక్తిఁ గొండలు సాధించి

యవలీల గడికొట లాక్రమించి

పాడుకల్లెలు మేటిపట్టణంబులు చేసి

ఘనతటాకము లనేకములు నిల్పి

బహుగ్రనంబులు పెట్టి బావులు త్రవ్వించి

బావులుపెండిండ్లు పరగఁజేసి

విరతకట్టడం ప్రజాపాలనం మొనరించి

మరియు శాస్త్రవకోటిమద మడంచి

శ్రీ. భరితసత్కీర్తిచేత భూభార మెల్ల

నేలుచున్నాడు మచీయును నేలంగలడు

బలిమి గనుపట్టి రామభూపాలుపట్టి

క్రీవిశాలుండు జూపలిచెన్నఘనుడు.

క. ఏరున సింహాసమున

కేరీ పాలింప రాజు లిల సత్త్వముచే

నేరుపున గలిమిబలిమిని

హారత ని నైన్ని యెన్న జూపలిచెన్నా.

క. అడపాలు కుంచె లరిగెలు

ముడిచెడఁగాఁ జింతకుంటము త్రఁడుచన్నీ?

తడఁబడుచు వేసి పాఱంగ

సుడివడఁగా నొడిచితొర జూపలిసింగా.

చ. శుభచరితాంగ లింగవిభుజూపలికొండలరాయభూప యా

రథటిని నై రిభూపులు గురంబున నిల్చియు నిభమామి దా

గుభులు గుభుల్లటంచు వడిఘోర్ణిల మ్రోవఁగవారిగుండియల్

గుభులుగుభుల్లటంచువడిఘోర్ణిలమ్రోవ నగుప్రతిభ్యసుల్!

చ. అరిబలభేది లింగవసుధాధిపుకొండలరాయచంద్ర సు

గరమున నిన్ను మార్కొనివగర్వితరాజకుమారకోటి భీ

కరముగ నీకరాసిఁ వెని క్రందుగ నాడెవికేఁగున క్షతిక

సురసిజమిత్రమండలము జంతుగవిల్ల తెఱంగు దాల్చి

ఉ. కొండనృపాలుపాత్రై చయకోవిద భోగజయంభ లింగభూ

మండలనాయకేంద్రనికొమార దయాకర స్వాత్మపుష్పకో

దంజనమానిరూప నిరతయశు నిన్నును బ్రస్తుతింతురా
కొండలరాయ వైరినృపకంఠన జూపలికాసనో త్తమా!

ఉ. మండునగండువాడ్రవిగమాలమత్స్యవిదేహకాశభూ
మండలరాజమధ్యమున మచ్చిక నెంతురు నిన్ను గండధే
యండకద ప్రచండుఁ డని రూఢిగ నర్థులు జువ్వికాండ మా
కొండలరాయ నిక సుకవికోవివరాయనిఁ బ్రస్తుతించెదకొ
జూపల్లివారు.

సీ. కలతభక్తజ్ఞానఖని ధర్మజుఁడు గాని
పరభయంకరభుజాబలుఁడు లేదు
పరభయంకరభుజాబలుఁడు భీముఁడుగాని
వివిధాస్త్రశస్త్రకోవిదత లేదు
వివిధాస్త్రశస్త్రకోవిదుఁ డస్త్వనుఁడుగాని
సతతదానకళాభిరతియు లేదు
సతతదానకళాభిగతుఁడు కన్ఱుఁడుగాని
వరవంశసంగతత్వంబు లేదు

గీ. ఆనుచు ధర్మజభీమార్జునార్క సుతులఁ
బరిహసింతువు ఘనధర్మ బాహుసత్త్వ
శస్త్రపటిమ విత్తిరి భాస్వత్కులముల
గురుతరాటోప ! జూపల్లి గోపభూప !

మీ. క్రిక్కిరి రస్తు సంచితగండభేయం
బ్రహ్మయు కరవాలలైరవుండ
అభిషృద్ధి రస్తు రాహత్తుమువ్వరగండ
శుభమస్తు రాదివి [విళి?] మూఱకార
మహాలంబు దుష్టగోకులమానమృదన
కటకహన్నిబ్బరగండవిరుద

శత్రుక్షయోస్తు చ్యేవృథ క్తిపాక్షీణ

భద్రంబు నీకు విష్వస్థ గోత్ర

గీ. ఆయా రాజోగ్య ము త్తమనాయకేంద్ర

అవునఁకంకల్పసిద్ధి నీ కనుదినంబు

వైభవాకార! అష్టయ్యునకుమార

రాజుడేవేంద్ర! జూహ్వీ రామచంద్ర!

సాయపనేనివారు.

నీ. అదిగో సాయపనేనియారట్టఘోటాణ

ధాటికాఘోటికాదళితరజము

ఇదిగో సయ్యన ధీరహేలాధమామికా

ధాంధుఁధాంధుఁధ్వనితరవము

అదె నచ్చెఁ జనివేంకటాద్రినాయకసింహ

నలుఁడు బాహుబలప్రాశ్నికాలి

ఇదె లక్ష్మపట్టింఁచె నెట్టణ పలికొండ

ఘనమర్దభటజనుల్ కడునడంక

గీ. గినిసి మన్నులు చూడంగ మొననిశాని

గరిమ నడపించి పలికొండఁ గట్టితార

సమదహంపీఠనిశ్శంకసార్వభౌమ

ధీరదేవేంద్ర! వేంకటాద్రిక్షితీకద్ర!

పెమ్మసానివారు.

నీ. జూటూరి ముండల శూరత్వ మేర్పడ

రణభూమిలో సల్కరాజుగెల్చి

కోరి వేతముచెల్ల కోట ఘాలిగఁజేసి

చింతగం ట్రుఘుపతిపంత మూఁచి

కాడగంటికయ్యాచి కలంబుగ నీవు

జెండియు సల్పని ముగిసోలే

సాహసుం డైనట్టి సహజయ్యఖానుని

సదలించి యాచన సంతలోన

గీ. త్రిమృతై సట్టి సల్పయతి మృతిభునిఁ

ద్రుంచి రాయలఁ బట్టాన నుంచి తొర

కృశల నెల్పుల సురధాణి పెమ్మసాని

చన్నవిభురామలింగ! తేజఃపతంగ!

సీ. నేలిమితేజీలు చాలుపమామీలు

చికిలేలగోరీలు సింగిణీలు

ఘడ్జాయిసట్టి లుకపురంపు సురటీలు

తులతేనినైజాలు తోడుమీలు

చాడెట్లజల్లులు జవ్వానిపిల్లులు

తెలివిరుతైపుఁ జేర్లు బలుగుడాల్లు

పన్నీటిచెంబులు పైడికేడెంబులు

నందలందులు జరాచాందవములు

గీ. కొల్లగొనివచ్చె నీమూఁత కొంకులేక

క్షీతిఁ బ్రణుతధర్మమృదుతరచేలభర్మ

సిద్ధగజకర్మ పెమసానిచిన్నతిమ్మ

వితరణగుడేంద్ర! భోగనిర్జితసురేంద్ర!

సీ. అభయంబొసంగుము హత్తుమువ్వంగరండ

కాపుము వాడిచేకండవిరుద

క్రోధింపుము గండికోటదుర్గాధ్యక్ష

కరుణించు గండరగండవిరుద

రక్షించు గరుడనాయకాంకవిహార

మనువుము శాత్రువహదవిఫాల

నిగ్రహింపకుము మాన్నిష్ఠరగంధ చే

పట్టు గండరసూర్యభద్రచిహ్ను

గీ. అనుచు నీచేతిహేతికి నడచి నిపులు

శరణుఁ బొందిరి భవదీయచరములకు

ధీర పెనుసాని యక్కపార్థి నకుమార

భోగదేవేంద్ర! చిసతిమ్మ భూపచంద్ర!

సీ. వేలసంఖ్యలుగదా వినుతించ నీయివి

స్థిరసత్యస్థాప తిమ్మభూప

తనరు న్రజీలమీఁదనె కదా నీధాటి

ధీరతరాటోప తిమ్మభూప!

మన్నెరాజుల కదా నిన్నుఁగొల్చినవారు

దేవేంద్రసమూహ తిమ్మభూప

రాయదేవుఁడె కదా రహిమించు నీకొల్వు

కమ్మవంశసుదీప తిమ్మభూప!

గీ. ఎంతమన్నీఁడ వౌకార యెంచిమాడ

గండరాదిత్య ముఖ్య ప్రచండబిరుద

భీకరాహనసేనాని! పెమ్మసాని

యక్కభూపాల చిసతిమ్మ యలఘుభద్ర.

సీ. రమణ మీపెదతండ్రి రామలింగవిభుండు

ముగురుజీర్ణ ను మెక్కపఱిచె

మీతండ్రిపెదతిమ్మ భూతలాభ్యత్సండు

దస్తూరిభానుని మ స్త్రణంచె

మీయన్న బళి చిన్ననాయకేంద్రుడు మస్త

ఖానుని బలము చీకాకుపటిచె

అది విచారించి నీవశ్వరాయని బల

మడచవే జమ్మలమడుగు బయల

గీ. అహహ నీగెల్లు నెన్నంగ నవనిలోనఁ

దరమె శేషునికై న ముష్క రతురుష్క

మస్తకస్యస్త చరణ సమస్త శస్త్రే

ననబిరుదసింహ పెమసాని నారసింహ.

తిమ్మయ బుక్కరాజు.

సీ. పరవీరనరపాలశిరములు పొక్కిళ్లు

భద్రేభవంభముల్ భండసమితి

లలితప్రతాపనలం బగ్నికీలలు

కపటారిశల్యముల్ కావ్యసమితి

కడికండలైయుండు తురగాలుఖజ్జాలు

నిబిడారిసతుల కన్నీరుజలము

కుటిలారిమాంసంబు కూళ్లునుగూరలు

ప్రత్యర్థిరక్తంబు పానకంబు

గీ. ఇన్నియునుగూర్చి సమరోర్వి నిష్టమహిమ

నామెతలు పెట్టి భూతాళి కర్పితముగఁ

ప్రేమదళుకొత్త జయకాంత పండ్లిగోరు

భోగసురరాజు తిమ్మయబుక్కరాజు.

శాకమూరివారు.

సీ. శ్రీమించుమన్నియ శేఖరాధిపవర్య

శౌర్యగాంగేయ సౌందర్యమదన

సమదారిగజసింహ పర్వజ్ఞప్రిపురా
 పరశక్రభేదన పరశురామ
 సత్యహరిచ్చంద్ర నిత్యనైశవసాంద్ర
 మానదుర్యోధన దానకర్ణ
 పాకారిసమభోగ భానుసన్నిభ తేజ
 అద్విదైర్య ... మానశక్రమూర్తి

కీ. నిన్నుబట్టింపంగవులకు నేర్పు గలచె
 శాకమూలస్వయాంభోధిర్వచిత
 ధాటిఁఘననాయక ప్రభుమేటితనయ
 నైరిజింద్రంహ! వేంకటనారసింహ.

కీ. దర్శితాహితరాజ దర్శికరాశికి
 బరగంబత్తొరభాధిభర్త యయ్యె
 ప్రత్యర్థివరవాల భద్రేభసమితికి
 సంహారవిక్రమసింహ మయ్యె
 ధననైరిమహార త్రిపురసంహమునకు
 రాద్రవీరావేశ రుద్రుడయ్యె
 పటిలారిపృథ్వీశకుల మేఘునటలికి
 బ్రశయకాళాభీలపననుడయ్యె

గీ. సప్రతాపంబు బట్టింప నెవరితరము
 శాకమూలస్వయాంభోధి చంద్రబింబ
 ధాటిఁఘననాయక ప్రభుమేటితనయ
 నైరిజింద్రంహ ! వేంకటనార సింహ.

కీ. ప్రత్యర్థిమత్తేభపంక్తికి మృగరాజు
 పరసర్పవితతికి బక్షిరాజు
 శాస్త్రసనీహారచయముకు దినరాజు
 అహితగోత్రానికి సమహరాజు

దర్శితాహితపద్యదశముల కుడురాజు

సభియాతిఘనులకు ననిలరాజు

పరిపంథిమారుతప్రతతికి నహిరాజు

నరివనంబులకు దావాగ్నిరాజు

గీ. అనుచు వినుతులు నీధాటి నడరి బెడరి

యణఁగియుందురు శాకమూరన్వయేశ

గురుగుఃశోదార రఘునాయకులకుమార

వైరిజిద్రంహ! వేంకటనారసింహ,

మేదర మెట్లవారు.

సీ. కాల్బలంబులమీఁద ఖడ్గంబు వైవఁడు

రాయరాహుత్తుల వేయుఁగాని

రూఢి కెక్కినహయాపూఢుల దాయఁడు

పీరసాహసులను దాయుఁగాని

వెన్నిచ్చిపఱచుభూవిభులవెంటాడించఁ

డెదిరించురిపులపై నెక్కుఁగాని

సామాన్యయోధుల సరకునేయం దాజి

మించునెక్కుడుకాండ్ర డించుఁగాని

గీ. వెఱచి పఱచినఁ గనువులు కఱచి మఱచి

గట్టుకెక్కిన నరచినఁ గాచు రిపుల

బళితె మేదర మెట్లయౌబళసుతుండు

మన్నెమాత్రుండె నరసనక్ష్మావిభుండు.

సీ. బాహుబలాహోపపటుగర్వముల మించు

కూటుపమన్నీలగుండెదిగులు

అహంక్షోణిలో నరిసేనఁ బాడఁగని

పాతెడు మన్నెభూపతులవిటుండు

పలుకుపంతము లొక్కభంగిగా మెలగక
యడచెడికొదమనాయకులమగడు

పోడవనిపోటును నిడనిత్యాగంబునై
యిలనొప్పమన్నీల యింటిభర్త

గీ. అతడు పువునూరిభువనవిఖ్యాతయగుడు
అతడు గజపతిరాజసాహాయ్యకర్త
అతడు సుల్తానగర్వస్వాపహర్త
నారసింహుండు మేడరనరసవిభుడు.

సీ. గజపతిమన్నీడుకమలాక్షీ! యితడెడఁచే

సఖి రాజవేశ్యాభుజంగుఁ డితఁడె
కోమలి! కోటలగొంగ యీతండఁచే

కాంత! రాచూరిదుర్గాపహరుఁడె
నారి! యీతఁడు పువునూరిసింహం బఁచే
అలివేణి! కొదమనాయకుఁ డితఁడె
చెలియరో! సురుమాయించిహ్న మితండఁచే
అతివ! గగ్గోలురాయాంకుఁ డితఁడె.

గీ. ఆనుచుఁ బొరాంగనలు మహాహర్ష మొదవ
నొండొరుల హెచ్చింపుచు నుండురహహ
బళిర మేడర మెట్లాయ్యలకుమార
మన్నెబేవేంద్ర! నరసింహమండలేంద్ర!

క. కంటకపురిపులఁ బొడఁగని

గొంటుచు వెన్నిచ్చి పోక కినిసినయపుడే
బంతునవానికెల్లను
కంటే నిలిచేది వరుసకడరయ సరసా!

సీ. మాటాడితప్పెడిమన్నీల నేవేడ

భట్టు నెర్లని లోభివంద బాగడ

వెన్నిచ్చుమన్నీని వినుతినేయగ నొల్ల

కొలువెఱుంగనిమడ్డెఁ గొలువ నొల్ల

ప్రజ్ఞమీఱనిమన్నె బజగెల్లెఁ బ్రణుతింప

నీతిచాలనిమన్నెనీచు నొల్ల

పరువెఱుంగని మన్నెవానిఁ గన్నులఁ జూడ

మహిని దుర్మన్నియమాటనెంచ

గీ. నిన్ను నీవంటిమన్నీల నెంతుఁగాని

అహవోద్దండ కొదమనాయఁకులగండ

వనధిగంభీర! అయ్యలవరకుమార

మేటిరణవస! ... మేదరమెట్లనరస!

ఉ. బట్టును నేను కమ్మకులపట్టపురాజపు నీవు కావ్యవా

గట్టుడ నేను, శౌర్యనయధర్మవిదగ్ధుడ వీవు, నేల యీ

పట్టునఁ దొంటియట్టు నయపద్ధతిఁ బ్రోచిక్కపానిమాపముక

మెట్టగదయ్య యయ్య! ఘనమేదరమెట్లనృసింహభూషరా!

సీ. విజయంబుగజపతినిజమన్నెఁగౌరేయ!

అహవోద్దామ కేశాదిరాయ!

నేరైననురుమాయిచిరుదాంకమూర్ధన్య!

ప్రతిపక్షసంహార పరశురామ!

హంపీరపువునూరిసింహాసనధురీణ!

గగ్గోలురాయ సంగ్రామభీమ!

ప్రకటకొటలగొంగ ప్రత్యర్థిమదభంగ!

జగదీశరాజవేశ్యాభుజంగ!

గీ. అనుచు సుకవులు ని స్నేంతు రన్నిదిశల

మిహిరసుమతేజ మేదరమెట్లభోజ!

నారసింహార్చనత్పుత్ర! నవ్యగాత్ర!

గీతగుణసాంద్ర! రమణపృథ్వీతలేంద్ర!

సీ. దురములో రామారుదుర్గాపహరణాఖ్య

బిరుద మేమన్నెభూవహఁడు చెందె

రణములో నేమన్నెరాజన్యఁ డింపొందఁ

గొవనునాయంకరవిదితుఁడయ్యె

బజరాన నేమన్నెభార్గవుం డెక్కుఁడై

గగ్గోలురాయాంకఘనతఁ దనరె

కదనాన నేమన్నెకంఠీరవుఁడు హెచ్చి

కోటలగొంగాఖ్యగురుతుమితై

గీ. నిన్నిబిరుదులు నీయంద యెన్నఁగలిగె

మిహిరనిభతేజ మేదరమెట్లభోజ

నారసింహంక సత్పుత్ర! నవ్యగాత్ర

పూతగుణసాంద్ర! రమణ పృథ్వీతలేంద్ర

సీ. సిరిమించుసురుమాయిబిరుదుమన్నెకుమార

భీమప్రతాప సంగ్రామవిజయ

గజపతిసామ్రాజ్యగజమన్నెసింహమ

కేశాదిరాయ గాంగేయశౌర్య

కమ్మకులాధ్యక్ష ఘనకీర్తివిస్తార

తమ్మలూరిసుగోత్ర దానకర్ణ!

సత్యహరిచ్ఛంద్ర నిత్యాన్నవరదాన

భటకవిసంస్తుత్య బంధుమిత్ర

గీ. మిత్రజనహోష మేనర మెట్లువంశ
 నలగిసారంగ! లోభివేక్యాభుజంగ!
 మల్లభూపాలసత్పుత్ర మంజుగాత్ర!
 భవ్యగుణగణ్య! కొండపప్రభువరేణ్య!

మాణిక్యరావువారు.

శ్రీ. సుమమాక్తికాకల్ప సుప్రతీకంబుతో
 కంబుతోఁ బుండరీకంబుతోడ
 పల్లవకుసుమ సంపాదనై కాంతుతోఁ
 గంతుతో రోహిణీకాంతుతోడ
 ఆధిగగతపరమోగ్రుండైన స్వరాభినుతో
 భాసుతో సలచిత్రభానుతోడ
 పండిగాండివ కోదండాభిరాముతో
 రాముతో నందనారాముతోడ

గీ. విద్యసత్కిర్తి నీమూర్తి నిప్రతాప
 దీప్తి నీదోగ్ధుల నూర్తి దీటుమిగిలి
 యలరె మాణిక్యరాయనంశాబ్ధిసోమ
 భాసురగుణాళి భావభూపాలమాళి.

శ్రీ. ఒకతాత కుతుముకా ప్రకటదక్షిణభుజా
 దండుండై కోవెలకొండ యేలె
 నెలమి పెండవతాత యిభరాముపాదుకా
 పంపునఁ బెదకొండపల్లె యేలె
 మహిమించు ముమ్మడిమాణిక్యరాయఁడు
 వినతి కెక్కినకొండవీటి నేలె
 రాణించురఘుపతి మాణిక్యరాయఁడు
 పరభయంకరవృత్తిఁ బరిభవిల్లె

గీ. తండ్రికంటెను పెద్దతండ్రి తండ్రికంటె

తాతముత్తాతలకు నెల్ల భ్రాతృదనర

పన్నెగంటి కృష్ణానేనివంఁచునను

నిర్మలఁపాయ బళిర మాణిక్యరాయ.

సీ. దురములోఁ గదిసిన దొరలశిరంబులు

భేదింప బలుదిట్ట నీడుపట్ట

కనునరంగమునందుఁ గదిసిన పరరాజు

నిచయంబులను దాడు నీదుబాకు

జన్యసంతోషులై చనుదెంచువైరుల

నియునంబులో మ్రింగు నీదుచాంగు

గీ. సారిదినీడాలు నైరులచుక్కవ్రాలు

బళిర నీ పొరుగుం దెన్నఁ దిరము గాదు

అపని మాణిక్యరాజసంశ్లాఘనంబు

రాజవేంకటగోపాలరాయభూప!

సీ. గ్రీకసవిజయఁజేర్చివిరాజితైభ

చేంద్రుండు సద్గుణసాంధ్రమూర్తి

మాణిక్యరాష్ట్రలశమందారభూజంబు

సద్మనాయకమనఃపద్మహేళి

మన్నెపలలోద్భాసమధుమాసపైకంబు

కామినీమన్మథాకావేషుఁ

సతిఘ్నశిరిగోత్రవితత్థాఘోచంద్రుండు

పరిచాతకవాన్మకాంబుదంబు

గీ. అని జనుల మెచ్చఁ గీర్తిచే నలల తహహ

చరితజేశాంత సత్కవిత్యరనితాంత

వణితస్వాంత! రేపల్లెపూర్నికాంత

దీపితాటోప! వేంకటగోపభూప!

అట్లూరి వేంగళన్న.

పీ. పరగధర్మాధర్మపథతుల్ దిగనాడు

దుండగీడగుకమ్మ గుండ్లకమ్మ

అగణితవిఖ్యాతి నెగడ నేర్చినయర్థి

మన నెఱుంగనికమ్మ మాచకమ్మ

కడంగివైరులమద మడచిపుచ్చంగలేక

యడంగియుండెడుకమ్మ యాకుకమ్మ

గీ. కమ్మలందఱుఁ గమ్మలా! కమ్మ లరయఁ

గమ్మలకుఁ గీర్తిఁ దెచ్చినకమ్మ పీఠె

ప్రథితగుణహార! నారమాంబాకుమార

విక్రమాపేంద్ర! అట్లూరివేంగళేంద్ర!

జల్లి అంకభూపతి.

ఉ. జల్లికులావతంస బలశాసనవైభవ యంకభూప నీ

సల్లలితైకకీర్తిరుచిజాలము మిక్కిలివన్నెవెట్టు జా

బిల్లికిఁ బాలవెల్లికిని భీష్మునితల్లికి నాణిముత్రైపుం

జిల్లికిఁ కల్పవల్లికిని సాగరగర్భనధూమతల్లికి

కాళభూపతి.

ఉ. ఏమిదర్దిద్రమా! సుకవి యేమి? పొమ్మిఁకఁ; బోకయుండినక

నీమైన లేమిచేయు; నది నీవె యెఱుంగుతు వైనఁ జూడుమా

సామజకాళభూపతి కృపాంబుధిచే విలసిల్లుదానము

క్రమితహేమధారయనుఖడ్గముచే నణకింతు ధీరతక.

జగ్గరాజు.

ఉ. కొంచులనెంబడికొ మునుపు కొన్నిదినంబులు సంచరించి నీ
యంచును వారి రోసి మహదాశ్రయ మంచును మిమ్ముఁజేరితికొ
సంచకులై నదుప్రభుల వాకిటికికొ మగుడకొ జనంగ నా
కించుక బుద్ధి పుట్ట దింక నేమియుపాయము జగ్గరాజ్యాణి!

వే జెళ్ల — వేంకటకృష్ణరాజు.

మ. చెలఁగెకొ వే జెళ్ల సార్వభౌముఁడు జయశ్రీకాలి సింహాసన
స్థు లలో నేడవరాజు దిగ్విజయకీర్తుల్ వానివే వానితోఁ
గలహంబెప్పడువద్దరా రిపునృపుల్ గర్వించి మార్కొంటిరా
పులితో లేళ్లు విహంగపుంగవునితోఁ బూరేళ్లు పోరాడుటల్.

నూజివీటి — యప్పారావు.

చ. వెలమకులంబునందు నిలునెళ్లరు కాంత లటంచుఁ బల్కున
ప్పలును లబ్ధమయ్యెఁ గులపావనుఁ డీఘనుఁ డప్పరాయరా
డ్కులభము కీర్తికాంత కృతీకాంత మహిజయకాంత యిప్పడి
కలిజగమంతటకొ దిరుగఁగాఁ గనుఁగొంటిమి చిత్ర మారయకొ

వాసిరెడ్డి — వేంకటాద్రినాయఁడు.

వీ. లోకప్రతిస్థి తోల్లట్లనామకగోత్ర
పద్మపంకేరుహ బాంధవుండు

వాసిరెడ్డాఖ్యా న్వవాయపారావార

శారదరాకా నిశాకరుండు

చణరంగఘోష రాజజగన్నాథ

భూజానిసింహ తనూజవిభుఁడు

బుట్టి సతీతుల్య లక్ష్మీ సతీగర్భ

శుక్తికానర్థోరు మాక్తికంబు

గీ. కొండపిఠాది వినుకొండ కొండపల్లి
బందరు నిజాముపట్టణ ప్రముఖరాజ్య
విభుడు జగదేకపీరుడు వేంకటాద్రి
నాయుడు బహద్దరు ధరాధినాయకుండు.

సీ. శశిలోనిన్ముగము పచ్చలభి త్రికాంతులు
దూర్వాంకురము లని దుముకఁ జూచు
మలచినకెంపుపట్టెలఁ జూచి మదనుండు
తనమానికపుదొన తఱచు వెదకుఁ
బవడంపుఁ జూరు కల్పకకాళి చిగు రని
కామధేనువు మేయఁగా యతించు
వజ్రనీలస్తంభవృక్షముల్ శివవిష్ణు
తనువులంచు నగాబ్ధితనయ లెంతు

గీ. రార నవరత్నబద్ధానుకారి ముకుర
నికరరుచి వేంకటాద్రింద్ర నిరుపమాన
లలితకలిత సౌభాగ్యవిలాసనామ
సౌధవైభవ మగణితసరణి నొప్పు.

సీ. ఏవంకఁ జూచిన హేమరౌప్యాంచిత
స్తంభంబులకడింది తళుకులెసఁగు
ఎచ్చోటఁ జూచిన హెచ్చైనమృదుహేమ
పటచిత్రశయనోప బర్హణములు
ఏచెంతఁ గనుఁగొన్న నెంచి చెప్పఁగరాని
నిలుపుటద్దపు నిగన్నిగలుగ్రమ్ము
ఏకడఁ గనుఁగొన్న నెంతోవంతఘటించు
చిత్రవస్తుసమృద్ధి చెలువుఁజూపు

గీ. ఏదరినిఁ జెయ్యసాచిన నెనసి చుక్క
లందుకొనవచ్చు శ్రీవేంకటాద్రిమరుజ
రాణ్మహేంద్ర విలాసహర్మ్యంబు మహిమ
వర్ణనమునేయఁ దరమె యెవ్వారికైన.

క. ఇలఁగలనృపతులు నీతోఁ
దులదూఁగకయున్న నీవు తులదూఁగితివో
బళిబళి బంగారముతో
బలసాంద్రా! వేంకటాద్రి పార్థినచంద్రా!

మ. మురుగుల్ గొల్పులు చంద్రహారములు సమ్మోదోక్తినిద్దంపుటుం
గరముల్ పోగులు పల్లకీలు హయసంఘం బగ్రహారంబులున్
మెఱయం జాలిననేలువుల్ ధనము నెమ్మిన్ వేంకటాద్రింద్రుచే
తఱచున్ గొన్న బహునీతుల్ గలిగి విద్వాంసుల్ సుఖంబందరే.

గీ. వైభవోపేంద్రుఁ డైనట్టివాసిరెడ్డి
వేంకటాద్రింద్రుఁ డొకపెండ్లివేళయందుఁ
బిన్నదొరలకు నత్తరుకొన్నకర్పు
పృథ్విఁ గలరాచవారికిఁ బెండ్లికర్పు.

కా. తేజఃకాంతివిత్తిర్నిభోగకరుణా ధీసారథన్ బద్ధినీ
రాజున్ రాజును రాజరాజ సుమనోరాజున్ సదీరాజు వా
గ్రాజున్ బర్వతరాజు మీఱితివి నీకా సాటి భూరాజు లో
రాజశ్రీయుతవాసిరెడ్డికులచంద్రా! వేంకటాద్రిశ్వా!

క. వెన్నెలవలెఁ గర్పూరపుఁ
దిన్నెలవలె నీదుకీర్తి దిగ్దేశములం
దొన్నత్యంబున వెలసెను
విన్నావా వాసిరెడ్డివేంకటనృపతి!

సీ. దేవరకోటాఖ్య దేశాధిపాన్వంబు

గర్జిమించిన యేర్లగడ్డవారు

నేనాధిపత్యంబు చేతను మెప్పించు

హుచనర్దులు శాకమూరివారు

అరయగఁ దమచాసి సుగురించెడుమంచి

చేసచే మించెడు చేసవారు

కులగోత్రసంపద గలిగి రాజప్రీతి

మెలగెనట్టి చిటుమామిళ్లవారు

గీ. మొదలుగాఁగల బంధువుల్ మోద మలర

మన్నెనుల్తో బహద్దరు మంచిన్యపుడు

మతియు బంధుసముద్రుండు మానఘనుఁ డ

టంచువర్ణింతు రెపుడు నాయనిపతిని.

సీ. దీపాలమిసిరవల్ తాఁవినబంగారు

టోపీ శిరంబందు నేపునూప

రంకెననీమస్త రంగీజరీచెట్ల

బుంగీ హూయల్ మీతి చెంగలింప

గుజరాతికెంపులహార్పు తిన్ననయొప్పు

వల్వర్నపై నవ్వుచెల్వు దనర

మేచారమునఁ బచ్చుపోచీ కరంబదు

మేల్మిజీఱుముద్దు లిల్ముకొనఁగ

గీ. అరసిచిగురాకుఁ దరవారు మరువజీరు

... ..

శ్రీవేంకటాద్రినాయనివా రొకదివమున “నందన” మనెడి యమరా
వతియందలి వాణిన్వీయోద్యానంబున విహరించుచుండ ములుగు పాపయారా
భ్యులవారు దర్శించి యీక్రిందిపద్యము చెప్పిరట.

సీ. సురసరిధరిణయద్విరదభిర్దరకుభృ
 ధరశరచ్చరదర సుఖరితకీర్తి,
 హరిసఖస్వరుహరి ధరికరోద్ధురభయం
 కరశరోత్కరముఖ త్నరదరాతి
 సురభికిన్నరకులే శ్వరసుప్తస్మరమరు
 ద్వరజసుస్సురుచిసుందరతనుండు
 తరణిభూశరదనిర్జరకురుత్సురగపి
 హరసఖామరమణీ వరవిత్తీర్ణి

గీ. సృపతిమాత్రుండై యాశ్రితనివహపద్మ
 భానుండై భూరిధీరతానూనరత్న
 సానుండగు వాసిరెడ్డివంశప్రసిద్ధ
 వేంకటాద్రిప్రభుండు రవిప్రభుండు.

: నాయని గారు, “తాతా! యిట్టియొద్దానవన మున్నుండులకుఁ దగిన ఫలము లభింపదయ్యెను. ఇది మీ బోఁటిక విశేషములకే యనుభవయోగ్యము గాఁదయ్యెను. సౌరభభరిత పుష్పగుచ్ఛము లెన్నియున్న నేమి ఫలము? మిఝుఁబోఁటి కవివ రేణ్యులచే గండోపలప్రహారంబుల ననుభవించవలసె” ననిరట. అంత పాపయా రాధ్యులవా రీక్రిందిపద్యముఁ జదివిరట.

సీ. భములతో సురపాదపములతో గంగోప
 కములతో నీహరకములతోఁడ
 హేతితో నమరేంద్రవీతితో నై లింప
 వీతితో పరమేష్ఠినూతితోఁడ
 సవ్యుతో విరిమల్లెపువ్వుతో జేజేల
 బువ్వతో పలుకులయవ్వతోడఁ
 కూలితో గూఢపాత్యాలిలో మాక్తిక
 పాలిలో సారంగపాలిలోడ

- గీ. మొల్లమున నల్లి బిల్గియై యెల్ల జగము
నల్లకొని నీయశోవల్లి యుల్లసిల్లు
శ్రీవిభాసితజగభూభృతనూజ
వెంకటాద్రింద్ర నృపచంద్ర విజయసాంద్ర.
- క. జలజారికళలయందును
గలకాంబుధియందుఁ బన్నగప్రభునందున్
నెలయై యలయై తలయై
యలరెన్ నీకీర్తి వేంకటాద్రిమహేశా !
- నీ. ధరణి నేవిభుఁ డద్యతనభోజరా జంచు
విష్వద్గణంబుచే వినుతిగాంచె
నెరయ నేఘునుఁ డిదానీంతనరాధేయుఁ
డని రాజసభలఁ బ్రఖ్యాతిఁ గాంచె
నేసృపుం డైదంయుగీ యార్జునుండని
శూరులచేతఁ బ్రస్తుతివహించె
నేమహాప్రభువర్యుఁ డిల నధునాతన
రుక్మాంగదుండని యాధిమించె
- గీ. నఖిలవిద్యాపరిశ్రమా త్యంతదాన
కౌర్యహరివాసరవ్రత చర్యలందు
నట్టిశ్రీవాసిరెడ్డిసం కాబ్ధిపూర్ణ
చంద్రుడగువేంకటాద్రిభా శ్రీంద్రుఁ డలరు.
- మ. సురభూమిరుహపంచకంబున చమా నూనుండు నొక్కొక్కతా
ఖ రహిన్ గైకొని వాసిరెడ్డికులరాకాచంద్రుడౌ వేంకటా
ద్రిరసాధీకుని పంచకాఖముగఁ గూర్చె న్నేడు మాకు న్మహా
క్వరపూజాతిశయం బటంచు సురభూచజంబుల్ ముదంబంచెడిన్.

ఉ. సోముఁడు లేనిరాత్రివలె నూర్పుఁడులేనిదినంబురీతి శ్రీ
రాముఁడులే నయోధ్యవలె రాజకులేంద్రుఁడు వాసిరెడ్డి సు
త్రాముఁడు గానరాని యమరావతిపెంపఁజుఁ గాలమానమున్
గామవిరోధికిం గడవఁగాదుగదా మది శంక లేటికిన్.

ఈక్రిందిసీసము పాపయారాధ్యులవారు శ్రీవేంకటాద్రినాయనింగాతి పిన
శంఢికుమారులైననాయఁడమ్మగారిపైఁ జెప్పినది:—

సీ. ఘనసారశరశ్చ ధ్వజసారసేశాప
ఘనసార మైయొప్పుఘనయశంబు
విక్రమార్కునితోడ విక్రమింపగఁజాలు
శక్రాభనిర్వక్రవిక్రమంబు
కల్పభూమిజనం కల్పభూశతజన్మ
కల్పభూరిత్యాగ కాంతతాప్తి
రాజరాజనిలిప రాజరాజత్సదీ
భాజనంబై నట్టి భాగ్యగరిమ

గీ. సిరతవిలసిల్ల వలెఁ బార్వతీసమేత
రామలింగేశ్వరకృపాభ రంబువలనఁ
బ్రకటతరరంహ వానిరెడ్డి కులసింహ
నరులకల్పద్రుమపుఁ గొమ్మ! నాయఁడమ్మ.

వాసిరెడ్డిరామనాథ బాబు.

ఈయనవేంకటాద్రినాయనికుమారుఁడు. వీరికాలముననే వేంకటాద్రినా
యనింగారాజించిన ప్రాజ్యమగురాజ్యము యథాయథ లయినది.

సీ. సుల్తానుబహదరీచూపించినలఖాబు
ఇచ్చువచ్చినలచ్చులిచ్చు జేబు
కయివారములుసేయు వికిచ్చుతసితరీబు
కాన్సుక్కితోఁగూడు... కాబు

అలకాధిపతికైన నష్ట బిచ్చుదరీబు
 చలపట్టి సేయుకై రులఖరాబు
 వాసిరెడ్డికులాబ్ధి పరిలుమహతాబు
 సర్కారు సారించుసరిజబాబు

గీ. జబరదస్తులకెల్ల దుప్రసానబాబు
 కన్ను వేసిందిచూ తమ్మికంటిబూబు
 నవనీవోట్లాసి మారామనాథపాబు.

శ్రీధనంజయధాట్రాజు.

ఈతఁడు విశాఖపట్టణమండలమందలి పార్వతీపురపుఁ బ్రభువు. పంతుల.
 బ్రహ్మయ శాస్త్రియను కవి యీతనిఁగూర్చి చెప్పిన పద్యములు:—

సీ. భటులకోలాహలాన్ధటల గుండెలులువ్రీల
 పుండరీకంబులు బెండుపడఁగ
 బలువేఁటకుక్కల భౌభౌరవంబుల
 నడవిపండులు గుండెలవిసిపడఁగ
 తమతుపాకీవేట్ల ధనుధనంధనముల
 క్షణములో మృగములగములుగూల
 కెలఁచుల జనులెల్లఁ గేరి కేకలువేయ
 జయజయధ్వని వందిజనము నేయ

గీ. వేట గావించితిరి వనవీధియందు
 వర్జనపరాక్రమంబుచే నతిశయించి
 మహితశ్రీవీరమితోడ మల్లీయమన
 శ్రీధనంజయధాట్రాజ! క్షీతిబిజౌజ.

సీ. సొగసైనరత్నాల జిగిగుల్కుమేల్తాజా
 పశాసుగా నాడలవాసినింప

ముఖచంద్రు నిరుక్తే వ మొనయు కీర్తలపోల్కి

వజ్రాలచాకట్లు వన్నె లూలుక

సకలసకలంద్ర రక్షణవిచక్షణనేత్ర

రాజీవముల దయాశముగుల్క

సకలననీ షకశ్రవణంబు లింపొంద

శుచిధామ మధురవాగ్రచన లెసంగ

గీ. నటుత హురుమంజిముత్యాలనరులు దనర

గంతుని జయంతు నలమహీకాంతు శెలిచి

వెలయుమిముఁ గన్నఁ గనులకు విందుగాడె

శ్రీధనంజయధాత్రాజ! క్షీతివిశౌఙ.

పీ. నుదుటఁ బాపటబొట్టు పనసుకస్మరిచుక్కు

మెడను గందపురేక మేల్పుసుంగు

సొగసుచెక్కులనింపు జనపాలబబుసొంపు

మోవియందు బులాకిముత్తయంబు

పైతిణిరైక క్రొంబట్టు కుచ్చులజడ

తళుకుతాబేదు జల్తారువాణి

మొలనూలుగంటలు జిలుంగు పావంజీలు

మోమందుఁ జీటునవ్వు మొలకలెత్తె

గీ. రంగుమీఱంగ మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మి

విధముగా వచ్చి కష్టరవిడియ మిచ్చి

కాంగిటను గ్రుచ్చి బావిలీ ల్కదల మెచ్చి

మచ్చుకిచ్చిన ముద్దును మఱునందు,

గీ. కంతులనంశ బ్రహ్మకవి పార్థివ లోకలలామ! దేవిడీ

చెంతకుఁజేరి దర్శవముఁజేయఁ బ్రతీక్షయొనర్చుచుండెన

త్యంతదయా రసార్ద్ర హృదయంబుచ సన్నిధిజేర్చునాజ్ఞ ద్వా
రాంతరవర్తి కిమ్ము సముదారభనంజయధాటరాజ్యణి.

క. ననవలె ననవలె చెఱుకుం

గనవలెఁ గనవలె మృదుత్వగరిమ మధురిమక

ఘనమగు భవత్కవిత్వం

ఐనుపమతేజా! ధనంజయనృపబిడౌజా!

మంత్రులు.

శీ. వ్రాయను జదువను ఎరుసతోమాటాడ

నావలీనలిపల్కు లాలకింప

పరదేశభాషలు ప్రభువుకు వినిపింప

సభదుర్గుణంబులు సర్దుచేయఁ

మనవులుగదియింప మనసులేకముచేయ

గపటనిష్కృపటముల్ కలయనెఱప

కలిపింప విడిపింపఁ గరుణింప మన్నింపఁ

బరనృపాళికిరాజ్యపదవిదీర్ప

శీ. సభలఁగూర్చుండి చిత్రప్రసంగ మాడ

సరససంగీతసాహిత్యసరణి నెఱప

వినయగాంభీర్యచాతుర్యవితరణముల

సేర్పుగల్గినమంత్రులునీతిపరులు.

దేవనారాయణామాత్యుఁడు.

కా. శీ. త్యాకాశదిశావకాశముల ముంచెక దేవనారాయణా

మాత్యగ్రామణికి ర్తిచంద్రికలు యుంపాతాళమాసక్రియా

నృత్యధూర్జటిజాటకోటరకుటి ప్రేంఖద్వియద్వాహినీ

ప్రత్యగ్బుద్ధవిశుద్ధఫేనపటలీపాటచ్చరప్రపాధిమక.

రాయని భాస్కరుడు.

చ. కరములు వేయునుం గలుగఁగా ఫల మేమిటానర్చు భాస్కరుం
దరులను వేడుకొంచుఁ దిరుగాడును బంగరుకొండచుట్టు శ్రీ
కరుడగు భాస్కరేంద్రులగఁబొందు రాయనిభాస్కరన్నవే
కరములు యాచకాంబుజవికాసకరంబులు శ్రీకరంబులున్.

ఉ. ఆకులవ్రాలువ్రాయ సచివాగ్రణి బాచనకే ఘటిల్లులు
ల్లాకిమంత్రినందనులు గంటముముట్టి లిఖించిసట్టి వ్రా
లాకులు రాటపాకులు చెవాకులు బ్రహ్మణపీఠిలోనిపు
ల్లాకులు లంజెలిండ్ల పలుగాకులు గాక నిజాన కాకులే!

ఉ. వ్రాయుఁ బసిండిగంటమున రాజహితై కరహస్య కార్యముల్
వ్రాయు ధనార్థికోటినిటలంబున శోధనభాగ్యసంపదల్
వ్రాయుఁ జకోరలోచనల నట్రువచన్నుల మన్మథాంకముల్
రాయనిమంత్ర భాస్కరుడు వ్రాసినవ్రాత లసంఖ్యముల్లదా.

కోట సింగమంత్రి.

ఉ. భానుజుడర్థముం గుముదబాంధవుఁ డాయమృతంబు మేఘుడున్
దానజలంబు సన్న మదిధర్మజుడున్ గలవేళ నిత్తురా
వానిని వానివానిమఱివానినిఁ జెప్పకు క్కోటసింగఁడే
మానక కాంచనామృతసమానజలాన్నము లిచ్చు నెప్పుడున్.

గుంటుపల్లి — ముత్తయమంత్రి.

చ. ఎలమినిమించి బంధుజనులెల్ల ను మాత్తై బ్రతుక్తులై నరా
జులు సభలన్ మహామహిమ సూచుచు మ్రొక్కుచుఁ జేతులెత్త మా.
ర్పలయు ప్రమత్తకృత్తరపుమంత్రులు పాదయు లాత్త టివిమై
విలసితివార గుంటుపల్లివరము త్త వదాన్యశేఖరా!

కా. ముత్తామాత్య పరాకు! నందనగరీమూర్ధన్య! మత్తారిరా
హుత్తోన్మత్తన జీరవారపరివారోదాసాహాసమ
ద్దత్తోపాయనదానలోల యిదిగో దండంబు లర్పించెదన్
ఁతఁ భర హాపీకశోభితమహాచేతోభవారాతికిన్.

మ. శతమన్యం డమరావతేలఁగ సురభీసత్ప్రొలిపాలైరి సం
గతిఁ బాతాళము శేషుండేలఁగ ఘణుల్ గాలావతించుండె నీ
క్షీతి నీవేలఁగ వీరముత్త! మనుజున్ శ్రీగంధమున్ బుష్పమున్
హితరాజాన్నము గల్గి యుండి సుఖులై రెల్లవ్వ డుల్గాసులై

కా. నావిద్యత్కవితావిశ్మంఖలనవోనైపుణ్యధారాళభా
రావప్తంభవిబృంభణంబునకు నారా వీరముత్తప్రభా
నావిరూఢితవిత్తిరి కల్గనలె లేదా యన్యల నేవేడనా
చీ వాచాచ్ఛటి! చీ కవిత్వమ! చిచీచీ!! యర్థకాంక్షారతుల్!

చ. కమలభవాంశభాంశమునఁగల్గిన! నందవరంపు టిండ్లలోఁ
బ్రయుఖుండు రాయనప్రభుని భాస్కరుండే నెఱదాత; పిన్దుటన్
విమలగుండోఘగుంటునఁజీవరయముత్తడై దాత భట్టసం
భ్రమఘనదాఁదూఢినొకపాటినదాన్యుం నెన్న నేటికిన్

క. నాలుగుద్దుంబులు వసు
నాలుగుదేశములప్రజల నయమామనన్
లాలించునుఁ జిరకాలము
పాలించెను ముత్తమంత్రి ప్రభుమాత్రుండే

క. పొందుగ శరణునిధిహరి S. 1545
చందనతరుచుండ్రసంఖ్యశకవర్షంబుల్
దుందుభి నాపాశంబున
నందముగా వీరముత్తఁ దరిగెన్ దివికిన్

సాశ్వతిమ్మరును.

క. ఏలెంతురు తముఁ దామే
దాతలనన్నిఁగి నర్థితతు లుర్వి శుక
వ్రాతమునకుఁ జూతనుహి
జాత మ్మంపించె కిమ్మ! సాశువతిమ్మా!
కోనమరును.

క. చేపట్టిన ధ్రువులపుదురు
కోవించిన రంగుగూడుకొందురు జగతికొ
స్థాపింపఁ బొడుననేరని
యాపందలు సాశ్వతికోనమరును న కెనయే
మహిమలూరి పెమ్మయసింగన.

క. సంపదలు జలతరంగము
లింపలరంగ నమ్మఁ బోవు నిమ్మహిలో మేల్
సంపాదింపఁగనరా
పెంపలరంగ మహిమలూరి పెమ్మయసింగా!
సింగయరామన.

క. చేతికి గంటమువస్తే
క్రోధికి నివ మెత్తినట్టు కొందఱుమంత్రుల్
వీరియెఱుంగక బిగుతురు
నీతారామాభిరామ సింగయరామా!
భట్టిప్రోలు మల్లయమంత్రి.

ఉ. నీనలెనిచ్చుదాత ధరణీస్థులలో మును కర్ణుఁ డొక్కఁడే
నీనలె మాటలాడుతరి నేర్పరియౌ నిల కేఱుఁ డొక్కఁడే

నీవలెసుందరాంగకమనీయతరుండు జయంతుఁడొక్కఁడే

భావితుబట్టిప్రోలు కులపావనమ్లయమంత్రి ధీమణి! !

మాదిరాజు వేంకటమంత్రి,

క. అన్నా మంత్రిశిఖామణి

నిన్నెప్పుడుఁగోసనీమనియ్యోగులలో

నెన్నికదాతవటంచును

విన్నాగముమాదిరాజువేంకటమంత్రీ!

డొక్కానీతమ్మగారు.

ఈమె నిరతాన్నప్రదాత్రిగాఁ గొలది కాలముక్రింద రాజోల్లు
తొలుకాలో నున్నదట! ఈమెభర్తపేరు జోగయ.

పీ. శ్రీగల్లురాముఁ డీజోగాభిధేయుండు

ధరణీతనూజ నీతమ్మగారు

కాశివిశ్వేశుఁ డీఘనుండు జోగయగారు

తగునన్నపూర్ణ నీతమ్మగారు

సుకకులాధీశుఁ డీజోగాభిధేయుండు

నభిరవవాణి నీతమ్మగారు

దానచంద్రుండు జోగమానవశ్రేష్ఠుండు

నెమ్మిరోహిణియు నీతమ్మగారు

గీ. అనుచు మిము యాచకులుకొనియాడుచుండు

అమాహ తమభాగ్య మేమని యభినుతింతు

అతులగుణధామ డొక్కాన్య యాభిసోమ!

అవుర! జోగయనామ! నీతాభిరామ!

లోభి.

క. యాచకుండు లోభివాసకి

రామూరిఫిరంగి దానరాధేయనకుక

నూచించ దేవరాయలు

నీచపుచగిడిల నెన్న నేటికిఁ బుడమిన్.

గీ. దాతగానివాని ఖ్యాతిగా నెన్నిన

దాతయానె వాఁడు ధరణిలోన

గడ్డిపరకపీఁకి గంగ నల్లార్చిన

దర్భయగు నె యజ్ఞ తంత్రమునకు.

ఉ. తిట్టిన రోసముంబడఁడు దీవనయిచ్చిన సంతసింపఁ దా

కట్టిడిలోభి కెంతయధికారముగల్గిననేమి? లేకయే

బెట్టుగనున్న నేమి? నడపీనుగుకున్ మణిభూషణంబులన్

బెట్టిన మొట్టినన్ సరియె మెచ్చునొ నొచ్చునొ కాళికేశ్వరీ!

ఉ. ఎవ్వరిసాము సెంతదిన నెవ్వరికున్నదొ ప్రాప్తికల్గినన్

దవ్వలనున్నఁ బిల్చి తముఁదార యొసంగుదు రంతయంత పై

నవ్వల సెంతవేడినను నాప్రభు వెంతయొసంగఁజూచినన్

గవ్వయు నివ్వనీదు తనకర్మము పెమ్మయనింగధీమణి!

గ. అంటేవేళకు నంటును

నంటనితఱి నంట దెంతయలమటపడినన్

అంటే భాగ్యంబుంటే

నింటికిఁ దా నడచివచ్చు నిమ్మహిలోనిన్.

ఉ. క్రూరగణంబు మందు విషగుంభితవాక్యము గుండు పద్యమా-

ఘోరపుబల్ ఫిరంగి కవికోపము వహ్నియు నంటి నూటిగాఁ

గూరిక బారుసాగి కొనగుండు దడాదడిదూఁకి తాఁకినన్

సారెకు లోభి తూలఁబడు సాలమహీజము కూలునట్లుగన్.

ఉ. ముండిశిఖండిలో భులను ముఖ్యజనావళి వేడఁబోయి తే

దండమనేది, రెడ్డెలలు తాళు మనేది, మఱింతనొక్కి తే

నుండు మనేది, యాదివస మోర్పు మనేది, సహించిమాచితే
మండిపడేది ముండిచెయి మాటుకొనేది వివాదపద్ధతీ.

కా. ఇచ్చే దెన్నెడులేద యిత్తు ససెనా యీప్రాద్దురా రేపురా
వచ్చేయేటికిరా యమాసపయిరా నిడ్లమ్మఁగారా ధరలో
హెచ్చేటప్పుడురా మటొక్కపుడురా యీమధ్యతంటాలచే
జచ్చేనన్నను గవ్వలేదుగదరా చాగంబు లోభిప్రభూ!

ఉ. ఇంతుల కిచ్చినట్లు సుకవీంద్రుల కియ్య రచేమిచోద్యమో
యింతులు చెంతజేరి యెలయింతురు పైకొనువేళ మోవి నా
కింతురు గాఢబంధరతికేళిసుఖంబున నోరెత్తమ్మతి
నిప్పింతురుచెక్కునొక్కి మరపింతురుమే నికనేమిచోద్యమో!

గీ. విత్తమొకని కిచ్చి విత్తభరణంపుఁ
జిత్త మొకని కిచ్చి చెఱిచినాఁడు
బ్రహ్మయాలిత్రాడు బండితేవునఁడెంచ
రెండు నొకని కీక బండుచేసె.

తంగెడకొండఁడు.

ఉ. పింగళ యేకచక్రపురి పెంపుగ నందు వసించియున్నయా
తంగెడకొండఁడే బకుండు తధ్యము మానవులార! వానిభా
ధంగడముట్టఁ జేసె మును ధర్మజు తమ్ముడు భీముఁ డివ్వు డా
యెంగిలిముచ్చుఁ జంపుటకు నీశ్వరు వేఁడుఁడి భీముఁ డయ్యెడుక.

వనమయగారిత్తుక్కన.

చ. మును పొకకేల రావణుండు మోదమునకై రజతాద్రి యెత్తినర
తనె హరుఁ డోష్టుడే తనపదంబునఁ ద్రొక్కి మదంబు జేతఁగూ
వనమయగారిత్తుక్కనచివా యల్లకిగిరి గడ్డపాఱలకై
గనలంఘుఁ డ్రవ్వి నర్జునుఁ డైకొనునిశిపుఁ డాతఁ డోవఁడే!

బాచమరుసు.

[పలుకలూరి గోపన చెప్పినది]

గీ. గోంకొండమలక గోవులభక్షించుఁ

గొండాపిటి విప్రకులమునెల్ల

బాచమరుసు చేరి భక్షించుచున్నాఁడు

సులక మేలూ బాచమరుసు మేలూ.

బెహరాదారన.

ఒకానొక బాటనారి 'బేచిరా' కయిన దని యెఱుంగక క్రింది యగ్రహ
కము పేరువిని వెల్లివెదకి కానక విసిగి చెప్పినపద్యమట !

ఉ. కానరకూసరై మిగులగందరగోళపుమూలమై రసా

భాసపుహేతువై వికటపద్ధతియై సిగపట్లగోత్రమై

దాసరిపాటయై బెహరాదారన చేసిన యగ్రహార మా

కాశముముట్టి తోకతెగి గాడిదవాలకమయ్యెఁ జూడఁగాక

పుత్రేపు--వేంకట్రాయఁడు

క. పుత్రేపునంశభవ వెం

కట్రావా! దుస్స్వభావ! గాఢ(!)గ్రీవా

నిట్రాచట్రావిభవా

భట్రాజాలకియ్యరేపు బడవా! చెడవా!

పేరు లేనివాడు.

సీ. వేడ్క నిద్రఱతోడ వీధిలో నిలుచుండి

జోడుగా ముచ్చటలాడ భయము

కొంప సాయగఁ గట్టుకొని కాపురంబుండి

తెల్లనిబట్టతోఁ దిరుగ భయము

గంధాక్షతలు పెట్టి కడుపాగ భుజియించి

నిండాద వీధిలో నిలువ భయము

శుభతో భనములందు సొంపుగా స్త్రీలతో
 రాగిల్లి యూరనూరేగ భయము
 గీ. నెట్ట నంగీతొడిగి పాగచుట్ట భయము
 బ్రాహ్మణులపాలిమృత్యువు పాపజాతి
 కఠినచిత్తుడు పీడమ్మకడుపుగాల

...

...

మఱికోందలు.

ఉ. బానెడుజీనంవంటకము పంపెడుపాలును మేటిచారు లెం
 తేనియుం బుల్లంగూర కడుదేరినమజ్జిగ పెద్దచేబెడుకొ
 బూనిచి కమ్మచాదరులు బొట్టలు పెంచుకొ కొండపీటిలో
 గానరు కుంభకర్ణ గజకర్ణ హిడింబ బకాసురారులకొ.

ఉ. తిండికి గుంజరంబులు విప్పికికి గంటకిభూరుహంబులుకొ
 దండ ... గృహంబులకు దండగరుల్ రణరంగభూమికికొ
 ముండలు కుండగోకరులు ముచ్చటకు గొఱగానినార లి
 మ్మండలమందు గొంక ఉధమాధమకమ్మబి కారిత్రిమ్మరుల్.

క. పిండెంత రొప్పైయంతే
 మండలపతిమయ నచెంత మానుష మంతే
 గుండెంత తూనికంతే
 మిండనియీ వెంత లంజెమేలము నంతే.

చౌకదనము.

సీ. అత్తవారింటిలో నల్లులగు తఱచుగా
 జనవున మెలంగుట చౌకదనము
 పరమాత్ములయినను బాంధవులిండ్లకు
 సారెకు బోవుట చౌకదనము

ప్రజకు సన్మతిలేని పారుపత్తెము చేసి
చాలించుకొనియుంట చాకదనము
తనభూమిఁ గోల్పోయి తా నెంతరాజైన
పరివారిఁ జేరుట చాకదనము

గీ. గాన యభిమానవంతుఁడు గౌరవమున
చూరమున నుండి మర్యాద తొలగకుండ
సంచితం బగుయశము దక్కించుకొనును
వేంకటాధ్యక్ష వికసితపంకజాక్ష!

తీర్పరి.

సీ. తగవునఁ గూర్చుండి ధర్మంబుదప్పెనా
తప్ప కాతనికశత్రుముకుఁ దాఁకు
అర్థంబు నేసాటియాపించి చెప్పెనా
యుభయనుశంబులు నుడిగిపోను
పక్షపాతము చేసి పాప మార్జించెనా
తొలగక యతనిపుత్తులకుఁ దాఁకు
కపటియై తగ నెఱుంగక తప్పఁజెప్పెనా
కాలునిపురికిఁ దాఁ గదియనేఁగు

గీ. వాదిప్రతివాదిమాటలవరుస నెఱిగి
యుభయసాక్షుల పల్కుల నుచిత మెఱిగి
సత్యమెనట్టిమాటలజాడ యెఱిగి
తగవుతీర్చినయతఁడెవో ధర్మరాజు.

క. ధర్మముచెడి రండాడిన
దుర్మార్గుఁడుగృహముపట్టు తుడిచివధూక్షే
నిర్మాలోన్మూలంబై
ధర్మజు పురికేఁగి మలముద్రావునునుండున్

చ. పువమని సత్యగుంధుడగు పుణ్యునినోరు పవిత్ర మెప్పుడున్
 మడియతనాన నూటి కొకమాటయినన్ నిజమాడనేర నా
 గడుసునోరు నోరె యతికష్టపుంగంపిడిబేజలారినీ
 ద్వేషబెడిక్రంత తుంకెరపుచేమానుమంత నితాంతస్థైర్యవా.

తూర్పునాడు.

సీ. శ్రీరామ? పతిపేళ్లు చొరలు రాచకొమాళ్లు
 వెలమనాయళ్లు చేవెళ్లు గోళ్లు
 కాళ్లను బాంకొళ్లు కడునోరసీగముళ్లు
 వింతకట్టరుమాళ్లు బంతిపూళ్లు
 చెవులపోగులజోళ్లు చేయిఁటెపదిమూళ్లు
 మాటవ్యక్తపునోళ్లు వేటకాళ్లు
 కెలిరారుమగనాళ్లు పెనుబాలకావళ్లు
 గొల్లబోయళ్లు పైఁడెల్లబోళ్లు
 గీ. చాటుమామిళ్లు తాళ్లు వజ్రాలరాళ్లు
 సీళ్లు గలమూళ్లు నడివిపందేళ్లు లేళ్లు
 మహాలకట్టళ్లు పాతళ్లు మానుబోళ్లు
 మెప్పు నడవళ్లు తూర్పున నుప్పుమళ్లు.

కర్ణాట దేశము.

సీ. బిలుగువన్నెరుమాళ్లు చెవులముత్యపుజోళ్లు
 వెగఁటైనవడదోళ్లు వేటకాళ్లు
 వారకాంతలయిళ్లు వచ్చురాచకొమాళ్లు
 నారీమణులపెళ్లు నారికెళ్లు
 వాసిండుపటిపేళ్లు వారిజాక్షినగళ్లు
 దాసరిదేవళ్లు తఱచుగుళ్లు

శ్వేతగారసావస్థః బంగారుమెడనూళ్లు

నిశేనమందెళ్లు సేర్పకాళ్లు

1. ఎట్టివారికిఁ గలరయా యిందతాళ్లు
సంతతంబును దనుయొద్ద బంతిహాళ్లు
మాటనిలుకళ్లు మతిమంచినీటుకాళ్లు
పొందుకగ్గాటదోపుఁ బొందుకాళ్లు.

2. కాసుపుట్టనియూళ్లు కఱపు మళ్ళేగనీళ్లు
పడిపొన్నపేనెళ్లు పాడుగుళ్లు
నరిగేసిపానెళ్లు మొకలు పెట్టువఱళ్లు
పరుగులెట్టెడిలేళ్లు పలుఁగఱతాళ్లు
చౌటవాఁగులనీళ్లు సరసు లేనంగళ్లు

పెనులోభులనగళ్లు పిచ్చపళ్లు
గాలపముండలనీళ్లు మడ్డిచెక్కలపోళ్లు
తేలనీళ్లు[?] శివపాళ్లు తెల్లనూళ్లు

3. చివికిపోయినపందిళ్లు చింపిదళ్లు
సేపరాచుకొయాళ్లు తబ్బిబ్బుపేళ్లు
తోడుఁబోతులవడసుళ్లు తుమ్మచీళ్లు
పోయమామిళ్లనడనళ్లు పూటహాళ్లు.

కొండవీటిసీమ సముత్తులు.

4. కొండవీటిసీమకొర్రులు దీర్పంగ
దండిసముతులు పండ్రెండు రెండు
ఎలమిలోఁ జెప్పేను, ఏజేదియంటివా
పాలడ్లు పులివఱు ప్రతిపాడు
సంతసరాపూరు సరసను నూతక్కి
కొంతను చేబోలు పొన్నునూరు

మంగళగిరియును మఱి మంచిమునుగోడు

రంగై సనాకంట్ల రాయపూడి

గీ. దాచినభనంబునంటిది మాచిపూడి

పంట లధికంబు గుంటూరు ప్రజలకెల్ల

పాడిబానలు గలిగుండు తాడికొండ

పరమమల్లేశ శివలింగ! పార్వతీశ.

మార్తెళ్లనీమ.

సీ. సిరిమించుమార్తెళ్ల నీమడేశంబునఁ

దుదముట్టఁజూచినఁ దువ్వభూమి

ఆభూమిపంటలు నారికె కందులు

చామలు నులువలు సజ్జలు మఱి

పరుసతోఁ గొఱ్ఱలు దరిగ లల్పందలు

ననుములు పెసరును నాముదాలు

ప్రత్తియు రాగులు పాళెపుజొన్నలు

పడునాల్గు వన్నెలపంట గలదు.

గీ. అందుఁగూరగాయ లనువైనగోఁగులు

పుచ్చకాయ తుమ్మిపులుసుగూర

పాలుపెరుగు నెయ్యి పరిపాటిగాఁ గద్దు

ఇంతకన్నలేద యెంచిచూడ.

వీరనకనువూరు, కొల్లుకుదురు.

ఈరెండుగ్రామములును నెల్లూరిదగ్గఱనున్నవి..

ఆ. వె. ఊరిచుట్టుముండ్లు నుదకంబు మధ్యంబు

పాడిపంట సున్న ఫలము నాస్తి

తీరు దినుసు లేనివీరనకనుపూరు

పాడుకొంప దీనిత్రాడు తెంచ

ఆ. నె. ఒక్కపా లేగేసి యొక్కపాలు దిగేసి

ఉన్నయూరిమీద మన్నుబోసి

పాపరాజుపోయె బారుప త్రియుఁబోయె

కొల్లుకుదురుమీదఁ గొఱవిపెట్టి.

ఉదయగిరి రాజ్యలక్ష్మి.

క. ఉదయగిరి రాజ్యలక్ష్మికి

సదనము నెల్లూరు, అట్టిసాధ్వీమణికిఁ

పదనంబు కందుకూరుకొ

బదయుగళం బాత్మకూరు బట్టిపాడుకొ.

కొప్పోలువృత్తాంతము.

“శ్రీకృష్ణదేవరాయలచే గొప్పొలుగ్రామమును బొడ్డుచెల్లెత్తమైన య గ్రహారముగాబడనెను (ప్రభుమభాగముచూచునది.) అతిమృతమంత్రీకుమారుఁడు వెంగన్న, యాకొప్పొలుగ్రామమునకుఁ బాపఘ్నినదినుండి కాలువత్రవ్వించి నాగులఁబంపి యనుషేర నొకచెర్వునిర్మించి యానీటిచేతఁ దనయగ్రహారమును నదీమాతృకము చేసికొని యుపపన్నుఁ డగుచుండెనట! దానికోర్వక తమకేదో నష్టము కలుగుచున్నదని లెంబొకనాగిరెడ్డియనునాతఁడు తద్దామధికారిగా నున్నపోనిరాజు ఒకవన్నతోడపట్టున వెంగన్నమీదఁ దగవు సాగించెనట! అప్పు డు దేశాధీశ్వరుఁడుగానున్నమట్ల-కుమారసంతరాజుగారికడ కేఁగి బొడ్డుచెల్లె వెంగన్న విన్నవించుకొన్న విధము:—

సీ. కొప్పోలుకవి దిశాకుంజరంబులమీఁదఁ

గోలాహలంబొడఁ గోలకట్టె

తగఁగృష్ణరాయేంద్రదత్తగ్రహారంబు

నాశంబుగాఁ బూనె నాగిరెడ్డి

యారాజ(?) నరనాథకృతమైనెనుగాల్వ

కూలద్రాక్షగంబులై గంటకట్టు

సేలయ వామనమహోత్పలకానసంబులు(?)

తల్లడంబులు చేసె నల్ల డహహ

గీ. విని శరామరిసించు మావిన్నపంబు

చిత్తమున నుంచు పోషితాశ్రితకలాప

మట్లమలదీప! మత్తారివంశహరద

నర్తశబ్రతాప! కుమారనంతభూప!

దీనిపై ససంతరాజుగారు చెంగన్న కనుకూలముగాచగవు వ్రీడ్చినట్లు!

పోచిరాజు - ఓరువమీద బొడ్డుదెగ్గకొంగన్న చెసినవ్యాయం.

సీ. మహియేలుపట్లకుమారసంతాన్వయ

మూర్ధాభిషిక్తునియలలేక

అ.....నాథ

మంత్రశేఖరునిసమ్మతము లేక

కడుదెట్ట దీవింపఁగాఁగలకొప్పోలు

చుకవిశ్రేణులయెటుక లేక

అరయంబుగా పుండియన్నపన్నులపైటి

మనుమేటికాశ్రలమాట లేక

గీ. కాలనష్టంబుగాఁగంటకట్టు చునుచు

నిచ్చె లేదాకనారికి సుచ్చుకమ్మ

... ..

గీ. గొడుగు కాలి యె గుచ్చుంబు చనియెను

నాబు తొలగిపోయె నల్ల డహహ

మారు మాటిపోయె నూరి రాకురా!

ఓరి పోచిరాజు నోబ! చూబ!

బాలకుల పద్యాలు.

శ్రీ. శేషశుభ్రమహి ! శివుని యాచిలప్రస్వ !

జాబిల్లి రాగదే చందమామ

సంఘటికటిగొంగ! మెఱయొచుక్క బాజంగ!

జాబిల్లి రాగదే చందమామ

చుగురుగై దువుకామఁ జెలంగరావుశుమామ!

జాబిల్లి రాగదే చందమామ

చచ్చి కన్నయతోడ! యచ్చ వెన్నెలవాడ!

జాబిల్లి రాగదే చందమామ

గీ. చిన్నయన్నకు శ్రీరఘుశేఖరునకు

చుట్టి కన్నయలోపల వెన్నెట్టి

చుట్టి కన్నయలోపల బాలుసోసి

చూచి దినిసింది సోగదే చందమామ.

గీ. చుట్టి కన్నయలోపల వెన్నయ వెయి సోసి

చుట్టి కన్నయలోపల పాలుసోసి

చందమామ రావ! జాబిల్లి రావ! మా

చిన్నబిడ్డతో భుజింతుగాని.

వినాయకుని చవుతి.

శ్రీ. సిద్ధివిస్మయ! ప్రసిద్ధిగాఁ బూజింతు

నొసరంగ నిజవిద్యుక్తపత్రి

దానినొక్క మరునొక్క పద్మ విష్ణుక్రాంత

యున్నెత్తే దూర్యయు నుత్తరేను

కలగను మానడు గన్నేరు బిడ్డేడు

చేసకాలచును రేచు పనదాను

జాజి బల్ రక్కసి జమ్మియు దాసాని

మాచిపత్తిరి యారె మంచిములక

- గీ. భాద్రపదశుద్ధమునఁజౌతిఁ బగటివేళఁ
బప్పు పాయసమును నానుఁబ్రాలు తేనె
నేయి యుండ్రాళ్లు కుడుము లుసాయనముగఁ
గోరియర్పింతు నీకునేఁ గోర్కీతీఱ.

క. మగిళ్లు పచ్చినప్పుడె

గుగిళ్లును పెనగపప్పు గుండ్రుండ్రముల్

నెనెన నేతిలెప్పులు

సగముగా నీకుఁదెత్తు నయ్య గజేకా.

- గీ. పెల్లయేనుఁగుపై నెక్కి బిరుదుపడగ
లడర ముత్యాలజగజంపుగొడుగునీడఁ
జిన్నినగవుల రఘువీరకేళురుండు
ప్రేమనేతేరఁ గోరుచున్నాము మేము.

బోగిపండుగ.

సీ. బోగిపండుగవచ్చెఁ బొండుగా మనయిండ్ల

తలయంట్లు సాగింపవలయు నేఁడు

ఎట్టి సంక్రాంతియు నెల్లండి కను మాన

లెల్లండి ముక్కను మేఁగుచెంచు

గిండిగానిన్నాళ్లు పిండివంటలతోడ

నిష్టమృష్టాన్నంబు లింపుమీఱ

బావలు మఱుదలు బందుగు ల్లుండ్రు

వదినలు మఱుదండ్రు బంతిగుడిచి

- గీ. త్రొత్తుపుట్టముల్ ఛరియించుకొని ముదమునఁ
గూడి కిలకిలలాడుచు వేడుకలర

పాడుదముపాట లాటలనాడుకొండ
మోలి మనమెల్లరముగూడి బాలురార.

కన్యాదానము.

క. శ్రీయును గులమునుదూపును

బ్రాయము శుభలక్షణంబు బాంధవవిద్యా

శ్రేయములు గలుగువరుఁ గ

న్యాయుతుఁగాఁ జేయవలయు సధికప్రీతికై.

సీ. పెండ్లికూతురి కేము పెట్టెటిసొమ్ములు

సరిగవచ్చులు బన్ననము తీగె

బేరెలు, పిల్లాండ్లు బెబ్బలికాయలు

వీరమదైలు పణిహారములును

గంటలమొలనూలు దంటయొడ్డాంబు

రంగాప్రభానంపు టుంగరంబు

సిరిగజ్జె లండెలు చేర్చుక్క బంగారు

నేవళంబగు కొల్లిబాలిపీలు

గీ. అన్నియును దెచ్చి యిచ్చెద మాదరించి

ఘనుడ వోమామ! గంధానఁ గాళ్లుకడిగి

పిన్ననరుడను నాకు మీకన్నె నిమ్ము

శ్రీకరంబుగ నాశీర్వచింపు మమ్ము.

క. పున్నమచందరు నేలెడి

చిన్నది మీయింటఁగలదు; సిరితోఁజెలువై

యూన్నాడఁ బిన్ననరుడను

గన్నియ నా కిచ్చి శుభముగైకొను మామా!

సీ. అరణంబు తగుమాత్ర మడిగితి నోమామ!

జాళువా నొకట్ల సరిపిణీలు

శచ్చలకడియాలు పదివేళ్లయిటపులు
 పటువుమాణిక్యాల పతక మొకటి
 బిరుదుచెక్కడపుది బిల్గలమొలత్రాడు
 జమిలిపె యుత్తరజంఘములును
 తగటుంగోళులు మంచివగురెండునేలులు
 చస్తుతురాయి జల్తారుపాగ
 బంగారుపాలకి బాలీసు గొడుగులు
 జూబుమతీ తేజీలు నూర్యపుతము

గీ. కడువిలువగల్గు బంగారుకలముదారు
 పనితరముమీఱు చింతంపుఁ బావుకోళ్లు
 మామ యివియిచ్చి ముద్దుకుమార్త నిమ్ము
 శ్రీకరంబుగ నాశీర్వచింపు మమ్ము
 శ్రీకారములు.

గీ. ఒకటిసుతునకుఁ జెలికాని కొనరరెండు
 మూడు సమునకు వైరికి మూడునొకటి
 యేను భూపాలునకును శ్రీ లెలమి నిడుడి
 సరసు లుత్తరములు వ్రాయుసమయములను.
 భోజనము.

[ఈక్రింది పద్యములందుఁ గొన్ని శ్రీనాథునివి.]

ఉ. మాతనిమ్ముట్టగావెఱుముద్దకు ముద్దనుఁ గూటిలోపలక
 బాటికిపాలుసైకతిము పచ్చడి కొంచెమయాది యంత్యము
 జాతమటన్నలేదు మజి సున్నముకన్నను మెత్తనన్నమీ
 రాతిఁబోలె భోజన మరాతికినైనను బద్దు దైవమా!

గీ. పూర్వమందు విషము పుచ్చుకొన్నానని
 గర్వపడెద వేల కాలకంఠ!

కొండపటిసీమ పండు జొన్నలకూడు
తిన్ననీరుబయిసి తేటపడును.

క. నాలుబ్బజొన్నయన్నము

తాలింపిననంగవరుగుతైలపు ధారల్
శేలం బరామర్శంబున
బొలుంతోగుడువంబెట్టుభార్తులపెద్దా!

క. నడినూకలేనియన్నము

వడఁబోసిననెయ్యి బుడమవరుగుక బెరుగుక
గడి మాడనేయంబెట్టిన
నడగూడెపునంబిపడుచు నడిగితి ననుమీ!

సీ. కఠినంబుజొన్నల కటుకుకుడ్ములునూచి

నక్తమా! భయపడవద్దునుమ్ము
నానాచుల్ గోరు నాలుకా నీవేమి
సందేహపడవద్దు చప్పరించు
ఎన్నఁడుఁగడిచేయ నెఱుంగ నెట్లోయని
కుడిమా న్నమా! నీవు జడియఁబోకు
కమ్మనివాసనల్ గ్రక్కునత్రేప్పెడి
గగ్గమా! కుటకుటకాకయండు.

గీ. [గీతికొంతచేకూటకున్నది.]

వచ్చుబహుధాన్య నామసంవత్సరంబు
కాయగూరలు మనకునిక్కముగఁ గల్లు.

సాపాటుబాపలు.

సీ. ఆహూనూప సప్తాంగభంజనులార

అజ్యసాగరబడబాగులార
శ్రాద్ధాన్నభుక్తివిచారతత్పరులార
పచ్చశరచ్చులకు మెచ్చులార

పాయగూఁతిండికి బొడుపుఁజుక్కల్లార
 వేటొక్కచో వాయువేగులార
 పానకవాహినీమానభంజనులార
 బొబ్బట్లదొంతుల కుబ్బులార

గీ. తక్రసాగర వాతాపిదమసులారి
 జజ్జుపాటిన వ్రేలుడుబొజ్జలార
 దినదినము తద్దినముకోరుధీరులార
 పాటుతేరయ్య! సాపాటుబాపలార.
 నీరుమజ్జిగ.

క. గొప్పైన నిమ్మపండ్లును
 గప్పరమును సొంటిపొడియు గతివేఁపాకుకొ
 ఉప్పును నేలకు లింగువు
 నొప్పుగ నీచల్లరుచికి నొసఁగూర్పఁ దగుకొ.
 చలి.

శీ. అగరుకురంగ నాభాత్యుష్ణతరసుగం
 ధాంగరాగము తెన్నియలందుకొనిన
 నికటస్ఫుటాంగార కకటప్రకటకేలి
 గర్భగేహము తెన్నికలిగియున్న
 కార్పాసతూలికా ఘటితకూర్పాసక
 స్తోమంబులవి యెన్నితొడిగికొనిన
 అతులితోదయ రాగహరిద్రమాంజిష్ఠ
 కలితాంశుకము తెన్నికప్పుకొనిన

గీ. మానునేచలి నవవయోమ త్తమస్తే
 కాశినీనవ్యకస్తూరి కాను లేప
 ఘుమఘుమామోద గురుకుచకుంభగాఢ
 తరపరంభ సంభారసరణిగాక.

వేసంగి.

ఉ. ఎండెగొలంకులెల్లను మహీధరపంక్తుల నహ్నికీలచే
మండె ధరాతలం బినుపమంగలముంబలె గాఢీయిండె నా
యెండల నేమిచెప్పఁ బరమేశ్వరి యావరణాంబురాలి లే
కుండిన నాఁడె పొక్కిపడకుండునె పద్మభిన్నాండభాండముల్

ఉ. ఆతపవహ్నిచేఁబధికు లార్చుచు బారిని స్రుక్కిదాహసం
జాతతనెండమావులకుఁ జయ్యననేఁగుచుఁ దప్తపాదసం
భూతములైన గుల్లలను బొక్కుచుదిక్కులు నూచుచున్ వెనక
ధాతను దూఱుచున్ మఱియుఁదల్లడమందచు నుండురెయ్యెడన్.

అనావృష్టి దోషము.

సీ. తలనున్న జల మింత తొలకిపోయిన యంతఁ
జిన్నివైదలి మై కృశించు ననియె
బడచున్న మొగులింత జారి పోయినయంత
సిగచక్కఁడనము కొంఁపెమగు ననియె
పొదినున్నరసమింత పొంగిపోయినయంత
క్రొత్తమామబలంబు క్రుంగుననియె
గింనున్నమంచింత కరగిపోయినయంత
పట్టంపుఁజెలితఁడ్రీ బడలుననియె

గీ. భర ననావృష్టిబాధ పొల్పటిచెడని
నీరధపు సొంపు ఇమ్మగు, దీమఱింది
వజ్రచేఁబడు, నీవిల్లువహ్ని గలయు
నీసశుభతిత్వమును జెడు నీలకంఠ.

నల్లి.

క. శివుడొద్దని శయనించుట
రవిచంద్రులు విరాటుముఖ రాజీవామృతం

సీ. ధరణీజనులకెల్ల:-గురిగింజమాధవుం

డిది నవ్యమని కరం బెనయఁ జూపె
ఈనశ్యదళవృక్ష మిటు గలదంచును
శేషచలేశుండు క్షీణిని జూపె
ఈనశ్యదళవృక్ష మింతయె త్తంచును
ఘనజగన్నాథుండు కటిని జూపె
ఈనశ్యదళ మని యింతకెడల్పించు
వినతబిడ్డఁడు కరం బెనయఁ జూపె

గీ. దేవతావళి వర్ణించితెలుపునట్టి
యిట్టిమహిమంబు గలదీని నెవ్వరేని
యెఱుక లేక నిందించెద రేమొ యనుచుఁ
జెలఁగి వీరాంజనేయుండు చేయియెత్తె.

రంగులపద్యాలు.

సీ. పార్వతీపతి తెల్పు పాలసంద్రము తెల్పు
కామధేనువు తెల్పు కంచు తెల్పు
నారదముని తెల్పు శారదాభ్రము తెల్పు
శారదాంబిక తెల్పు సంకుతెల్పు
విరావతంబు తెల్పు మృతపూరము తెలు
పాదిశేషుండు తెల్పు హంస తెల్పు
కల్పకృక్షము తెల్పు కైలాసగిరి తెల్పు
మత్తెఱ్ఱావులు తెల్పు మంచు తెల్పు

గీ తెలుపుచెప్ప నేల వెలఁదికి మేలైన
గుణముగల్గినేని కోటిసేయు.

సీ. ఇంద్రనీలము నలు పింద్రానుజుడు నల్లు
యమునానదియు నల్పుయముడునల్లు
సామజంబులు నల్లు రామచంద్రుడు నల్లు
రతివల్లభుడు నల్లు రాత్రి నల్లు
అకాశ మధినల్లు హరునికంఠము నల్లు
తుమ్మిదల్ నల్లు కస్తూరి నల్లు
నీరబాడులకొప్పునెఱవెండ్రుకలు నల్లు
బలరామదేవునివలున నల్లు

గీ. నలుపు చేప్ప నేల నాతికి మేలైన
గుణము గల్గె నేని కోటిసేయు.

సీ. అరుణోదయం బెఱు పరుణాచలు బెఱు
పర్కమండల మెఱు పగ్గి యెఱుపు
బ్రహ్మదేవుం డెర్పు బంధూకసుమ మెర్పు
పద్మరాగం డెర్పు పద్మమెఱుపు
మలనానపూ వెర్పు మఱిదొండం డెర్పు
నింద్రగోపం బెఱు నింద్రం డెఱుపు
నవదంపురదీ గెర్పు జవరాతిమో డెర్పు
గుండనం బదియెర్పు కుంకు నెఱుపు

గీ. ఎఱుపుచేప్పనేల యింతికి మేలైన
గుణము గల్గె నేని కోటిసేయు.

సీ. శ్రీరఘదీవిభుపీతాంబరము పచ్చ
కమలమిత్త్రునితురంగంబు పచ్చ
దేనగాచార్యునిదేహకాంతులు పచ్చ
పరిపక్వజంబీరఫలము పచ్చ
పదియాఱువన్నెలబంగార మది పచ్చ

తంకేడుపువుప్పు తమ్మియకరు పచ్చ

చాలఁ బూసినయట్టిరేల పచ్చ

గీ. పచ్చచెప్పనేల పడఁతికి మేలైన

గుణము గల్గెనేని కోటిసేయు.

[పైపద్యములందు గీతి కగ్ధమేమో, కడపటిరెండు పాదములైతివో,
తెలియలేదు. వీనిఁగూర్చి యాభావకమేవో కలదట]

గాలివాన.

సీ. శ్రీరాసు నీపాదసేవామృతంబుగా

నీసమాలిక యొందు చెప్పినాఁడ

జగతిలో నుత్పాతజం ఝాసమీరంబు

విసరినవిధ మెల్ల విన్నవించు

రుద్రసంబంధియా రౌద్రసంవత్సర

కార్తికశుద్ధపక్షాదశతిథి

ఏపార స్వాతిమూఁడోపాదమందున

వాయవ్యమున గాలివాన విసరె

చిటపాటచినుకులు చెలఁగి యడన మాయె

ఘనమేఘములు మింటఁగప్పి నిలిచె

ప్రళయసముద్యాతభయదజంఝానిల

మవని గంపింపంగ నడరసాఁగె

మేడలు గోవురాల్ మిదెలు కోటలు

నేలపైఁ గూలెను నీళ్లఁ గలసె

పరువులు మృగములు పక్షిజాలంబులు

నెల్లభూములయందుఁ గొల్ల లయ్యె

అప్రదిగ్ధజములు నటింపు తిరిగెను

గడుశేషునకు శిరఃకంఠ మొదలె

రవిసోమమండలరథములు గతిదప్పె
 నక్షత్రములు పూర్వపక్షమయ్యె
 అవులు దూడలు సంభారవములతోఁ
 జెట్లను గట్లను జేరఁబడియె
 అన్నలు తమ్ములు సతీవలు పురుషులు
 కొడుకులు కోడండ్లు గురుజనంబు
 శిష్యులు బిడ్డలు తగఁ గొగిలించుక
 చలిచేత నలసట చాలఁ బడిరి
 బండరు బొప్పి పరగ నిజాంపట్టు
 గ్రామముల్ జలధిలోఁ గలసిపోయె
 పాలేరు మాచేరు ప్రబలించి కొన్నూళ్లు
 పరదను గడువడి వార్ధి జేరె
 అద్దంకివినుకొండ యాప్రాంతములయూళ్లు
 గుండ్లకమ్మను బడి కూలిపోయె
 కందనూ లాదోవి గండిగోటయు గుడ్డి
 కడప సిద్ధోటముల్ కలనరించె
 నల్లమలంతయు హల్లకల్లోలమై
 కూఁకటివేళ్లతోఁ గూలె ధరను
 పెరిగొండవృక్షాలు వెల్లిపా లయ్యెను
 పొదిలెకొండను గుండ్లు పొర్లిపడియె
 చిమకుర్తికొండయు ఛిన్నభిన్నఁబయ్యెఁ
 గొండపి డెంతయు బెండుపడియె
 సిరిగిరిమల్లయ్య చెక్కిటఁ జెయిచేర్చె
 భ్రమరాంబ చింతచేఁ బన్వళించె
 వేంకటాచలపతి విపరీత మనిపల్కె
 నలమేలుమంగమ్మ యడలసాగె

ప్రభుకెక్కుచేవట్లు పరితాపపడఁ జూచి
 యూళ్లదేవల్లెల వెళ్లఁ బడిరి
 ఎసగొని విషవాయు వీశాన్యమునఁ బుట్టెఁ
 బైరులు పంటలు పాడుపడియె
 పాఁతల్లధాన్యముల్ నూతులవిధమాయెఁ
 గలనర్తకులకోర్కి ఘనతగాంచె
 కఱపుదీతినవెన్నఁ గడువేడ్కభూమికి
 నెలమూఁడు వానలు నిండికురిసె
 పెండుగా దండిగాఁ బండెను బంటలు
 పరహాకుఁ బుట్టెఁడు వనున సమ్మ
 అంతట భూజను లానందమందిరి
 సర్వత్ర సౌఖ్యముల్ సంఘటిల్లె

గీ. అహహ నీమాయ యేమనియభినుతించు
 బాసఁగ నీపాదమునఁ బుట్టి పుడమి ముంచె
 మేలుగా నాల మంచెఁ బాతాళగంగ
 నెమలిగుండము క్రిరంగ.నిర్మలాంగ!
 భేచరములు.

నీ. కలహండ కోయిల కనకాక్షి కాకియు
 కాఁజు కొక్కెర కొంగ కారుకోడి
 కాకి బెల్వయు మఱి కనుపెంటి పంకణం
 కణిశిరి నల్లేరు కత్తిపిట్ట
 కణుదురు కలకలం కావేరుగాడును
 కనకపక్షి కరంజికలుకజీట
 గరుడఁడుగిజిగాడుఁ గరుడజీనుగగువ్వ
 గుడ్డలుగాడునుగోయనంక
 గడ్డిగాడును గద్ద గండభేరుండంబు
 గొఱవంక కనుమింట గూడపులుగు

గడ్డంగి నొగ్గడి గగ్గ గజ్జలపిట్ట
 గొల్లకోవెలగువ్వగుబ్బపిట్ట
 గరిడి గుబిలిగాడు గజ్జిబోదయు ఖండ
 చక్రవాకిచిలుక చాకిమోద
 చిటిబెళ్ళచెందోవ చింతచకోగంబు
 చిత్తునచికబిందు చిందనగ్గు
 సరసచిరాయువు జముడుకాకియుచిల్వ
 చింత నివ్వరికాడు చెఱుపపిట్ట
 లటైచంద చిటిల లకుముకిచి.....
 చడలుకోడియుచార్ల చంగగాడి
 చీడుసు చిటిగడ్డ చిత్రాంగిమఱియును
 చల్లపిడతనూర్ల సాలెగాడు
 జగుజటాయువు జగ్గజవపిట్ట లావుక
 జైలగటి జలకపై జిబ్బటాయి
 జాలెడేగనుపెట్ట జావడంబనుపక్కి
 జక్కెయ్యజుట్టుపిట్ట జిజ్గడ
 డబ్బుడాసరిగాడు డాగుడాగులపిట్ట
 తంగెడుబండారు తళుకుతిరవు
 తెల్లయేటలనారి తెల్లచిల్కతురంగి
 తురతపిక్కిలితూరి తూనెగాడు
 డోగడి డోరువ డొంతరంబుతురాయి
 ... ..
 నీరుకోడియునేల నెమలియు నమలియు
 మచ్చికాడు మరాళిమబ్బుజీడ
 మడియొల్పే మడియాళి మబ్బుకాడి ముసుంగు
 నెరకాలిపిట్టయు నెన్నడాయి

యెగుబాడ యిల్లాయి యిలక త్తి యిట్టియె
 ఆసకప్పరకాడు ఆకుముక్కు
 అడేలుతావలి హస్తపిట్టయుమేటి
 రమ్యమై విలసిల్లు లగుడులిక్కు
 వాసకోవెలయును వారణముల్లంగి
 వ్రాసుగి త్తరిగాడు వోయగొరికె
 వనభోజనమువగ్గు వగ్గోలు వచనిక
 వసపిట్ట వసపుల్కువన్నెలాడ
 వంగపండును వక్కువనజీపిపయువారి
 సంకు బెన్నంగియు స్వాతికొంగ
 సమ్మతి రణగద్ద సరసరామయుచెల్వ
 పరగిగోడియు మతిబహుళలీల
 గీ. సకలగిరిదుర్గములయందుఁ బ్రకటముగను
 పక్షిజాతంబు లీరితి బహువిధముల
 నుండునేవేళఁ దందోపతండములుగ
 భూచరములు.

సీ. శరభంబునేనుఁగు కాఘామృగంబును
 మనుబోతు దుప్పియు మాగుబిల్లి
 కార్పోతు నెనుమును కణితిమృగంబును
 సరసచతుర్దంతి చమరిమృగము
 ఖడ్గమృగంబును కస్తూరిమృగమును
 గురుపోతు గొటియయఁ గొండగొటియ
 జల్లిపోతుముసలి జవ్వాజిసిల్లియు
 పునుగుఁబిల్లి యెలుక పొసఁగలేడి
 జింక కొర్లయుతేచు చిరతలపందియు
 గండకంబును నిట్టికత్తిగొడక

గుఱ్ఱము తోడేలు కుందేలు గురుబోతు
 కొంక నక్కయు మెడగోవు వుడుము
 బెబ్బులి యుడుతయు బెట్టుడ నక్కయు
 కంచిమేక గొఱియ కాణులెనుము
 జీనుపంది బెసిడి సివ్వంగి కోతియు
 నలరభద్రమృగంబునాశునంబు
 దెగిలిపోతమ్మిడి వేసడంబు మఱియు
 పంది పరంగియు పందికొక్కు
 జగ్గుబిల్లిముసువు చన్నంగినక్కయు
 రుద్రాక్షమృగమును లొట్టి పిట్ట
 ముచ్చంగితాబేలు ముంగి కుక్క వరడు
 గరిమెడికొక్కును గార్దభంబు
 తొండయునలికిరి చుండెల్కందువ్వెన
 మండయుగరిడియు మఱియుబల్లి

గీ. ఆదిగాగల భూచరాలతి శయిల్లు

జలచరములు.

సీ. తిమియు వాలుగలంబ తిరికియు నెత్తాము
 పొసంగజారగుడెయు బొమ్మడాయి
 మారువచందాము మలుగుమీనును చాఱ
 ముచ్చంగి కాంభోజమొల్లమీను
 కనుగు చిత్రపుమీను కారు మీనును గచ్చ
 తేలుమీనును మొయ్యతేకుగండె
 మానకండె గొరక మట్టగుడిసెబెళ్ళు
 పారాయి పాపర పండుమీను
 వాఱెరు బొజ్జయు వల్లెక తట్టయు
 వుల్లాము బేడిసవులనచేప

కోలువాసముగాయ్య కొఱ్ఱమీనును దోమ్మ
 నారజల్లయు మోరనట్టు వక్కి-
 ములుమొమ్మ డాయియు ముసుకును దూసెను
 పందిబోరయు పళ్ళుపారమీను
 పెద్దజల్లయుఁబక్కె పెనుచేపమంగళం
 కన్నెమీన్మదురును కాకి గండె
 కొనచారకోపెయు కూనరొయ్యమెడుపు
 యెగుమీను మఱి పచ్చ యెఱుపుచేప
 రాతికోకయు చొటరాణంగి మిణుగురు
 యిల్లాయిపూమేను నిసుక దొందు
 ముక్కుచేపయుకోలు కక్కుపట్కె నెఱును
 ఆకుజల్లనరుజానణజామీను
 కుచ్చుపిత్తలికాసు కుంటముక్కును తిక్క
 చేపలాదిగఁగల్గు జలచరములు.

శ్రీచెన్నరాయాధిపా.

శా. ఏకాంతంబున నీవు నేను మదిలో నింపైనమార్గంబునకొ
 జోకక గూడిననుద్దులెల్ల నలఁపక జోవ్వంబు లైయుండురా
 నీకు న్నన్నెడఁబాయ న్యాయమటరా! నీ కింత కంటేలరా
 చేకోరా చల మేల? మారకపురీశ్రీచెన్నరాయాధిపా!

శా. పోరా దగ్గఱ రాకురా నగకురా పూబంతి నే నొల్లరా
 కోరా దుండమేలరా విడువరా కొం గేలపట్టెవురా
 యేరా న్యాయము కాదురా చొలఁగరా యిల్లాండ్ర నీరితిగాఁ
 జేరక జెల్లదు నీకు మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. నీవు స్నేహును దూఁగుఁజుయ్యలలపై నిద్రింపఁగా నెవ్వతో
నీనంచు న్నను లేపి ముద్దుఁగొనెరా నీపేరనేపిల్చెరా
ఆవేశపు డదేలనచ్చెఁ జెప్పురా ఆయింతిపేరమిరా
శ్రీనైకుంఠనివాస! మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. పలుకుంజిల్కలవట్టెమంచులపై బాసై నపూఁబాన్పుపై
శైలవొండ కొరకల నాతొడలపై శ్రీవాదము ల్పూఁచుగాఁ
గలిగేనా యింక నొక్కనాటికయినకొ గంజాక్ష! సంభోగముల్
జలుగు నెవ్వ న్నెల్లబైట మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. పునుకం బగ్గల మాయెఁ నలగురా తాపంబు నెట్లొస్తరా
నిముసుంబై ను నిన్నుఁ బాసి యిచ్చట నే నెట్లు వేగింతురా
మమలికొ బిల్చినఁ బల్కు వేమిటికిరా మన్నించరా కాఁగిటకొ
చెమటల్ జూఁగఁగ గృష్ణ మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. ఎంతై నకొ నలపింప నేఁచఁదగునా? యేరా నినుకొ బాయరా
కొంతై నకొ దయయుంచి యేలఁగదరా కోపంబుఁ జాలింపరా
కంతుం డమ్ముల నేసెరా నిలువరా కాకేల చేసెవురా
చింతంబెట్టక రాన మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. ఏనారీమణియింటనుండితివిరా యిందాడ రావేమిరా
నానేరం బొకటైనఁ గావు మనుచుకొ నా కేల మ్రొక్కేపురా
కానీ యిందుల కేమి తాగుకొనరా గర్వింపఁగానేలరా
శ్రీనారాయణ గృష్ణ మారకపురీ శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. ఏరా నామన వాంకింపఁగదరా యేమంటి రమ్మంటిరా
రారాకష్టరసిదే మందుకొనరా రింజిల్లఁగా జేయరా
కొరా బంగరుబంతు లందుకొనరా కోపంబుఁ జాలింపరా
శ్రీరామా యింక నిన్ను నేలకొనరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. స్రావుం దా పని సమ్మియుంటిఁగదరా పంతులుఁ బాలింపరా
యేప్రాద్దుం దలపోత లాయెఁ గదరా యీమారుతాపాలచే
రావుకొరట్టుకు లోనునైతిఁ గదరా రాకున్పు నెట్లొద్దరా
శ్రీసాదంబులనేవఁ జేతుఁగదరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. నీకన్నకొ నెఱజూని లేదుగదరా నీయాన నకబ్రోవరా
యేకాంతంబున బుజ్జగింతుఁ గదరా యీవేళ నన్నేలరా
నాకు న్నీకును నొక్కయీదుగదరా నాముచ్చటలో దీర్చరా
శ్రీకాంతాప్రియ నన్ను నేలుకొనరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

కా. చెంతకొ జేర వదేమిరా తగదురా చేపట్టి నన్నేలరా
యెత్తెనకొ నినుఁ బాయలేనుగదరా యిందేమిచోద్యంబురా
కంతుం డేయఁ దొడంగరా కటకటా కాకేల చేసేవురా
చింతలో మానిపి నన్ను నేలుకొనరా శ్రీచెన్నరాయాధిపా!

భ్రమరాంబామల్లి శ్వరనంవాదము.

శివాలయములలో నీపద్యముల సుతనవవిగ్రహములకుఁ బవ్వలింపు సేవ.
వేళద్వారముములోన నొకరు వెలినిొకరు నుండి చెఱుసగముగా నీపద్యములఁ
బాడుదురు.

కా. శ్రీమద్భూమిధరాధిరాజతనయా శృంగారగాత్రోజ్జ్వలా
నామీందకొ దయలేక నీవును వృథా నన్నేల పీఠీంపవే:—
ప్రేమకొ వేటనెపంబునం జని పుస్త్రీఁ గూడినా విష్వదుకొ
ప్రీమించకొ ననుఁ గూడనేల పదరా శ్రీశైలమల్లిశ్వరా!

కా. భామారత్నమ! యెన్నతో మఱుఁగుగాఁ బాటించి చెప్పంగఁబో
నేమైకొ గుఱు తిందుకుం గలదటే యీగుందియఁజేలనే!—
యామోదంబున నీవు వచ్చినవిధం బాతీరు గన్పించెరా
ప్రీమించకొ గురు లేటికిం జెవరెరా శ్రీశైలమల్లిశ్వరా

మ. మృగసందోహమునెంబడికా చాడల దూరేపోవఁగాఁ గొమ్మలకా
దగులంగఁ గురు లన్నియుం జెడరనే తథ్యంబుగాఁ జూడవే:—
మిగులం బొంకితి వింగుళుం బభరతకా నీమోవిపై నేటికికా
జిగిమించుం బలు బలు గెంపు లెక్కడివిరా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా.

మ. చిలుకం దెచ్చిన ముగ్ధు నేయులఁజేఁ జూచెం బింబభావంబునకా
జెలియా గ్రక్కున నాచు పూవిఁ గఱచెకా సిద్ధంబుగాఁ జూడవే:—
బలిరా! నేర్పునబొంకిచెప్పితివిగా బాగాయె నీతోకలకా
జిలిమించకా బస పేటి కంటెఁ జెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

మ. నరపద్మాకరమధ్యమస్థలములకా వ ర్తింపఁ బద్మంబులం
దొరయకా గోఁకలనంటెఁ బుష్పాదు లివే యుచ్చంబు చేసేవఁటే:—
సరసత్వంబున బొంకి చెపితివి నీస్వాభావమే చెక్కులకా
స్థిరపీఠీరస మేటి కంటెఁ జెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా.

శా. సింగం బున్నగుహంతముల్ వెనుకనోఁ జేగురలపై ద్విగము
డంగం జెక్కుల పేగురంజు సెలయకా నానీరోరత్నమ!—
అంగీకారముచేసికొంటి వని నీయంగంబుపైఁ గ్రొన్నెల్ల
సింగారించినభామపేరు చెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

మ. తరుణీరత్నమ! డేగ పిప్పడి మహాదర్పంబునం బోవఁగాఁ
దిరుగం బట్టఁగ డేగగోదలు పయికా దీప్రంబుగా నాటెనే :—
సరవి న్నన్నిటి కన్ను బొంకితివిగా సర్వజ్ఞ నీకన్నులకా
నిలిమించ న్నెలు పేటికంటెఁ జెపురా శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

శా. వేమాటుకా నను నేరముల్ పలుకఁగా వ్రీడాంతరంగుండ నై
నీమీఁదకా గతివోగ్రహస్థి నిలువకా సేత్రంబు లిట్లాయెనే
నీమాటె యొకటైన సత్యమటరా నే విశ్వసించుం జూచి
శ్రీమత్కొంచన శైలకాన్మకధరా! శ్రీశైలమల్లీశ్వరా!

శా. ఏమింజెప్పిన నమ్మజూలపువే యేంద్రాద్ధున స్నేహకే
పాదుం దెచ్చెదవ బట్టెదన్ వినవే నీవంతంబు లీడేరగాఁ
బామే సొమ్ముగఁ జేసినావుగదరా పట్టేది నీకెంతరా
క్రీడసమ్భధరరాజకార్యకథరా శ్రీవైలమల్లిశ్వరా.

మ. అది గామన్నను బాసచేసెదను నీ వట్టైన నమ్మనదే
రుది నాజిహ్వాను మడ్డు దాల్చెద నిదె తుచ్చుయిగఁ జూడకే:-
అది నీకెంత యుగాంత కాంగరళం బన్నంబుగాఁ జేయఁగా
ద్రువశేంద్రాచ్యుత పూజరాంఘ్రకమలా శ్రీవైలమల్లిశ్వరా!
మ. ఇరియా! యేమనివిన్నవించిన మదిన్ జేట్టు విందైన నా
వలన స్నేరము లెన్నియుంగలిగినన్ వామాక్షి కానంగదే
పలుమా రిట్టు హాహాహుల్ పలుకఁగాఁ బొండిత్యమాహోంనీ
చేయవం బిక్కడఁ జూపవచ్చితటరా! శ్రీవైలమల్లిశ్వరా.

శా. ఏమే! పూర్ణశశాంకబింబనదనా యేమే జగన్మోహిని
నీమీఁదాన మఱెక్కడన్ నినువినా నేనెక్కడన్ తొక్కిన
నామీఁదం గరుణించి యేలగదవే నన్నుంగటాక్షింపదే
క్రీమించక భ్రమరాంబికా గుణమాణి స్త్రీలోకమాదామణి!

శృంగారము.

శా. విడముతెత్తునో పసిడివీణియమీటుచుఁ బ్రాద్ధపుత్తునో
కూడినకుంకుమంబు చనుగుబ్బలకొత్తుగఁగొనిలింతునో
నేనుకజంప్రకాంత మయవేదికమీఁదికిఁబండపత్తునో
యూడిగమేమిరా యనుచు నూటట పుత్తుగదే కళావతి!

శా. ఆమవ్వంపు ట సంతిసాస్నగుమిలో నామూలపూఁదోటలో
నామాణికవ్య పురత్నమందిరములో నాతూఁగుటుయ్యాబుపై
పెమ్మై నిద్రఱమొక్క నాఁథు నుఖ సామ్రాజ్యంబు పాలించుటల్
స్వామేసాక్షిగ నెవ్వఁడూఁదలఁతు వాలాయంబు బింబాధరా!

ఉ. నాడొకనాడు నిన్ను నెలనాఁగఁగొ ఁదిననాటసుండియున్
వేడుకపుట్టి మన్మథుఁడు వేదనేయఁగ నోర్వలేక నీ
వాడకు వచ్చిమాడఁదలవాకిటరాఁచెట తొంగిచూచినక
వాడినచేని మీఁదికినివానలు వచ్చునటే కదావతి!

చ. సరసిజనేత్ర! యోవిమలచంద్రనిభానన! రాజహంసి! యో
మరునిరరంబ! పుష్పలత! మానిని! రత్నమ! కీరవాణి! యే
విరహముచేతఁ జిక్కికడువేదనఁ బొందితిఁ గౌఁగిలెనదే
శరణుశరణ్యమే మెఱుంగుఁ జక్కనినెప్పుఁలముద్దులీఁగడే.
శ్రీనాథుఁడు పద్మసాలెమిటారిపైఁ జెప్పినపద్యము.

సీ. పరుగేవోఁ జూచుఁగుడియెడమల యందు
సంచరించెడివిట సముదయములఁ
బోగులు గట్టువో బొరుగిండ్లచిన్నసా
యపుటింతులకు నుపాయములు గలవఁ
గండెలుచుట్టువోఁ గన్నొమ్మపైఁగతో
సొగసుకాండ్రకుఁ జెంకివోలుఁజూపు
అచ్చువేయదుకువో హాస్యరసంబుఁ
జెలికత్తెలను మాటుపలుకరించు

గీ. నానోవలి సతులతోహాస్యమాడు
మోహబిగియించువోఁ బతిమోసపుచ్చుఁ
గుంచెపిడి పట్టియొడ్డుచుఁ గొమరు ముగులుఁ
బద్మసాలెది వగదేత బలుమిటారి!

జంగమురాలిమీఁదఁ జెప్పినది.

క. చెలినివి నీలపురాలా
యువిదగ్గొ నిను రతులఁచనుప నొకనితరాలా
యివి రుద్రాక్షసరాలా
జవరాల మహాత్మురాల జంగమురాలా!

మఱికొన్ని.

- శ్రీ. శృంగారజలధిరా బంగారుబొమ్మరా
 సంగీతలోలరా సరసిజాక్షి
 ఆరవిందపాణిరా యలికులవేణిరా
 కోకిలవాణిరా కోమలాంగి
 కలియుగరంభరా కరిరాజగమనరా
 నటనప్రవీణరా కుటులకేశి
 కలికిరాచిలుకరా కమ్మపూమొలకరా
 యిందుబింబాస్యరా కుందరదన
- గీ. విగువుకంచెలచెలిగూడఁ బ్రేమతోడ
 భోగసామ్రాజ్యమునఁదేల వరాదేల
 చారుతరమూర్తి! దేవతాచక్రవర్తి
 రమ్యగుణభామ! కావేటిరంగభామ;
- శ్రీ. వీణ చక్కఁగఁబట్టి వింతగా రాగంబు
 వాయింపనేర్చిన వనితగాదు
 సంగీతసాహిత్య సరసవిద్యలచేత
 మెప్పింప నేర్చిన మెలుతకాదు
 ఆటపాటలచేత నభినయంబులచేతఁ
 గరఁగింపనేర్చిన కాంతగాదు
 సనిచక్కఁగాజిక్కి కసుగందకుండంగ
 రహిఁగొల్పనేర్చిన రమణిగాదు
- గీ. ఏమివగ మెచ్చితో చాలు నింకనీవు
 తలఁగిరావయ్య యీజాణతేనముమాని
 రత్నములమూలు సిరికోట రాజుపేట
 బొలగోపాల! రాధికాప్రాణలాల!

క. సతి కై ధ్రుముల్లు గల వటు.
పతి విప్లవను రెండుముల్లు బలవంతమునకా
హితమున నొకముడి వీడును
తతిఁ దక్కినరెండుముల్లు తామే వీడుకా.

గీ. త్రిమూర్తిఁ డొక్కబంగారునిమ్మపండు
కేలఁ గీలించి మెల్ల నె గిల్లిమాప
మేడపైనున్నచి త్తరు గోడమీఁద
ప్రాద్దుపై వాణితాక్షి బొట్టుపొడిచె.
చిత్రప్రశ్నోత్తర పద్యములు.

క. ఎద్దీకున కశ్యపగు
గ్రద్దన నేడడవిఁ దిరుగు ఖరకంటకియై
హద్దుగ నేవాఁడుఘనుఁడు
పద్దుగ ను త్తరము లిందె పడయంగా నా.

గీ. హాసనికరమేదురమును జూచి మెచ్చు
రహిఁ గలువయలరేఁతేని రాకఁ గోరు
బూవు లేమావిగున్నకుఁ బొడమకుండు
నరయ ను త్తరములు నిందె యమరియుండు.

గీ. దాన మేదానియందగుఁ దలఁచిమాడ
జారుఁ డేకాంతకాంతాప్తిఁ గోరుమండు
గాంత యేరాఁడ్రతోఁ గడుఁ గయ్యమాడు
నరయ ను త్తరములు నిందె యమరియుండు.

గీ. పుడమిఁ బగఁజేసిఁ జెండాడి పాలుపుగాంత్రు
కనఁగ నేమియందును బండికంటికొనను
జనము లేమికోరంగను జాలకుండు
రరయ ను త్తరములు నిందె యమరియుండు.

కలగిలుపుపద్యాలు.

నైజామురాష్ట్రమున నొకయాగ్రహారికుడు తమయగ్రహరపుష్టితిగతుల
ను దురకనుస్మృతాంధ్రములతో శ్లోకముచెప్పి ప్రభువునకు నివేదించినాడట!

శ్లో. ఫలంలేదు మజ్జూర్ కలంబందు హాల్ సాల్

అలం మోదుగాకుల్ క్వచిత్ లేకుమాకుల్

అవుర్ కోయకొంపల్ మరీ మాలకొంపల్

హయే ముళ్లకంపల్ హమాశే గ్రహశే!

శ్లో. తుమారాజవాసుల్ హమాశేగ్రహశే

కదాపీహదంగా సజానేయకుండకా!

హుకుం దీయతాం నో హకాంచాపి పద్యా

తుదాతే ముదేస్తా త్సదా జంగలీశ!

ఇట్టి దిట్టడే వేటొక్కడు:—

శ్లో. తిండి కైతె పదిమంది వసంతి

తండులాలు గృహమందు నసంతి

కుండబాచ్చెలు పరం విలసంతి

కండనాకొడుకు తెల్ల హసంతి.

రామాయణచాటువులు

సీ. క్రిమత్సకల గుణశ్రేయోర్థ సంపన్న

లయిన క్రిరాజ్యా భ్యుదయసమృద్ధి

మన్మహామేరుసమానధీరు లయిన

చశర భేక్త్యరులకుఁ దాల్చితోడ

జనక మహారాజు సాష్టాంగములు చేసి

వేడ్కఁ జేయంగలవిన్నపములు—:

ఇక్కడ శుభముమీయొక్క సంతోషంబు

ప్రాయించిపంపించవలయునుండి

శరువాతః—శ్రీరామధాత్రీశునకుఁ జైత్ర
శుద్ధపంచమినాఁడు సొంపుమీఱ
మాపటిలగ్నాన మాపట్టిసౌభాగ్య
వతి నీత నిచ్చి వివాహమహము
ఇక్కడ మిథిలలోనే చేయఁబెద్దలు
నిశ్చయించిరి గాన నిండువేడ్క

గీ. సహకుటుంబము పరివారసహితముగను
విభవమున వచ్చి మీర లీ శుభముహూర్త
మెలమిఁ జేయించి ప్రసుదంబుకొలుపవలయు
వెలయఁగా నివె పదివేలవిన్నపములు.

శ్రీ. ఎవరయీ మీరు చక్కని [?]రాజు లిద్దఱు
నర్కవంశ్యుల మయోధ్యాపురంబు
మీపేరు లెవరయీ? ఓపుణ్యనిధులార
రాఘవుం డతఁడు నేలక్ష్యుఁడ
దండంబుదండంబు దశరథసుతులార
వర్ధిల్లు వర్ధిల్లు వానరేంద్ర
ఎందు వేంచేస్తారో యినకులోత్తములార
యిచ్చోటఁ గార్యంబు నెఱుఁగవ న్ని

గీ. వాయుపుత్తుండ హనుమను వచ్చినాను
భానుపుత్తుండు సుగ్రీవు బంటనేను
చెలిమిమీకును మీకును జేయఁగాను
అతఁడు మీరున్నచోటికి సంపగాను.

భారతకథ

శ్రీ. గర్వితద్విక్రొంచ గాంగేయుగాంగే
శునవైరిభేదృక్కర్ణుఁ గర్ణు

నిష్ఠురశాత్రవానీకనిష్క్రు పుఁ గృపుఁ
 త్రుటితారి తనుకృతద్రోణు ద్రోణు
 భయరహితారాతి భయదత్తు భగదత్తుఁ
 జండపూమిష శకుని శకుని

లక్షజితేంద్రజిల్ల త్తణు లక్షణు
 సకుటిలఃపుమనశ్శల్యు శల్యు

గీ. అహితధూనుకేతు సహికేతు నాత్మీయ
 విశిఖవృష్టిచేత బెగడుపటిచి
 పసులఁగ్రమ్మఱించెఁ బ్రతిభసహస్రబా
 హార్జునుండు నైన యర్జునుండు.

సీ. ఖండితవైరి శిఖండి ఖండించెను
 రిపుజీవజీవసగ్రీష్ము భీష్ము
 పాంచాలతనయుండు మించిమర్దించెను
 శత్రుపురాసురస్థాణు ద్రోణు
 చండమదోద్యుత్తిఁ జెండాడె గాండీవి
 పరరాజస్వసుపర్ణఁ గర్ణ
 విమతాగహాహీతి యమనూతి శిక్షించె
 సమదరాజన్య దృక్పల్కు శల్యు

గీ. పాడిచి గల్చిరి మాద్రేయు లడరికదిసి
 సమదగర్విత శత్రునాశకుని శకుని
 భీమబలుండైన భీముండు పీఁచమడఁచె
 రాజ్యబలగర్వితుల ధృతరాష్ట్రసుతుల.

శా. ఎట్రాశేషుండు పోసరించె సభ ని న్నేగ్గాడఁ గా రత్న మీ
 డట్రావాసుకితక్షకాహి ధృతరాష్ట్ర మాత్యకర్కటకుత్

మట్రా నిల్చురు గాక నిన్ను సమరతోణిక్ విజృంభించి యా
గట్రామాలివిభుండె దిర్చిన నహంకారంబు వారించెడన్.

భాగవత చాటువులు.

శీ. భావింపదేవకీదేవిమాయ తత్ము

మామూఁపువసుదేవ మాన్యుడమ్మ!

బలభద్రమూర్తి మాబావ గావలెనమ్మ

కొమ్మరేవతి తోడికోడలమ్మ

సకియరుక్మిణి మాకు సవతియేర్పడెనమ్మ

తగబంచరరుడె మాతనయుడమ్మ

మగువరో సాత్యకి మఱుది గావలెనమ్మ

యలసుభద్రయు మాకు నాఁడుబిడ్డ

గీ. ఇంద యున్నాఁడు నున్నందుకేమి ఫలము?

కలిమిబలగము సకలభోగ్యములు గలవు;

ఎన్నియున్నను నింతుల కెందుకమ్మ?

ప్రాణనాథుండు త న్మెడఁబాయుచున్న!

శీ. నల్లనికస్తూరి నామంబుక్రిందను

దిలకంబు కొనగోరు దిద్దిన్మాడు

రంగై నపదివన్నె బంగారుతాయొత్తుల్

పట్టునన్నెల సిగం జాటిన్మాడు

మెఱుగుదేరెడి నీలమేఘవర్ణపు మేన

మంఛిగంధ మలంకరించినాఁడు

ఘననవరత్న సంఘటిత మైవెలెగఁడు

కడియముల్ సందిటగట్టిన్మాడు

శీ. తొదరి దంతపు బావలు తొడిగినాఁడు

వెలది చెంగల్లు పూచండవేసినాఁడు

సుందరాంగుండు దేవకీనందనుండు
చెలంగి మేనత్తతో బాండుచేసినాడు.

సమస్యలు.

“తోచు నడంగు వెండియును దోచు నడంగు మెఱుంగుచాడ్పునకొ”

ఉ. మాచితి భూతలేంద్ర యొకవోద్యమ్యగం బని నీత పల్కెగా
లేచి శరాసనాంబకము లీలగఁజేకొని ప్రవేయబోన మా
రీచుఁ డరణ్యవాటిని జరించెడు మాయలు రాముకంటికికొ
దోచు నడంగు వెండియును దోచు నడంగు మెఱుంగుచాడ్పునకొ.

ఉ. పాచికలాడి సోలి పిదపకొ గురురాజును గెల్చిమిక్కిలికొ
యాచకకోట్ల కిచ్చి బహుయాగముల న్నిటవేర్చినట్టి యా
కీచకవైరిసోదరుండు గెల్చినరుద్రజడకొ శశాంకుండుకొ
దోచు నడంగు వెండియును దోచు నడంగు మెఱుంగు చాడ్పునకొ

ఉ. కాచిఫలించు నోషభులుగల్గిరికొ ధరియించి బాహువుతో
పీచును నల్లిదాఁటి కపిపిరబలంబులఁబ్రోవఁ గ్రక్కునకొ
భేచరమార్దమందుఁ జనుకేసరినందనుఁ డ్రభ్రమం దిలకొ
దోచు నడంగు వెండియును దోచు నడంగు మెఱుంగుచాడ్పునకొ.

తామసి తా మసి గాకపోవునే.

చ. పురములఁ గాల్చిపొల్చె ఫణి భూషణుడై నుతి గాంచి మించెఁ గం
ధర గరళంబు దాల్చె నెగకంటను మంటలు రాల్చె నట్టి యీ
శ్వరునెదిరింపఁ జాల ననఁజాలక యింద్రుండు పంప బేలయై
తఱిమి యెదిర్చి మన్మథుండు తామసి తా మసి గాకపోవునే.

చ. హరునిజయించినాడు హరి నర్మిలి సారథిఁ జేసినాడు తక
జైవిడపించినాడు తనసేనలతోఁ గోనిపోవు గోవులకొ
మఱిచినాడు క్రీడి యని మాటదలంపక రాజరాజు తా
దఱిమి యెదిర్చి పాండవులఁ దామసి తా మసిగాకపోవునే.

చ. హరునిశరాసనంబు తెగటార్చిన చందము పార్థ భంగమున్
దురమున వాలిచావు ఖరదూషణు లాదిగదైత్యుల్బిల్బుటల్
అరయగ దైత్యులుకొగపులు నై నవిధంబు నెఱింగిరాముతో
దఱిమి యెదిర్చి రావణుడు తామసి తా మసి గాకపోవునే!

శంఖంబుల్ దివినుండి జాఱిపడియెన్ జంబూధలప్రక్రియాన్.

కా. ప్రేంభిల్పే మను సత్యభామకొఱకై కృష్ణుండు నీడేజరా
ట్రంఖాణస్థితిఁ బారిజాత మిల వేడ్కందేగఁ దద్వాసనా
రింఖాయు క్తము లై మిళిందములు పేర్పిక్ బద్ర సుఖ్యలోమహా
శంఖంబుల్ దివినుండి జాఱిపడియెన్ జంబూధలప్రక్రియాన్.

రాధేయుడు నందినెక్కిరావణుగెలిచెన్.

క. యోధన్వండు కురుబలముకు
మాధవసఖుడేమి యెక్కిమఱి తిరుగాడున్
సాధించె రాముడెవ్వని
రాధేయుడు నందినెక్కి రావణుగెలిచెన్

సుజ్ఞమునకు నైదుకాళ్లుకోడికి వలెనే.

క. కఱిచెలి యెక్కితిరిగడి

సుజ్ఞమునకు నగతనూజకొమరుండెక్కి

సుజ్ఞమునకుఁ బదోద్భవు

సుజ్ఞమునకు నైదు[?] కాళ్లు కోడికి వలెనే

అర్భ, దర్భ, నిర్భ, వచ్చునట్లు సమస్య [రామలింగకవియట
పూరించినది.]

క. అర్భకులు లేకకూచన

దర్భల పాపన్నకిచ్చె దన యాలిని నా .

నిర్భాగ్యుడు తనచే మఱి .

గర్భముగాకున్న బోతు గాడ్డెలకొసంగెన్.

[రాయలుకోపింపఁగా రామాయణకథాని పరముగా మరలఁజేప్పెనట.]

క. అర్భకులు లేక యాజయు

దర్భలశయనమునఁ బండి తపసివసిష్ఠుఁ
నిగ్భయతవేడి సతులకు
గర్భంబగు నట్టి క్రతువు గావించె నొగిన్.

క. అర్భకులు గల్లుటకు సు

దర్భముగా నున్నచుదిని దపియించుపతిన్
నిగ్భరత వేడి యముచే.
గర్భముధరియించి కుంతి గాంచెఁగుమారున్.

తిలకాష్టమహిష బంధము.

క. తిలకాష్ట మహిషబంధము

ఫలములు భోజ్యములు యజ్ఞపశువుల నేనే
యిలఁగూర్చు కొంటి రాముని.
బిలువఁగ వచ్చితిని బంధభీతులఁ బ్రోవన్.

క. వలలుండు ప్రాయ్యమిడను

గలకలమని కాఁగుచింత గంజికి దిగిపన్
దిలకాష్టమహిషబంధము
సులభతఁడెమ్మనుచు దోడి నూధునిబంపెన్.

క్షుశ్రుశ్శ్రు యల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవి పూరించినదట.

ఉ. వట్రువహార రత్నములు వన్నెనగల్ పులిమిడ వచ్చునా
పుట్రయటన్నరీతి జిగి బొల్చును మాచుకలీల జూచుచున్
దొట్రిల నేల కేల గొని గోరులనొక్కుము నాధయంచు దా
గుట్రయొనర్చి లేమ తనగుబ్బలయుబ్బు సహింపలేమిచేన్.

విద్యా సభిసవరాయ బిరుదాంకితుడగు మాడభూషి వేంకటాచార్యకవి
 పీఠికా పురాధీశ్వరు నాస్థానిక శతావధానము చేయ నరుదేరగా “ఇంక” నని
 యారంభించి కంపపద్యముతోఁ బ్రభుగుణకీర్తనముచేయ నీయన కోరెనట!
 ఆశువుగా వేంకటాచార్య కవి చెప్పినపద్యము:—

క. ఇంక వెన్వరి కీర్తులు నీ

ప్రకటగుణుండైన రామరాయత్మాభ్యు

శ్చుక్పతి జనసోమకుని కీ

ర్తికి సరిగా కావు సుము పృథ్వీస్థలిలోక.

అరసున్న ప్రాసము రారేదని యాచార్యులుగారి నాక్షేపించి సుబ్ర
 హ్మణ్యకవి యీ క్రింది పద్యమును జెప్పెనట:—

క. ఇంక విను నీయశమునకుం ద

లంకి శశి కృశుడయ్యను మఱలం బెరుగ వేర్వ

ల్లంకియుం గొనునో తొలిమలక

లంకులను శ్రీరామరాయ లలితశ్రేయా!

సభాపతి.

క. శ్రీరమ్యుండు సుతతశృం

గారుండు రాజాన్వయప్రకారుండు సుతదా

నారూఢుండు సకలకళా

పారంగతుం డనగ నాసభాపతి యొప్పుక.

క. తరుణుండై నవరత్నా

భరణుండై గంధపుష్ప పరిమళయుతుండై

పరనాగి సోదరుండై

పరగినవాం డమరు నాసభాపతియనగక.

క. తనయుల మంత్రుల మిత్రుల

నునిచి సమీపమునఁ దగు నియోగుల విద్య

జ్ఞులను మన్ననఁ గొందఱు

కునుఁ దగు నాసనము లిచ్చి కూర్చుండంగఁ.

క. సరపతియై ధనియై సు

స్థిరమతియై సకలవిబుధ సేవితవిద్యా

పరిణతుండై చతురుండై

పరగినవారి డమరు నాసభాపతి యనంగఁ.

క. భావజ్ఞుల రసికుల సు

భావసగలవారి రాయబారులఁ గవులఁ

రావించి యధాసనమున

భావనతో నునుపనలె సభాస్థలి నడుమఁ.

క. వీరాహవమున విజయియు

ధీరోదాహుండు సుగుణతేజోనిధియై

యారయ సింహాసనమున

నాయాధుం డగుచు నొప్పు నాసభ నడుమఁ.

వ. ఇట్లు కొలువున్న సభాపతిలక్షణం బెట్టి దనిన బ్రహ్మదేవుని వామ దక్షిణ భుజంబులం బ్రభవించిన సోమనూర్యవంశంబులం దుదితుండై రాజన తామస సాత్త్వికంబులనియెడు గుణత్రయంబు తెలిసి దానధర్మ పరోపకారం బులు సేయుచు స్వర్గమర్త్య పాతాళంబు లనియెడు లోకత్రయంబు నెఱింగి భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబు లనియెడు కాలత్రయంబును బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను మూర్తిత్రయంబు నెఱింగి ప్రభు మంత్రోత్సాహంబులను శక్తిత్రయంబు గలిగి శత్రు మిత్రోదాసీనుల గుఱిఁజింగి ప్రాప్తాపరాప్తా మధ్యా ప్నాంబులను త్రికాలంబుల వార్చి యాహవనీయ దక్షిణాగ్ని గార్హ పత్యంబు

లను త్రేతాగ్నుల ప్రభావంబులం వెలిసి దారేషణ పుత్రేషణ ధనేషణంబులను
 సీషణత్రయము నర్జించుకాలంబెఱింగి కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగంబులను
 చతుర్వ్యగంబుల ధర్మంబు లెఱింగి ధర్మార్థకామమోక్షంబులను చతుర్విధ
 పురుషార్థంబులం దత్పరుండై, యాస్వీతుకీ త్రయీవార్తా దండసీతులను విద్యా
 చతుష్టయంబుం గని ఋగ్యజు సామాధర్వణంబులను చతుర్వేదంబులం బ్రస
 తుండై వేదశాస్త్ర పురాణేతిహాసంబులం దాదరంబు గలిగి సామభేదదాన దం
 డంబులను చతురుపాయపరుండై బ్రహ్మచర్య గార్హస్థ్య వానప్రస్థ ధైత్యుకంబు
 లనియెడు చతురాశ్రమంబు లరసి రక్షింపుచు రథగజాశ్వ పదాతులను చతు
 రంగబలంబులం గలిగి మనోబుద్ధ్యహంకార మమకారంబులను చతుర్విధ తత్త్వ
 పరిజ్ఞానుండై, క్షౌరాభ్యంగ దంతధావన నిర్మల వస్త్రంబులను నలుతెఱంగుల
 గజగజికలుగలిగి వస్త్రాభరణ గంధపుష్పంబులను చతుర్విధశృంగారవంతుండై,
 ఉన్మదన మదన వశీకరణ సంతాపనంబులను చతుర్విధ మదనమార్గణంబులు
 తెలిసి, భద్ర దత్త కూచిమాచ పాంచాలురంజోలి, విటవిదూషక నాగరక
 పీఠమర్దకులయు, చిత్తని హస్తని శంఖని పద్మిని యను చతుర్విధజాతి
 స్త్రీలయు లక్షణంబుల నెఱింగి బాలాయువతీప్రాధాలోలలను స్త్రీలనయః
 పరిపాకంబు నెఱింగి యనుభవింప నేర్పుచు, చతురీకాచారికా సంచారికా
 దూతికాలక్షణంబులనెఱింగి పృథివ్యక్షేజోవాయ్వాకాశంబు లను పంచభూ
 తంబులను శబ్దస్పర్శరూపరసగంధంబుల నెడుపంచభూతతత్త్వంబులను త్వచ్ఛ్రుతు
 శ్శ్రోత్రజిహ్వక్రూణంబులను పంచేంద్రియంబులను వాక్పాణిపాయూషస్థ
 లను పంచకర్మేంద్రియంబులను ప్రాణాపానవ్యానోదాన సమానంబులను పంచ
 ప్రాణంబులను నెఱింగి ప్రారంభోపాయపురుషసంప ద్దేశకాలవినివిభాగపాతప్రతి
 కారసిద్ధినిశ్చయంబు లను పంచాంగతంత్రంబుల నెఱింగి, ఉదయట, వ్రేయట,
 మీటుట, వాయించుట, కంచుగీచుటలను పంచమహాశబ్దంబుల నెఱింగి స్త్రీ
 రత్నాశ్వరత్నవిద్యద్రత్రాన్నదానపుత్త్ర రత్నంబులనియెడు పంచరత్నంబులం

చెలిసి, బ్రహ్మయజ్ఞ దేవయజ్ఞ పితృయజ్ఞ ఋషియజ్ఞ భూతయజ్ఞంబులను
 జేయుచు, గోమూత్ర గోమయ దధి ఘృత క్షీరంబులను పంచగవ్యంబుల
 నెఱింగి, మిశ్రభేద సుహృత్సాధ సంది విగ్రహ లబ్ధప్రణాళి సంప్రేక్ష్యకారి
 త్వంబులను పంచతంత్రంబుల నడలోకించి అరవిందా శోక మూత మల్లికా
 నీలోత్పలంబులను పంచబాణంబులకు లోనుగాక భక్త్యభోజ్య లేహ్యచోష్య
 పానీయంబులను పంచవిధాహారంబులను కటుతి క్తలవణ మధురామ్ల కషాయంబు
 లను పశ్చాదుల ననుభవించుచు, సందివిగ్రహ యా నాసన ద్వైధీభావ సమా
 శ్రయంబులను రాజ పద్మణంబుల నెఱింగి కామక్రోధ లోభి మోహ మద
 మాత్సర్యంబులను నరిషడ్వర్గంబు వివర్జించి, హిమ శిశిర వసుధ గ్రీష్మవర్ష శర
 త్తులనియెడు విద్యతువుల ధర్మంబుల నెఱింగి నడచుచు, హరిశ్చంద్ర నల పురు
 షుత్స పురుషుల స్ఫుగర కార్తవీర్యులను నాధురుచక్రవర్తుల చరిత్రంబులనుచు
 శైవవైష్ణవ శాక్తగౌణావత్య చార్వాక బౌద్ధంబులను పడ్డప్పునంబులకు సముండై
 వేదాంత వైశేషిక భాట్ట ప్రాభాకర పూర్వోత్తర మీమాంసలను పట్టాక్ష్యం
 బులను పరిక్షించుచు యజన యాజనాధ్యయనాధ్యాపన దాన ప్రతిగ్రహ
 పట్కర్మ నిరతులైన బ్రాహ్మణుల నరసి రక్షించుచు, జంబూప్రత్య కశక్రాంచ
 శాక కాల్యూలీ పుష్కరంబు లనియెడు సప్తద్వీపంబులం గీ ర్తివెలయ, నాందోళి
 కాంబరాభరణవాహన రాజ్య సతీ కర్పూర తాంబూలంబులను నుచిత షష్టాం
 గంబులు గలిగి సామృద్ధాన భేద దండ మాయోపేక్షేంద్ర జాలంబులను సహో
 పాయంబుల నెఱింగి స్త్రీ ద్యూతపాన మృగయా వాగ్దోషదండదోష నిరర్థక
 వ్యయంబులను సప్త వ్యసనంబులు వర్జించి సుతనిధి దేవగేహ వనత్సూక సత్కృ
 త్తులు నల్లుల నను సప్త శ్లోతానంబులం బడసి, కవి విద్య త్వరాణి కైతిహాసిక
 భట పరిహాసక గాయకులను సభా సహంగంబులం బరివేషితుండై లనణేతు
 మ్మహా స్మృతి రధి క్షీర మద్దోదంబు లనియెడు సప్తసముద్రంబుల నెఱింగి
 మహేంద్రమలయ సహ్యా కు కిమ దండమాదన వింధ్య పారియాత్రంబు లను

సప్తకులపర్వతంబుల నెఱింగి, బ్రాహ్మీ మాహేశ్వరీ కామరీ వైష్ణవీవారాహీం
 ద్రాణీ చాముండలను సప్త మాతృకల నర్చించుచు, స్వామ్యమాతృ సుహృ
 తోశ రాష్ట్ర దుర్గ బలంబులను సప్తాంగబులు గలిగి, కళ్యపాత్రి భరద్వాజ
 విశ్వమిత్ర గౌతమ జనుదగ్గి వసీష్టలను సప్త మహర్షుల నెఱింగి, అయోధ్యా
 మధురా మాయా కాశీ కాంచ్యనంతికా ద్వారావతు లనియెడు సప్తపట్టణం
 బులంజూచి, యమ నియమ ప్రాణాయామ ప్రత్యాహరణ్యన ధారణ సమాధి
 యోగంబు లనియెడు యోగాష్టాంగంబుల నెఱింగి, దాసత్వము దారి
 ద్ర్యము, దారపౌన్యము స్వయంకృషి యాహ బుణము, మార్గము నడచుట
 యనియెడు నష్టకర్మంబులంబొందక, వరుణుండు, ధ్రువుండు ఆగ్నేయండు
 ఉపరిచరుండు ప్రత్యూషుండు ప్రభాసుండునను నష్టవసువుల నెఱింగి యన్న
 వస్త్ర గంధ పుష్ప తాంబూల వనితాశయన సంగీతంబులను నష్టభోగంబుల నను
 భవింపుచు దానీ బంధు సుత భృత్య వస్తు వాహన ధన ధాన్యంబులను నష్టైశ్వ
 ర్యంబులు గలిగి, కులరూపగుణ విద్యా ధన యావన బల రాజ్యైతంబులను నష్ట
 మదంబుల నహంకరింపక, కస్తూరి కర్పూరము చాఁడు జవాది, అగరు పన్నీరు
 తట్టువునుఁగు గంధమునను నష్టసుగంధ పరిమళ లేపనుండై, - శృంగార మీ
 కరుణాద్భుత హాస్యబీభత్స రాద్ర శాంతభయానకంబులను నవరసంబుల నాజే
 శంబుగలిగి, ముక్తామాణిక్య వజ్ర వైడూర్యగోమేధికపుష్కరాగమరకత నీల
 ప్రవాళంబులను నవరత్నగుణవిశేషంబులం బరిజ్ఞాతుండై పద్మమహాపద్మ
 శంఖ మకర కచ్ఛప ముకుంద కుండ నీల వరములను నవనిధానంబులం గలిగి
 మరేది అత్రి ఆంగిరసుండు పులస్త్యుండు పులహుండు క్రతుండు భరతుండు
 దత్తుండు వసిష్ఠుండు నను నవబ్రహ్మల నెఱింగి, సూర్య సోమ కుజ బుధగురు
 శుక్ర శని రాహు కేతువులను నవగ్రహంబుల విమర్శంబు గలిగి, యింద్రఖండ
 తరు ఖండ తామ్ర ఖండ చక్రఖండ నాగఖండ సౌమ్యఖండ బ్రహ్మ
 ఖండ గభస్తీఖండ భరతీఖండంబులను నవఖండంబుల నెఱింగి మఱియొ

మథ జననయర తంబులను నష్టగణంబులను, స్వరల్లతోభయ వృద్ధ్యను స్వార
 వికల్పప్రాదిభేద బిందుసంయుక్త భిన్నప్రత్యేకవిభాగ కాక్వాదేశ నిత్యాఖండ
 వర్ణచక్కటై కక్కిటి పోలికసరసంబులను నిరుపది నాల్గువల్లభేదంబులనెఱింగి,
 ఋతు నాయక నవరతి జలకేళీ ప్రయాణ రణ మధుపానారోగ్గదయ చంద్రో
 దయమహిపతి పురగిరి మంత్రదూత పరిణయవారాశ్వగజ వన వర్ణనలను నష్టాదశ
 వర్ణనలండెలిసి, సంస్కృత ప్రాకృతకౌరనేనీ మాగధీపైకాచికామాలికా
 పుష్పంశ తెలుంగులను నష్టభాషలం బ్రవీణుండై ఛందోభంగయతిభంగ విసంధిక
 పునరుక్తి సంకయాపకమవ్యర్థ మహాపర్వంబు విరూపిత శబ్దవిరోధంబులను దశ
 దోషవివర్ణితుండై, కుసుధి, దుస్సుధి, చుట్టుప్రాస, వైరివర్ణంబు దేశవిరో
 ధంబు కుటుచకాకు, నిడుదకాకు, తెలుంగులకుఁ జోఱరాని సంస్కృతక్రియ
 లు, దుష్ప్రియోగంబులను దశవిధాపశబ్దంబులుఁ చోఱనీయక, నవరసాలం
 కారంబై ఛందోబద్ధంబై మృదువల్లవాక్యంబులు గలిగి వాక్యదశదీపితార్థ
 వైభవంబుల నెఱింగి లక్షణలక్ష్యంబులు కావ్యనాటకాలంకారంబులు చెప్ప
 నేర్చిన సుకవివరులకు నిధి నిక్షేపజలపాషాణాక్షీణాగామి నిర్ధనాధ్యంబులను
 నష్టభోగ తేజస్వామ్యసహితంబుగా గృహరామక్షేత్రంబుల నిచ్చి యరసి
 రక్షించుచు, మాతునని చింతించుట, వగచుట, యున్నరనుట, కొనియాడుట,
 సిగ్గెఱుంగకుండుట, అన్నంబరుచికంబగుట, జ్వరమువచ్చుట నాబుకతోట్రువడి
 యుండుట, జీవంబు తొలంగఁజూచుట ప్రాణపరిత్యేగంబు నేయుట యను
 షణ్ణావనలమర్మంబులుచెలిసి, వణచుట, తలనొప్పివచ్చుట గఱగఱకలు విడు
 చుట ఆత్మమఱచుట తలపోయుట చింతనొందుట, కృశించుట, దైన్యంబు
 నొందుట దుఃఖియగుట, ఊర్పులంబొరలుట, ఉన్నచోటెఱుంగకుండుట,
 నిరాహారియగుట, క్రాఁగుట మానంబుఁదాల్చుట, అరజీవి తొలంగుట, సంహ
 రియగుట, యనహడణ్ణావనలభేదంబులెఱింగి అంగుష్ఠము, అరకాలు, మండ,
 మైకాలు, ఊరు, జఘనము. నాభి, కుక్షి, కచము, పక్షుము, గళము, అధ

శ్రమ, కపోలములు నేత్రములు, ఫాలము మస్తకంబు నను షాడశకళాస్థాన
మర్మవిభేదంబుల నరసి, తెల్లదమ్మి, కలువమొల్ల, యరిసె, మావి, జాజి, పొన్న
అశోకంబు, విరవాది, మల్లె, పొగడ, గేదంగి, పాదిరి, కలిగొట్టు, సురపొన్న
కదళికా పుష్పంబులను షాడశ బాణంబులను, చిగురువిల్లు, తీగవిల్లు, తీపువిల్లు,
పూవిల్లు నను నాలుగు విండ్ల సంధించి యేయుమవన బాణంబులకు లోనుగాక
హవభావ హేలా మాధుర్య ధైర్యలీలా విలాస విచ్ఛిత్తి విభ్రమ కిలికించిత
మోట్టయిత కుట్టుమిత బిబ్బిక లలిత కుతూహల చకిత విమృత హాసంబులను
పదునెనిమిది శృంగార చేష్టలు గల స్త్రీల చిత్తంబుల నెఱింగి, స్తంభప్రళయ
లోమాంచ నేవద వైన్య కం పాత్రు వైస్వర్యంబులను సాత్త్విక భావంబు
లెనిమిది నెఱింగి, నిర్వదగ్ధానిశంకా నూయా మదశ్రమాలస్య దైన్య చింతా
మోహ స్మృతి ధృతి వ్రీడా చాపల్య హర్షా వేగ జాడ్యగర్వ విషాదాత్సుక్య
నిద్రా వస్మారసుప్తి ప్రబోధామర్షా విహితాచందమతివ్యాధ్యున్మాద చరమ
త్రాసవితర్కంబులను ముప్పదిమూడు సంచారి భావంబుల నెఱింగి, రతిహాసో
కక్రోధోత్సాహ భయజాగుపాన విస్మయశమంబులను స్థాయిభావంబుల నెఱింగి
జాజి మల్లె మొల్ల విరవాది సంపంగ నేవంతి తామర చెంగలువ కలుగొట్టు గేదం
గిగురువింద పొగడ, బొన్న పాదిరి కరవీరము, అశోకము మంకెన సురపొన్నలా
దిగాంగల పుష్పంబులు, కురువేరు, పచ్చ, సమ్మేళనంబు ధరియించి చాసీతి
బంధంబు రతితంత్రంబులఁ బ్రమదాజనంబులఁ దృప్తిచేయుమ మఱియు
బ్రహ్మక్షత్రియువైశ్యకూడ్ర వ్యావహారిక గోరక్షక పాంచాల (సంచాహణ).
కుంభకార తంతువాయుక్షరకరజకవస్త్రచ్చేదక చర్మకర్మక పఠితకఠిలఘాతక
లుబ్ధక సంకీర్తక చాండాలమాతంగులను నష్టదశజాతులు సంకరంబులుగాకుండ
నరసి రక్షించుచుబ్రహ్మవసిష్టాశ్రేయమనుపాల స్త్యరోమశమారీచ నారదకౌసక
భృగుచ్యవనగార్ద్య పారాశరంబులను జ్యోతిష సుహితలక్షణంబును, సారజ,
లోమకవసిష్ట సోమనూర్య సిద్ధాంతంబులను పంచసిద్ధాంతజ్యోతిషకాస్త్రరహస్యం

బుల, నెటింగిన మహాశ్వాతిషి కులనరసిరక్షించుచు, నసి ముసల ముద్గర రోహణ, కణయ కంపణ శిల్లు భిల్లాతక, భండివాల కలవాల కుంత కోదండ కఠారతో మర పంకు త్రిశూల వజ్రముష్టి గదా తోదిలాంగూలంబులు నతశయు వంకిణి, చక్రము సుబళయ్యాఁటె యమవకోల సెలకటై పట్టెనము, ప్రకూర్మము, నఖనయూరము, దండనానంబులను, బత్తి సాయుధంబులనుం బ్రవీణుండై, లారి ప్లువ లక్షణ శుద్ధ చిత్ర దృఢత్వ దూరాపాతంబులు మెఱయ నేర్చి మఱియు మంజరి పదమంజరి భూపాల క్షిరాగ బంగాళ హిందోళ బైరవి గొళలను పురుషరాగంబు లెనిమిదియును గుజ్జరినారాయణి గుండక్రియ లలిత దేసితోఁడి మలహరి, బవులి, వేసావతి, ఆంవోళి, ఆహరి, భల్లాతకి కన్నడగాళ ధన్యాసి ఛాయాగొళ రామక్రియ, వరాళి మంగళకాళక, నరప్రియ, ఖురంజి దేవగాంధారి సాళంగ నాట దేశాక్షి పూర్వగొళయు నను ననువరినాల్తు స్త్రీరాగం బులనెటింగి మాళవి గొళరీతి గొళనారాయణ గొళబేతాళ గొళస్త్రీ వరాళి వసంతవరాళి శోకవరాళి నాగవరాళి పంతువరాళి లోటవరాళి బవులి రామ క్రియ, మేళరామక్రియ, నాదరామక్రియ, సామంతమలహరి చెంచుమలహరి కాంభోది గుమ్మకాంభోది మధ్యమావతిగుజ్జరి సామంత వసంత శుద్ధవసంత మేఘరంజి, దేశాలనాట, హంపీరనాట ముఖారి శంకరాభరణహేజజి పాతికు రంజి నీలాంబరియనియెడుముప్పదిరెండు నపుంసక రాగంబుల నెటింగి, మాళవి శ్రీ దేవగుప్తి సావేరి కొండమలహరి కొనమలహరి శ్వేతకాంభోది దీప కంబు పంతులాదిగాఁగల మిశ్రంబులను, వేళలు, మైత్రియు, శ్రుతి జాతివర్ణం బులును శుద్ధసాళగసంక్లిష్టంబులను స్థానప్రపంచ విస్తారంబులును, తతా వనద్ధ ఘన, సుషీరంబులను గీతవాద్యంబులను మంద్ర మధ్యమతారంబులను స్వర భేదంబులను సకల హేమాన సంగీత విద్యా విశేషంబుల నెటింగి చర్చరి, చారణి బహు రూపలక్షణ చాగుడంబు శుద్ధపద్ధతి ప్రేంఖణపద్ధతి, కుండలి నృత్యంబు బండిలాసకంబు బాడికంబు రోసకాఖ్యంబు పాపరాశికంబు కండుక కోలాట

కంబులను, పోడక వీధి నృత్య ప్రకారంబుల నెఱింగి భవ్యము చేశభాషాప్రవీ
ణుండై యక్షరలక్షణ వేద శాస్త్ర పురాణాదిహాస శిక్షావ్యాకరణ నీరుక్త
చ్చందో జ్యోతిషాలంకార వశ్యా కర్షణ స్తంభసోచ్ఛాటనమారణ విద్యేషణా
ద్యుత్య సంచు పరకాయ ప్రవేశగణిత లిఖిత గాంధర్వ వీణావేణుమృదంగతాళ
సృత్యకవిత్వశూరత్వో దారత్వ సంగ్రామలక్షణ మల్లయుద్ధ బేతాళమత చిత్ర
కర్మముష్టిమోహసేంద్రజాల మహేంద్రజాల రథగజాశ్వజనరత్న భూపరీక్షా
యోగశాస్త్ర మంత్రశాస్త్ర శకునశాస్త్ర శిల్పిశాస్త్ర వైద్యశాస్త్ర మదన
శాస్త్రాగ్ని స్తంభన జల స్తంభన ఖడ్గ స్తంభన దృష్టి స్తంభన జిహ్వ స్తంభన శుక్ల
స్తంభన రసవాద పీలువాద కాష్ఠవాద ధాతువాద గారుడంబు లనియెడు
చాపస్త్రవిద్య లందుఁ బ్రవీణుండై, మఱియు మహాప్రధాన మాండలిక సామంత
సేనాధిపతి ద్వారపాలకావసర ఘటికార పణిహరి రాయభార గణక విజర
పురహిత, పారాణిక, జ్యోతిషిక, కావ్యక విద్య ద్వేవార్చక మాల్యకార పరి
మళకరండాధికార గోమేధికారగజాధికా రాశ్వాధికార ఎస్త్రాగ్నిధికారధాన్యాధి
కారోగ్రాణి కాంగరత్నక నూన సువ్యారిక చాణూరవేతాళ తాంబూలికాల
ఎట్టిక సరవాహన ఛత్రక చామరక కాశాంజిక కఠారిక పాపుడక నాట్టిక
హింకారిక కట్టిక భట్ట పాకక పరిహాసక క్షౌరక రజక షష్ట్రచ్చేదక చర్మకర్మ
కాడియాళక పురపాలక వనపాలక నరవైద్య గజవైద్యశ్వ వైద్య పశువైద్య
కాహళక, భేరిక, మృతాపక కారుక, సువర్ణకారక మంభకారక చిత్రక వ్యావ
హారికకొట్టికమృగయాత్రక కక్షీయాత్రమలనియెడు (కొన్నితప్పులు?) బాహ
త్తరినియోగంబులంగలిగి వ్రీహి యువమూషతిల ముద్గకుశ్మథ గోధూమ ప్రియంగు
మసూరక్యామక నీవార వైణవము లను ద్వాదశభావ్యసంగ్రహణుండై, తులా
పురుషహిరణ్యగర్భ బ్రహ్మాండకల్పవృక్ష సహస్రశ్శేనుహిరణ్యకామాభేను సువర్ణ
రథ హేమహస్తీ కనకలాంగూల పంచమహాగ్రహ విశ్వవక్ర రక్తభేను భూత
భుటదానబులను(?) పోడకమహాదానధరంధరుండై ధ్యానావానానాసనార్హతి
సాధ్యావసునీయ స్నాననస్త్ర యజ్ఞోపవీత గంధాతుత పుష్పధూపదీప నైవే

ద్యతాంబూలంబులను పోడోపచూపూజావిధానందై యార్యధర్మంబు దష్టు
క వర్తించుచువాడు సభాపతి యనంబరగు.

ప రి శి ష్ట ము.

హరిహర రాయలు.

చ. హఃహరదేవ నీ వవినతారుల నమ్మితలీలద్రుంపఁగా
గరికః వాజి వాజి నవఖండవిఖండవిఖండ ధారలై
యరుదుగ నీదు హేతిజతరాగ్నులఁ బర్వమ నెప్పుడుండురా
ధరధర ధారధార ధరధార ధరాధర ధారధారలక. [?]

తిరువ శ్లేంద్రుఁడు.

లయ. నిగనిగని చమ్మలును నగుమొగములున్ నకన
కగు నడుములు స్మైలయ జిగి నమరకాంతల్
నగధరుఁడు మెచ్చ భవదగణితగుణాఘముల
నొగి థిమికి థింధిమికి దిగుడధిమి ధిమి తొం
దిగుడధిగి దిగుడగణ తగుడ తతతొం తగణ
జగుధగిణ తత్తిగణ తెగుడ తత తత్తై
జగుడగిణ తాతిగణ తగుడతతతాయనుచు
మిగుల నటియింపుదురు తగదిరువశ్లేంద్రా!

నాగిబై చరాజు.

ప్రీతిహారత వైరిరాజులఁ గాని జమ్మన
ప్రేయపు మాన గోపందరాయ
అది లావు నిదిఘనం బనుదళంబులఁగానీ
చొచ్చి నత్కవు దివిమాటకార

ప్రసన్నదత్తుడు మహాబలుడుగు నృపుగాని

యొంటియపు రాయరాహు త్తమిండ

పటఖానుఖానాది బలుద్వర్ణములుగాని

కొన విలఁ బురియమార్కొలు గండ

గీ. గండభేరుండ యు త్తమ గండబిరుడ

పీఠకేచార రణరంగ వీరభద్ర

నవ్యగుణహార సాగిగన్నయకుమార

బలిర బైచామహాపాత్ర బహుచరిత్ర.

సీ. బహుముఖ బ్రహ్మాండ భాండంబు దివెగుడు

సంపూర్ణపీఠసంబు చమరు

భీమప్రతాపార్క బింబంబు తీరుపత్తి

విజయసంగరధూమి వేటసాలము

సంచమహాశబ్ద బంధంబు గంటలు

కరవాలశైరవాకార మంబు

మేటివైరుల పాలిన్యత్యువు చొప్పరి

సహజసన్నాహంబు శక్తిగాఁగ

గీ. రాత్రిపగ లన కేప్రొద్దు రాజసమున

గంటవేటాఁడె దహితమృగములు సమయ

కాంతి హిమధామగండరగండ నామ

శత్రునారాచ గన్నయ సాగిబైచ.

సీ. నెరవుగాఁ బేరిన నెత్తురుదబ్బలు

గుఱుతుగా నంటిన క్రొవ్వుపొరలు

మేపుపొట్టలమీఁద మెదలాడు ప్రేవులు

చెదరి చించినగుండ చేరుగుదులు

మాటైనకుప్పలు మాంసఖండంబులు
 చరణముల్ కరములు శల్వములును
 మొలలికినూడిన మూలుగుకొడుపులు
 పవనంబు వోవనిపచ్చిథలలు

గీ. కందుకూ లొద్ద భూతాలు కలసిమెనంగ
 ఘాసమల్కల గెల్చు శ్రేణునము నీకు
 బల్ల సురధాణ బిరుద సంపాదవాద
 శత్రునారాచ గన్నయసాగిబైన.

నీ. పులితలాటంబుకై కలహించుదామెల్ల
 మలయకుసని [?] రేకుమడంగగొట్టి
 నెఱిగండభేరుండ బిరుదుకై పట్టిన
 వెల్లంకులను నాజి విరుగఁద్రోలి
 మునుక రక్తక్షేత్రమునకునై యొరసిన
 యిసుగంటితిమ్మని నేపణంచి
 బల్లెసురత్రాణవట్టు బిరుదముకై
 సెట్టిపల్ రాఘవుచేత చెఱించి

గీ. మఱియుఁ దక్కినమన్నీలనురముచేసి
 మించె నీకీర్తి దిక్కుల మేది నందు
 బల్ల సురధాణ బిరుదసంపాదవాద
 శత్రునారాచ ! గన్నయసాగిబైన.

క. ఈసాగి బై చభూవరుఁ
 డీసాగిన మొదలు నర్థలేచిరి ఫిరులక్క
 రా సాగి బల్లెమందిన
 బోసాగిరి వైరు లింద్రపురికిని న్నమరున్

మ. సరసాగ్రేసర సాగిగన్నయయకుమాతా బైచిభూపాల యి
 ధరణికి నీ కరిగోరు చెల్లునట చిత్రంబా తలఁపుంగ ని
 ర్భరతారణ్యవయోవిజృంభ యగురంభానావిఫాలిండ్ల నీ
 యరిగో రెంతయుఁ జెల్లుచుండునట జంభారాతి లోకంబునక్క.

వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రినాయఁడు

సీ. అంగుగా నపరంజి యంచుచీరె ధరించి

రంగై మెఱుంగారు రవికందోడిగి

రమణులందియ్యఁగా రహి రత్న ఖచితమా

సొమ్ము లందంబుగ సారిదిచాల్చి

చెలికత్తెపై నొక్క చెయివైచుకొని, స్వామి

యింతప్రా ద్దాయె రాఁ డేమటంచు

నెల్లిపూదండచే నల్లిన చల్లని

సురటిచేఁ బూని యచ్చోటనలచి

శీ. రాకపోకల నిస్సే పరాకుమాని

యరయచున్నది యదిగొ మాయమ్మ సాధ్య

పరమదనకోటిలావణ్య వాసిరెడ్డి

వేంకటాద్రింద్ర మస్నేహం వీరచంద్ర!

రాజనీతి

ఉ. మానమె భూషణంబు చనుమానమె సౌఖ్యకరంబు నిర్మల

జ్ఞానమె ముక్తికాస్పదము గానమె విద్యలకెల్లరాజా సం

తానమెపో ఫలంబు మహిధర్మమె తోడు తలంపఁగా నుదా

శినమె వీడుకోలు గుణశేఖర పెమ్మయసింగధీమణి!

సీ. మగనాలి మీఁదను మమత యుంచఁగదాడు

పగవనితో మింఁజు నగఁగరాడు

నగరివాకిలినంటుమగువలఁ బిలరాదు

పతికాపుఁ గోపించి పలుకరాదు

చలపట్టి దొరతోడ సరిపడదనరాదు

చనవరితోఁ గంటు కనఁగరాదు

ప్రభువు చెప్పకయె తాఁ బనులు చేయగరాదు

పిలక దగ్గఱఁ బోయి నిలువరాదు

గీ. పరులు రా రాజుమొనమాపి పలుక రాదు

పగఱ యధికత స్వామితోఁ బొగడరాదు

నరులకల్ల ను నీనీతి నడవ వలయుఁ

బ్రకట గుణసాంద్ర ! కంభము రామచంద్ర!

నీ. తలవరితోమించి కలహింపఁ గా రాదు

స్త్రీలస్వతంత్రలఁ జేయరాదు

జాతిబప్పినయట్టి నాతిఁజేకొన రాదు

నీతిమాలిన యెడనిలువ రాదు

ప్రభువు సమ్ముఖమునఁ బకపకనగరాదు

చనవునగర్వంబు గనఁగరాదు

కులమెఱుంగక యతికూతుఁ గైకొనరాదు

పరునికల్మి కనూయపడఁగరాదు

గీ. పదిరియాసల ధర్మంబు వదలరాదు

చలము బొంకును. సుజనుతోఁ జలుపరాదు

నరులకల్ల ను నీనీతి నడవవలయుఁ

బ్రకటగుణ సాంద్ర ! కంభము రామచంద్ర.

నీ. అక్కఱకొదవనియర్థంబు వ్యర్థంబు

బంటుతనము లేని భటుఁడు, నటుఁడు

శనికుండేలనియట్టి రాజ్యంబు త్యాజ్యంబు
 శిలంబుదలఁపనియాలు లేలు
 మాటలేప్పఁగనాడుమనుజుండు దనుజుండు
 గౌరవంబెఱుంగని యూరుసోరు
 ధర్మంబుమానిన దానంబు హీనంబు
 నయము వీడిన వానినంటు కంటు

గీ. పాదలు తమిఁ బూసనిలతొగి పొందుమందు
 చెలఁగి సజ్జనులొమెచ్చని చేతఁగోఁత
 యిష్టబంధులు నిండని యిల్లుపొల్లు
 ప్రకటగుణసాంద్ర ! కంభము రామచంద్ర.

ప్రార్థనము.

శ్రీ. నిశిభూధరదరీ నిమ్నస్థతస్థలీ
 విహరణాగతమైవ సేనుశ్చబేణుకుఁ
 యమిష్టాగ్రమై యమహృత్సృష్టాంబుఁ
 గుదన్నిననాఁటి ప్రాతనొప్పి
 బ్రహ్మాదిసకల నిష్టకృతార్చనకాల
 మన నిల్పి బట్టిన మొనయుగుదులు
 సేకాంఘ్రిపైనిల్చి స్ఫులమత్యంతంబు
 విరచించునాఁటిత్తియిందీతి
 తోమి గ్రుద్దెదఁ బిసికెన భూదుడివి
 ప్రవేళ్లువితిచెదఁ జూపవే కాళ్లు పిడి
 నిగమనుతకీర్తి యెలకు ర్తి నగరవర్తి
 యీశమల్లేశలింగ శుమాశతాంగ.

సమాప్తి.

మ. తరుక ట్టిత్వము కొమ్మ నెత్వమును నై త్వం చాత్వముం బొట్టుతుక
 బలుసుము క్తపుటకునంబులు విరామప్రాసాదాదు లిరు
 బలం జేతప్పనదప్ప నజ్ఞుడను నెకా దూషింప కాతప్ప గా
 ప్పబుగాఁజేయుడు పెద్దారి! మిము నేప్రాద్దుకా ప్రకరించెదకా.

శ్లో. విసర్గబిందు మాత్రాది
 సదపాదాక్షరాది ఘ
 న్యూన మ ప్యతిరిక్తం వా
 క్షమన్య పురుషోత్తమ !

